

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 578 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 28 ΝΟΕΜΒΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

ΑΜΕΣΗ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
(ορισμένου χρόνου - έργου - stage)

Οι συμβάσεις είναι εργάσιμες και αβιβάσιμες
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες

Να βάλουμε
 όλη
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες
 • να οι συμβάσεις να είναι αβιβάσιμες

ΜΗΝΟ Ο ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΕΣ
ΤΑΧΥΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ
ΝΗΠΟΥΡΕΙΑΣ ΟΒΑΤΗΣ
ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Τέρμα πια
στα παρακάλα
και τις λιτανείες

Το δικαίωμα στη
δουλειά είναι
αδιαπραγμάτευτο

KONTRA

Η Κοινωνική Ασφάλιση
και πάλι
στο απόσπασμα

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Παρασκευή, 4 Δεκεμβρίου, 7:30μμ
Αγαστουδίου 65 και Αχαρνών

KONTRA

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΝΕΑ
ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΟ ΝΤΟΥΣ
με στόχο την ταξική παράλυση

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Σκάνδαλο
διαπλοκής στο
υπουργείο
Περιβάλλοντος

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΣΚΛΗΡΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ,
ΨΕΥΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΤΗΣ

Προπαγανδιστικό
τρικ το «επιπλέον
1 δισ. για την
Παιδεία»

«Πάπαλα» οι
διορισμοί γιατρών
και νοσηλευτών
στα νοσοκομεία
του ΕΣΥ

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Προγραμμαμένη
η Κοινωνική
Ασφάλιση

ΣΕΛΙΔΑ 20

Νέα επεισόδια
στο ατέλειωτο
διατροφικό
σκάνδαλο

ΣΕΛΙΔΑ 17

Ποιος θα
πληρώσει το
«μάρμαρο» της
ανάκαμψης;

ΣΕΛΙΔΑ 5

Την Πέμπτη,
στις 9:30,
η απόφαση για
τη δίκη του ΕΛΑ

ΟΛΟ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΣΕΛΙΔΕΣ 14-15

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

28/11: Αλβανία, Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1905: Ίδρυση «Σιν Φέιν» (Ιρλανδία) 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ Λαφάργκ - Λάουρα Μαρξ 28/11/1919: Πρώτη γυναίκα βουλευτής (Λαΐδη Αστορ) 28/11/1944: Βομβαρδισμός γέφυρας ποταμού Κβί από συμμαχούς 28/11/1994: Η Νορβηγία ψηφίζει «όχι» για είσοδο της στην ΕΕ 28/11/1998: Απόπειρα κατά Βαρδή Βαρδινουγιάνη (17Ν) 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1909: Αποβολή Μαξίμ Γκόρκι από το ΚΚΡ(μπ) λόγω «αστικού ηδονισμού» 29/11/1945: Ίδρυση Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Γιουγκοσλαβίας 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας, η ΓΣ του ΟΗΕ ψηφίζει διαίρεση Παλαιστίνης σε εβραϊκή και αραβική ζώνη 29/11/1964: Ναρκοθέτηση Γοργοπόταμου από παρακρατικούς πριν την εκδήλωση (13 νεκροί, 50 τραυματίες) 29/11/2000: Αυτοκτονία Παντελή Σερηνά 29/11/1970: Επεισόδια έξω από το «Παλλάς» σε προβολή του «Woodstock» (13 συλληφείς) 30/11: Ημέρα κατά κατανάλωσης, ημέρα για καταργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος, Υεμένη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966-1967), Μπενίν: Εθνική γιορτή, Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων 30/11/1967: Βόμβα στη στέγη κτηρίου υπουργείου Δικαιοσύνης (Χαυτεία), θάνατος διερχόμενης 30/11/1874: Γέννηση Winston Churchill 1/12: Ημέρα κατά AIDS, ημέρα φυλακισμένων, Αζόρες, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640-1918), Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης ανακοινώνει «δυστυχώς επτωχεύσαμε» 1/12/1899: Πρώτη κυβέρνηση Εργατικών Παρκοσμίως (Αυστραλία) 1/12/1900: Η Νικαράγουα πουλάει στις ΗΠΑ τα δικαιώματα της διώρυγας του Παναμά (55 εκατ. δολάρια) 1/12/1913: Ενωση Κρήτης με Ελλάδα 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάφα για δολοφονία εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν δύο νεαρούς Αλβανούς σε παραμεθόριο χωριό της Θεσπρωτίας, ο ένας νεκρός 2/12: Ημέρα κατά σκλαβιάς, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1822: Αποκρήρυξη ελληνικής επανάστασης από Μέτερνιχ 2/12/1992: Σύλληψη Γιώργου Μπαλάφα, καταζητούμενου επί επταετία ως μέλος «Αντικρατικής Πάλης» 3/12: Ημέρα ΑμΕΑ 3/12/1905: Σύλληψη Τρότσκι, εξορία στη Σιβηρία 3/12/1936: Αγριες συμπλοκές CNT-KK Ισπανίας (Μαδρίτη) 3/12/1944: Δεκεμβριανά (28 νεκροί, 100 τραυματίες από αστυνομία στη διαρκεία διαδήλωσης) 3/12/1984: Ατύχημα στο εργοστάσιο Union Carbide (Μπιτοπάλ Ινδίας), 10.000 νεκροί και 300.000 τραυματίες 3/12/1973: Βόμβα σε τράπεζα (Αθήνα) από «λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ» 4/12: Ημέρα κατά ναρκωτικών 4/12/1936: Είσοδος CNT στην κυβέρνηση (υπουργεία Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Υγείας και Βιομηχανίας) 4/12/1944: Κήρυξη στρατιωτικού νόμου στην Αθήνα (Scobby) 4/12/1995: Δολοφονία Γιτζάκ Ράμπιν.

● Στο γύφο μας είχε βάλει ο Παπαδόπουλος, στην εντατική ο Παπανδρέου ●● ● Γεώργιος ο ένας, Γιωργάκης ο άλλος ●●● Τώρα, αν αυτό είναι πρόοδος ή οπισθοδρόμηση απαντήστε το μόνο σας ●● ● Εμείς εκείνο που ξέρουμε είναι ότι άρχισαν πάλι να γεμίζουν οι δρόμοι με κομμένα χέρια ●●● Αυτά παθαίνει όποιος εμπιστεύεται ένα κόμμα εξουσίας ●●● Αυτά παθαίνει όποιος αράζει στον καναπέ και περιμένει να του λύσει τα προβλήματα η κυβέρνηση που επέλεξε ●●● Ποτέ, όμως, δεν είν' αργά να διορθώσεις ένα λάθος ●●● Μπάχαλα πολλά, εργατικά, για να το πούμε στη νεολαίστικη διάλεκτο ●●● Ο αυτοκράτωρ Ανδρέας ο Β' Λοβέρδος ο Α' ανακίνησε στους δημοσιογράφους ότι έτσι θα γίνεται από εδώ και πέρα ●●● Οι υπουργοί θα βγάζουν διαγγέλματα και οι δημοσιογράφοι δεν θα ρωτούν ●●● Πρόσχε, Αντρέα, γιατί σύντομα θα φάει η μούρη σου χώμα ●●● Ακόμα και τα παπαγαλάκια δεν την ανέχουν τόση ξεφτίλα ●●● «Με χαρά και συγκίνηση» δέχτηκε το διορισμό

του στην Κομισιόν το Μαράκι ●●● Εμάς πάλι μας ήρθε μια αναγούλα, μια ναυτία, μια τάση προς έμετο ●●● Ειδικά όταν τη θυμηθήκαμε να φωνάζει «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» ●●● Εν πάση περιπτώσει, «ο αγώνας τώρα δικαιώθηκε» ●●● Το βασικό ζητούμενο για το νεοεπιλεγέν δίδυμο (πρόεδρος και ΥπεΕ) της ΕΕ είναι «να μη λένε βλακείες», όπως δήλωσε η Μέρκελ ●●● Σωστά! Αυτό περιμένει ένας ιμπεριαλιστής από τους κηπουρούς του ●●● Πριν μιλήσουν πρέπει να ρωτάνε την Αγκέλα και τον Νικολά ●●● Δηλαδή, ο Μισέλ ντε Λιαπί, που

εμφανίστηκε το περασμένο Σαββατοκύριακο υπέρ Σαμαρά, θεωρεί εαυτόν πρωτοκλασάτο στέλεχος που με την καθυστηρημένη δημόσια τοποθέτηση θα γείρει τη ζυγαριά; ●●● Οι Σαμαρόπουλοι, πάντως, δεν έχουν την ίδια άποψη, γι' αυτό και τον κρατάνε σε απόσταση ●●● Αχ, εκείνο το ταξίδι με το Χριστοφοράκο στη Γερμανία θα τον κυνηγάει για πολύ ακόμα ●●● Τελικά, και ο Μισέλ πληρώνει το πάθος του για το ποδόσφαιρο ●●● Ενώ ο εξάδερφος, ξαλαφρωμένος πια από κάθε σκοτούρα, πήρε τα παιδιά του και πήγε να δει την Πανάδα ●●● Αυ-

τοί σφάζονται κι ο δάμαλος γελάει με το χάλι τους ●●● Το μόνο που δε μπορεί να του αμφισβητήσει κανείς είναι ότι διαθέτει χιούμορ ●●● «Όποιος πειράζει το νέο αρχηγό θα 'χει να κάνει μαζί μου», είπε στη γαλάζια ΚΕ ●●● Ακόμα γελάει τα ντουβάρια της Ρηγίλλης ●●● 42 πίστες λένε ότι πιάνει στο παιχνίδι Formula-1 ο δάμαλος ●●● Επειδή, η στήλη είναι άσχετη, μπορεί κανείς να ενημερώσει αν είναι καλό σκορ ή τζάμπα μας τον προβάλλουν ως άσο του Playstation; ●●● Tomorrow is THE DAY ●●● Vote for Papicicas ●●● Και μην ξανακούσω κάποια Σαμαρόπουλα να φωνάζουν «όχι στα τζάκια» ●●● Ας μας δείξει ο Αντωνάκης ένα (αριθμός 1) ένσημο σε δουλειά εκτός πολιτικής και μετά τα λέμε ●●● Η Ντόρα πήγε και προσκύνησε τον Ανδιμο κι αυτός στο κήρυγμά του όχι μόνο της ευχήθηκε καλή επιτυχία, αλλά κάλεσε το ευσεβές εκκλησίασμα να τη χειροκροτήσει! ●●● Κι ο Αντωνάκης τα 'βαψε μαύρα, που η κόρη του Μητσοτάκη του πήρε την πρωτιά στη μακεδονομαχία ●

◆ Μωρέ, βουλωμένο γράμμα διαβάζουμε εδώ στην Κόντρα. Πάπαλα ο Τόνι Μπλερ από την προεδρία της ΕΕ. Με μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα από Γαλλία και Γερμανία. Στη θέση του ο άχρωμος και άσομος Χέρμαν Βαν Ραμππύ, πρωθυπουργός του Βελγίου. Δηλαδή, ένας δευτεροκλασάτος πολιτικός, που δεν θα παίξει πολιτικά παιχνίδια και δεν θα βάλει εμπόδια στο παρα-διευθυντήριο του γαλλο-γερμανικού άξονα, που κάνει όλο το παιχνίδι στην ΕΕ. Για να μη μείνει παραπονεμένη η κυβέρνηση Μπράουν, πήρε τη θέση του οιονεί ΥΠΕΞ της ΕΕ, με τη βαρόνη Κάθριν Αστον, έως τώρα επίτροπο Εμπορίου της ΕΕ.

◆ Εμείς τώρα ποιον να πιστεύουμε; Τον ευρωβουλευτή Χουντή, που χαρακτήρισε την εκλογή προέδρου και ΥΠΕΞ της ΕΕ «κραυγαλέο συμβιβασμό μεταξύ ευρωδεξιάς και σοσιαλδημοκρατίας» και μίλησε για «μια μοιραία κατάληξη της πορείας της θεσμικής αναθεώρησης της ΕΕ, οι ηγέτες της οποίας έχουν κάνει δόγμα την κυριαρχία των αγορών, την κοινωνική αναληγσία, την αδιαφάνεια,

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

την εμμονή στο Σύμφωνο Σταθερότητας, την υποταγή στα συμφέροντα των ΗΠΑ»; 'Η τον υπεύθυνο ευρωπαϊκής πολιτικής και μέλος της ΠΓ του ΣΥΝ Σαμπατακάκη, που δήλωσε ότι «ο θεσμός του προέδρου της ΕΕ είναι σημαντικός στην πορεία της ευρωπαϊκής εντοποίησης και στο ρόλο της Ευρώπης» και ξεκαθάρισε ότι «θα παρακολουθήσουμε με ενδιαφέρον και από κοντά τον τρόπο που θα διαχειριστεί τα ζητήματα, με κριτήριο μας μια ενωμένη, δημοκρατική, κοινωνική και οικολογική Ευρώπη»;

◆ Έχει πλάκα ο Σαμαράς. Αρνήθηκε το debate που πρότεινε η Μπακογιάννη, διότι -

όπως είπε- «δε θα επιτρέψει να γίνουν τα εσωτερικά μας τηλεοπτικά θέαμα, όπου εμείς θα τσακωνόμαστε και θα χαίρονται μόνο οι αντίπαλοί μας!»! Ενώ όταν κερφώνουν καθημερινά ο ένας τον άλλο από το βήμα των συγκεντρώσεων που

οργανώνουν οι μηχανισμοί τους και όταν τα πρωτοπαλικάρα τους ξεκατινιάζονται στα τηλεοπτικά πάνελ, δεν γίνονται θέαμα και δεν προσφέρουν χαρά στους αντιπάλους τους...

◆ Φωτιές και από τ' αυτιά βγάζει ο «κύριος Γιώργος», επειδή ο Γερουλάνος φωτογραφήθηκε (σε σπλι... Γερουλάνου) για περιοδικό του συγκροτήματος Λαμπράκη. Εβαλε, λοιπόν, το μαντρόσκυλό του (λέγε με Μαυρότρυπα) να τραβήξει έναν εξάψαλμο στον life style υπουργό, από την κυριακάτικη φυλλάδα ειδικών αποστολών («Πρώτο Θέμα»).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αναλαμβάνουμε σήμερα την ευθύνη να προστατέψουμε ό,τι πολυτιμότερο έχει η Ελλάδα: τον άνθρωπο. Βάζουμε στο επίκεντρο της πολιτικής μας τον άνθρωπο. Μαζί και τις αξίες μας, μαζί και την ιστορία και το περιβάλλον μας. Θέλουμε και χρειαζόμαστε όχι την ανοχή, αλλά τη συμμετοχή όλων. Τη συμμετοχή όλων, για ένα διπλό σκοπό. Πρώτον, να βγει το συντομότερο η χώρα από την εντατική, στην οποία βρίσκεται.

Γ. Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δεν υπολείπονται των προελογικών μας δεσμεύσεων.

Γ. Πεταλωτής

Και πράγματι, έρχονται καλύτερες μέρες, αν πάρουμε τις σωστές αποφάσεις σήμερα και αν μπορούμε να βγάλουμε την ελληνική οικονομία από την ύφεση στην οποία βρίσκεται.

Γ. Παπακωνσταντίνου (Alter)

Ισχυρότατο πλήγμα στο κοινωνικό κράτος καταφέρει ο νέος προϋπολογισμός του 2010, προσπαθώντας να «τοποθετη-

θει» στον στενό κορσέ που επέβαλε στην ελληνική οικονομία η διεθνής οικονομική κρίση, η εγχώρια δημοσιονομική κρίση και η οργή (καθυστερημένη και μονόπλευρη) της Ε.Ε. για την απόκρουση του ελλείμματος του 12,7% του ΑΕΠ.

Κ. Τσουπαρόπουλος (Ελευθεροτυπία)

Οι άνθρωποι στην αστυνομία είναι ικανοί, φιλότιμοι, δουλεύουν μέρα-νύχτα. Ο αστυνομικός είναι κακοπληρωμένος υπάλλη-

λος του Δημοσίου.

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης

Απορία πραγματική: Καλά, αφού ο Δημήτρης Στεφάνου (στενός συνεργάτης του Γ. Παπανδρέου στο ΠΑΣΟΚ) εγκαταστάθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με τον Γιάννη Ραγκούση στο υπουργείο Εσωτερικών και οι πέτρες γνώριζαν ότι θα είναι γενικός γραμματέας, γιατί έπρεπε να ανακοινωθεί προχτές ως γραμματέας Αποκεντρώσης;

Το Ποντίκι

Πληρώνω τις αποδράσεις, τον μύθο που κατασκεύασαν για μέ-

να, καθώς και το ότι ο τρόπος των δύο αποδράσεων εξευτέλιζε το σύστημα και γι' αυτό με εκδικούνται... Προτιμώ να πεθάνω, παρά να σας πω πού είναι ο Βασίλης Παλαικοκώστας... Δεν θα σας πω τίποτε για την απόδραση γιατί σιχαίνομαι τους ρουφιάνους.

Αλκέτ Ριζάι

Στο ερώτημα «Ποιος θα κερδίσει;», ο Ευ. Μείμαράκης, σε συζήτηση με δημοσιογράφους, είχε απαντήσει: «όποιος έχει τον μεγαλύτερο και καλύτερα συντονισμένο μηχανισμό». Στο επόμενο λογικό ερώτημα «Ποιος έχει

τον μεγαλύτερο και καλύτερα συντονισμένο μηχανισμό;» δεν έδωσε ευθεία απάντηση, αλλά ενώθησε σαφώς τη Ντόρα Μπακογιάννη.

Κόσμος του Επενδυτή

Θα είμαι ειλικρινής: Ναι, ήταν χέρι (το γκολ με το οποίο η Γαλλία απέκλεισε την Ιρλανδία).

Τιερί Ανρί

Αν εκλεγεί ο κ. Σαμαράς στη Ν.Δ. υπάρχει χώρος για ένα σοβαρό φιλελεύθερο κόμμα που λείπει από την Ελλάδα και θα μπει σφήνα ανάμεσα σε Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ.

Α. Ανδριανόπουλος

Η ώρα της γαλάζιας κρίσης

Ετσι και οι γαλάζιοι πάνε σε δεύτερο γύρο για την εκλογή αρχηγού, τότε να δείτε αίμα στην αρένα. Όσα έγιναν μέχρι τώρα και ιδιαίτερα την τελευταία βδομάδα θα μοιάζουν με ανταλλαγή αβροτήτων μπροστά σ' αυτά που έχουν να γίνουν.

Η παρέμβαση του Βαγγέλη την Τετάρτη, που τάχθηκε «επίσημα» υπέρ της Ντόρας, δείχνει ότι το μητσοτακικό στρατόπεδο χάνει. Ο πολύπειρος περί τα εσωκομματικά Βαγγέλης έσπευσε εκ προοιμίου να αμφισβητήσει το εκλογικό αποτέλεσμα, απαξιώνοντας την ίδια τη διαδικασία και στέλνοντας όσους περισσότερους μπορεί... εκτός κάλπης. Γιατί αυτός είναι ο στόχος του μητσοτακικού στρατόπεδου. Να είναι όσο το δυνατό μικρότερη η συμμετοχή «αγνών Νεοδημοκρατών», ώστε να κερδίσει ο καλύτερος μηχανισμός.

Ο Πανίκας επίσης επιμένει να μην παραιτείται. Η κίνησή του ασφαλώς ευνοεί τη Ντόρα που φαίνεται να μη μπορεί να πάρει κεφάλι και ελπίζει στο δεύτερο γύρο. Και γιατί να παραιτηθεί ο Πανίκας; Θα μετρήσει το ποσοστό

του και αύριο το βράδυ θα είναι μάγκας.

Από πολιτική άποψη η ενδονοδημοκρατική μάχη δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Η ΝΔ είναι κόμμα εξουσίας και το πρόσωπο που θα ηγηθεί του κόμματος πρέπει να παίζει το παιχνίδι της αναμονής. Προσεκτική κριτική στην κυβέρνηση, πίεση από τα δεξιά και αναμονή μέχρι να φθαρεί τόσο το ΠΑΣΟΚ που να μη μπορεί να κρατήσει άλλο την εξουσία. Οπως έγινε με τον Σημίτη το 2004 και με τον Καραμανλή πρόσφατα. Οι απειλές για διάσπαση μάλλον τμήμα του εσωκομματικού προεκλογικού παιχνιδιού είναι. Οποιοσ δοκιμάσει να φύγει, ειδικά στο άμεσο μέλλον, από τη ΝΔ δεν θα έχει χώρο να σταθεί. Γιατί το σύστημα εμπιστεύεται ακόμη το δικομματισμό και όχι μια πολυδιάσπαση που οδηγεί σε συμμαχικές κυβερνήσεις.

Κοντός ψαλμός αλληλουσία, λοιπόν. Αύριο το βράδυ θα ξέρουμε. Οι μη ποδοσφαιρόφιλοι μπορούν να περάσουν μια ευχάριστη τηλεοπτική βραδιά, ενώ οι ποδοσφαιρόφιλοι θα πρέπει να ζήσουν με το ζάπινγκ. Έχει και ντέρμπι...

Στη μπάντα ο λαϊκισμός

Ποιος είπε ότι ο Χερχέρης δεν έχει πολιτικό αισθητήριο; Μυρίστηκε από μακριά ότι από τότε που ξεκίνησε το γαλάζιο ντέρμπι διαρκείας οι μινιπάρχες τον έχουν πετάξει στα αζήτητα, διέγνωσε (αυτό δεν ήταν και δύσκολο) ότι το σκηνικό στα δεξιά του πολιτικού φάσματος είναι εξαιρετικά ρευστό και δεν τον ευνοεί καθόλου, και αποφάσισε να κάνει τις ανάλογες προσαρμογές, για να δείξει στους «νταβατζήδες» ότι είναι μια φερέγγυα πολιτική δύναμη, στην οποία αξίζει να επενδύσουν αυτοτελώς και όχι μόνο όταν θέλουν να κάνουν ζημιά στη ΝΔ. Τέρμα, λοιπόν, οι λαϊκίστικες κορόνες.

Την Τρίτη το ΛΑΟΣ εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση για το Ασφαλιστικό, στην οποία έλεγε τα εξής: «Επιτέλους ως σοβαρευτούμε.

Ο μέσος όρος ζωής έχει ανέβει κατά 10 χρόνια τις τελευταίες δεκαετίες. Μοιραίως θα δουλεύουμε παρραπάνω, αλλιώς θα πιναχθούν στον αέρα όλα τα ταμεία... Με τα κρεσέντο της αριστεράς δεν μπορούμε να βρούμε αποτελεσματική διέξοδο απ' την κρίση. Θα πρέπει να σταματήσουν οι "τσαμπουκάδες"».

Την ίδια μέρα, ο Χερχέρης αυτοπροσώπως επισκεπτόταν το εργοτάξιο της ανατολικής οδού Πελοποννήσου και παρέδιδε διάλεξη υπέρ... των ακριβών διοδίων, διότι «να τα έχουμε όλα δεν γίνεται». Απευθύνθηκε μάλιστα με το γνωστό του ύφος σε όσους αντιδρούν στα χαράτσια των διοδίων: «Τι θέλετε; Να μη γίνουν αυτοί οι δρόμοι και να πηγαίνουμε από τους παλιούς για να γλιτώσετε τα δύο ή τρία ευρώ;»!

■ Απόρρητο σόου

Στην προσπάθειά της να συνεχίσει να παίρνει θετικά σχόλια, που τελευταία έχουν αραιώσει, η κυβέρνηση Παπανδρέου οργανώνει ένα πολιτικό σόου διάρκειας με ανώδυνα για την οικονομική πολιτική μέτρα. Στο πλαίσιο αυτού του σόου, με απόφαση των Παπανδρέου και Ραγκούση τοποθετήθηκε ο Γ. Ζορμπάς ως πρόεδρος «Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής για τη συγκρότηση Ενιαίου Σώματος Επιθεωρητών - Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης και τη θέσπιση αντίστοιχης θέσης γενικού γραμματέα στο υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης». Γιατί ο Ζορμπάς; Γιατί «εκτιμήθηκε η εμπειρία και οι γνώσεις του. Αυτός ήταν ο γνώμονας», όπως είπε ο Πεταλωτής στο press room τη Δευτέρα. Μα καλά, δεν υπήρχε ένας Πασόκος ή έστω ένας διαπρεπής νομικός για να τον βάλουν σ' αυτή τη θέση; Επρεπε να βάλουν το Ζορμπά, που στο κάτω-κάτω δεν έχει δώσει ιδιαίτερα δείγματα νομομάθειας; Η σκοπιμότητα είναι προφανής: Ακολουθώντας το «δόγμα Σαρκοζί», ο Παπανδρέου στέλνει μήνυμα σε δυσαρεστημένους δεξιούς ότι αν προσεγγίσουν την κυβέρνηση μπορεί να χρησιμοποιηθούν. Μόνο που παίζει με τη φωτιά, γιατί ο Ζορμπάς είναι κόκκινο πανί για πολλούς Πασόκους, από τότε που ήταν εισαγγελέας και λειτουργούσε ως μακρύ χέρι της Ρηγγίλλης, όπως έλεγαν.

■ Χαλί στα πόδια των τραπεζιτών

Η είδηση είναι απ' αυτές για τις οποίες δεν γίνεται ντόρος. Χαλί στα πόδια των τραπεζιτών στρώνει η κυβέρνηση Παπανδρέου. Θυμόσαστε τον Γιωργάκη, που άστραφτε και βρόνταγε στη ΔΕΘ, κατηγορώντας τους τραπεζίτες ότι έχουν ξεχάσει εντελώς τον κοινωνικό τους ρόλο; Η πρώτη συνάντηση τραπεζιτών και νέας κυβέρνησης ολοκληρώθηκε με την υπουργό Λ. Κατσέλη να κάνει δεκτά 14 από τις 17 προτάσεις που διατύπωσε η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών. Τα 3 σημεία που έμειναν ανοιχτά μάλλον αφήθηκαν για την επόμενη συνάντησή τους. Για ξεκαρφόωμα που λέμε.

■ Υγεία με χορηγούς

Μπορεί ο Περισσός να διαμαρτύρεται για την ανάμιξη ιδιωτών στα θέματα της δημόσιας υγείας και να καταγγέλλει το θεσμό των χορηγιών, όμως η Λιάνα εκτός από... φανατικά κομμουνίστρια κι ακόμα πιο φανατικά χριστιανή, είναι και επίλεκτο μέλος του αστικού «τζετ σετ». Γι' αυτό και δεν είχε κανένα πρόβλημα να μοστράρει στο «γκολά» που οργανώθηκε στο Μέγαρο από το ίδρυμα «Θώραξ», για να κατασκευαστούν νέες ΜΕΘ στον «Ευαγγελισμό». Από τον πολιτικό κόσμο ήταν επίσης εκεί ο Γερούλανος, η Δαμανάκη, ο Γεϊτόνας, ο Σιούφας. Και σύμψας ο εσμός της μπουρζουαζίας. Επτζε το μάτι σου στην τουαλέτα και τις πέρλες.

Την ιστορία του ιδρύματος «Θώραξ» την έχουμε αποκαλύψει εμείς πριν από χρόνια. Ο (συνταξιούχος πια) διευθυντής της ΜΕΘ του «Ευαγγελισμού» Χ. Ρούσσος ήταν ο άνθρωπος που παραβιάζοντας κάθε έννοια ιατρικής δεοντολογίας και ηθικής έμπασε τον Διώτη και τον Σύρο στη ΜΕΘ, για να ανακρίνουν τον ημιθανή Σάββα Ξηρό. Σε ανταπόδοση των υπηρεσιών του αποζημιώθηκε με την άδεια λειτουργίας του Ιδρύματος «Θώραξ», που είναι προσωπικό του μαγαζί (ισόβιος πρόεδρος ο ίδιος και μετά θα το κληροδοτήσει στα παιδιά του). Είναι γνωστό τι σημαίνει «ίδρυμα» στη Μπανανία που λέγεται Ελλάδα. Αδιαφάνεια, ξέπλυμα χρήματος, φορολογική ασυλία, υπερτιμολογήσεις κ.λπ. κ.λπ. Στον «Ευαγγελισμό», λοιπόν, το μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας, εμφανίζεται ο Ρούσσος να διοργανώνει γκολά για να χρηματοδοτήσει τις νέες ΜΕΘ. Και σύμψας ο πολιτικός κόσμος τού κάνει πλάτες.

■ Μοιράζουν λεφτά στις τράπεζες

Ξέρετε πόσα θα εισπράξουν οι τράπεζες για να πουλήσουν τα σήματα των τελών κυκλοφορίας στους ιδιοκτήτες οχημάτων; 1,5 ευρώ το σήμα! Αν πολλαπλασιάσουμε το 1,5 ευρώ επί 5,8 εκατομμύρια οχήματα, φτάνουμε στο ποσό των 8,7 εκατομμυρίων ευρώ. Δεν είναι, όμως, μόνο το εξωφρενικά υψηλό αντίτιμο. Οι τραπεζίτες έχουν το δικαίωμα να κατακρατούν τις εισπράξεις για πέντε εργάσιμες μέρες μετά την κερματονμία εισπράξης. Δηλαδή, για μια βδομάδα θα έχουν κρατικό χρήμα και θα το τζιράρουν στην αγορά.

Αυτή μάλιστα, είναι... πράσινη μπίζνα (αν αναλογιστούμε ότι τα τέλη κυκλοφορίας από φέτος θα έχουν και το «πράσινο» χαρακτήρα, που θέσπισε ο Σουφλιάς και διατήρησε η σημερινή κυβέρνηση). Δεν θα μπορούσαν κρατικές υπηρεσίες να μοιράσουν τα σήματα; Φυσικά και θα μπορούσαν. Εφορίες και ΚΕΠ καταρχάς. Όμως, η κυβέρνηση θέλει να εξακολουθήσουν οι τράπεζες να «μπουκώνουν» τα ταμεία τους με κάθε είδους νταβατζιλίκια.

Σύστημα Ομπάμα

Τη Δευτέρα, ο Πεταλωτής, απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με τις δηλώσεις Διαμαντοπούλου για τη βάση του 10, δήλωσε ότι «το να λέει κάποιος υπουργός ή υφυπουργός την άποψή του, νομίζω ότι το δικαιούται. Αλλά το θετικό -και το μόνο θετικό για την κυβέρνηση- είναι αυτό που φαίνεται σε υπουργικές αποφάσεις και σε νομοθετικά κείμενα». Μ' άλλα λόγια, άδειασε μεγαλοπρεπέστατα την υπουργό Παιδείας, λέγοντας ότι δηλώσεις μπορεί να κάνει ελεύθερα, όμως αυτές δεν συνιστούν και χάραξη πολιτικής. Χάραξη πολιτικής είναι μόνο τα νομοσχέδια και οι υπουργικές αποφάσεις, που προφανώς καταρτίζονται αλλού. Που αλλού; Στο μέγαρο Μαξίμου, φυσικά, όπου άλλωστε είναι εγκατεστημένος και ο υφυπουργός Παιδείας Πανάρετος (από τα

ελάχιστα στελέχη που βρίσκονται από πολύ παλιά δίπλα στον Παπανδρέου), ο οποίος αποδοκίμασε δημόσια τη Διαμαντοπούλου για όσα είπε σχετικά με τη βάση του 10.

Την Τρίτη και αφού προηγήθηκε διαμαρτυρία της Διαμαντοπούλου, η οποία καταγράφηκε σε όλες τις εφημερίδες, και δήλωση της Μπακογιάννη που μιλούσε για εικόνα διάλυσης της κυβέρνησης, ο Πεταλωτής πήγε να τα μπαλώσει με νέα δήλωση: «Ο κάθε Υπουργός έχει την ευθύνη του Υπουργείου του και για τη βάση του "10", έχει εκφραστεί η αρμόδια Υπουργός».

Τι από τα δύο ισχύει; Η δήλωση της Δευτέρας, φυσικά. Αλλωστε, τα περί μετατροπής του Μαξίμου σε «Λευκό Οίκο» και διοίκησης με βάση το «σύστημα

Ομπάμα» δεν τα βγάλαν από το μυαλό τους τα παπαγαλάκια που στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική. Τ' αφεντικά του Μαξίμου τους τα σφύριξαν. Γι' αυτό και έχουμε συνεχή αδειάσματα υπουργών: του Λοβέρδου για όσα είπε για τα stage, του Παπακωνσταντίνου για την εισοδηματική πολιτική στο Δημόσιο, της Διαμαντοπούλου για τη βάση του 10. Απλά, ο Πεταλωτής, ένας επαρχιώτης δευτεροκλασάτος βουλευτής, δεν έχει την πείρα για να χειριστεί αποτελεσματικά το καθημερινό «μπρίφιγκ». Αντί να δώσει μια αόριστη απάντηση, είπε ευθέως αυτό που ισχύει. Οι υπουργοί δεν χαράζουν πολιτική, αλλά είναι απλοί διεκπεραιωτές αυτών που αποφασίζει το «ομπαμικό» κλειστό επιτελείο του Μαξίμου.

Κουβάρι αξεδιάλυτο

Μπορεί στην αυριανή επικαιρότητα να κυριαρχεί το ντέρμπι στη γαλάζια παρτάξη, όμως δεν είναι άνευ σημασίας το μικρότερο ντέρμπι, αυτό που θα εξελιχθεί στην αίθουσα «Μελίνα Μερκούρη» του ΣΕΦ ανάμεσα στις διάφορες συνιστώσες της ροζ παρτάξης.

Αν και στην ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ ακόμη αναγράφεται ότι η Πανελλαδική Σύσκεψη θα κρατήσει τρεις μέρες (Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή), με ανακοίνωση που εξέδωσε το Γραφείο Τύπου την Τρίτη ξεκαθαρίστηκε πως ο χρόνος συρρικνώνεται κατά μία μέρα. Θα ξεκινήσει την Παρα-

σκευή το απόγευμα και θα ολοκληρωθεί το Σάββατο το βράδυ «με συνόψιση των συμπερασμάτων της διήμερης συνόδου». Ποιος, όμως, θα κάνει τη συνόψιση; Ή μάλλον θα υπάρχουν συμπεράσματα για να τα συνοψίσει κάποιος;

Αυτό είναι το ερώτημα που απασχολεί όλους τους Συριζαίους, οι οποίοι τις τελευταίες εβδομάδες έχουν επιδοθεί σ' ένα ατελείωτο κουβάρι παρασκηνιακής διαπραγμάτευσης και βυζαντινής ίντριγκας, που θα το ζήλευσαν ακόμα και οι δεσποτάδες. Όλη αυτή η κινητικότητα δημιούργησε δυο κείμενα.

Ένα που καταθέτει επίσημα ο ΣΥΝ και ένα που συνυπογράφουν εκπρόσωποι των διάφορων συνιστωσών, που κατάφεραν να... ομονοήσουν.

Ο ΣΥΝ, μπροστά στον κίνδυνο να ανοίξει η όρεξη των «συμμάχων», έβαλε στη μπάντα την πρόταση Τσίπρα να εξεταστεί η δυνατότητα μετεξέλιξης του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα (χωρίς όμως διαπαρταξιακή διοίκηση) και προτείνει να παραμείνει ως έχει, με κάποιες «βελτιώσεις», οι οποίες φυσικά θα μείνουν στα λόγια, αφού ο ΣΥΝ είναι ο κυρίαρχος παντού και τα στελέχη του καθορίζουν τη «γραμμή» με τις δημόσιες και

κοινοβουλευτικές εμφανίσεις τους. Αντίθετα, οι συνιστώσες κατέληξαν σ' ένα κείμενο που προτείνει (χωρίς να το λέει) τη μετεξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα.

Σύνθεση ανάμεσα στις δυο αυτές ριζικά διαφορετικές προτάσεις αποκλείεται να βρεθεί στη διήμερη Σύσκεψη. Αν ήταν, θα είχε βρεθεί πριν στα διαβούλια των συνιστωσών με την ηγεσία του ΣΥΝ. Τώρα, το πιθανότερο είναι να... συμφωνήσουν ότι διαφωνούν και να ξεκινήσουν νέο κύκλο παζαριών, μπας και τα βρουν. Εκτός αν έχουμε καμιά... έκπληξη (όχι βέβαια να τα βρουν, αλλά το αντίθετο).

■ Αφγανιστάν

Οι Αμερικάνοι εξωθούν σε εμφύλιο μακελειό

Η «Πρωτοβουλία Αμυνας της Κοινότητας» ή «Community Defense Initiative (CDI)», όπως αποκαλείται από τους εμπνευστές της, είναι το νέο όπλο στη φαρέτρα του αμερικάνικου Πενταγώνου, στο οποίο στηρίζει τις ελπίδες του για να ανακτήσει την πρωτοβουλία από τους Ταλιμπάν και να αποτρέψει τη διαφανόμενη ήττα στο Αφγανιστάν.

Πρόκειται για την αφγανική εκδοχή του μοντέλου των «Επαγρυπνούντων Συμβουλίων» στο Ιράκ, της συντηκτικής πολιτοφυλακής, που συγκροτήθηκε το 2006 από ισχυρούς τοπικούς φύλαρχους στις σουνιτικές επαρχίες, με την υποστήριξη, τον εξοπλισμό και τη χρηματοδότηση των Αμερικάνων, με στόχο την καταστολή της ιρακινής αντίστασης στις δυνάμεις κατοχής. Η εφαρμογή του ίδιου μοντέλου στο Αφγανιστάν υποστηρίζεται από τον αμερικάνο στρατηγό Στάνλεϊ ΜακΚρίσταλ, διοικητή των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, και αποτελεί το ένα σκέλος του σχεδίου κλιμάκωσης του πολέμου που έχει υποβάλλει στο Λευκό Οίκο. Το άλλο σκέλος είναι μια αντίστοιχη ιρακινή «Surge», η αποστολή δηλαδή τουλάχιστον 40.000 ακόμη αμερικάνικων στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, η έγκριση της οποίας από το Λευκό Οίκο αναμένεται από μέρα σε μέρα.

Σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα «Guardian» (22/12/09), αμερικάνοι και βρετανοί αξιωματικοί έχουν ήδη αρχίσει να χρηματοδοτούν, να εξοπλίζουν και να εκπαιδεύουν αφγανικές πολιτοφυλακές

σε τουλάχιστον 14 περιοχές στο νότιο, ανατολικό και δυτικό Αφγανιστάν, με στόχο να επεκταθούν σ' όλη τη χώρα για να βοηθήσουν τα αφγανικά και αμερικάνικα στρατεύματα στον πόλεμο κατά των Ταλιμπάν.

Η αμερικάνικη προπαγάνδα, φυσικά, παρουσιάζει το σχέδιο αυτό ως «αυθόρμητη», «τοπική» και «γηγενή» απάντηση στους Ταλιμπάν, η οποία με την υποστήριξη των Αμερικάνων μπορεί να οδηγήσει στον τερματισμό του πολέμου. Ωστόσο, για όσους παρακολουθούν την εξέλιξη του πολέμου στο Αφγανιστάν είναι ηλίθιο φαινότατο ότι αποτελεί απόδειξη πλήρους αποτυχίας, ομολογία χρεωκοπίας της αμερικάνικης στρατηγικής στο Αφγανιστάν.

Ενδεικτικό για τα κίνητρα, τους στόχους, αλλά και τις πιθανότερες επιπτώσεις του εγχειρήματος της «Community Defense Initiative» είναι σχετικό άρθρο των «New York Times» 21/11/09, από το οποίο παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Αμερικάνοι και αφγανοί αξιωματικοί έχουν αρχίσει να βοηθούν ένα αριθμό αντι-Ταλιμπάν πολιτοφυλακών που έχουν πάρει τα όπλα με δική τους πρωτοβουλία εναντίον των ανταρτών σε μερικά μέρη του Αφγανιστάν, δημιουργώντας ελπίδες για μια μεγάλη κλίμακα εξέγερση εναντίον των Ταλιμπάν...»

Οι αμερικάνοι και οι αφγανοί αξιωματικοί λένε ότι ελπίζουν ότι το σχέδιο θα φέρει κοντά χιλιάδες ένοπλους για να προστατεύουν τις

γειτονιές τους από τους αντάρτες Ταλιμπάν. Ηδη εκατοντάδες Αφγανοί δρουν με δική τους πρωτοβουλία εναντίον των Ταλιμπάν.

Η προσπάθεια αυτή αποτελεί ένα από τα πιο φιλόδοξα και πιο ριψοκίνδυνα σχέδια για την ανάκτηση της πρωτοβουλίας από τους Ταλιμπάν, που πολεμούν πιο σθεναρά από ποτέ από το 2001.

Δουλεύοντας με τις πολιτοφυλακές, οι αμερικάνοι και οι αφγανοί αξιωματικοί ελπίζουν να αυξήσουν γρήγορα τον αριθμό των Αφγανών που πολεμούν τους Ταλιμπάν. Αυτοί θα μπορούσαν να συμπληρώσουν τα αμερικάνικα και τα αφγανικά στρατεύματα που υπάρχουν στη χώρα και όσα ακόμη αποφασίσει ο πρόεδρος Ομπάμα. Οι πολιτοφυλακές θα μπορούσαν επίσης να βοηθήσουν να καλυφθεί το κενό μέχρι να αυξηθούν και να εκπαιδευτούν ο αφγανικός στρατός και η αστυνομία, ένα πρόγραμμα που θα πάρει χρόνια για να αποφέρει καρπούς.

Οι Αμερικάνοι ελπίζουν ότι οι πολιτοφυλακές θα ενθαρρύνουν ένα όλο και πιο απογοητευμένο αφγανικό πληθυσμό να πάρει μέρος στον πόλεμο κατά των Ταλιμπάν».

Είναι φανερό ότι οι Αμερικάνοι επιχειρούν, πληρώνοντας αδρά φύλαρχους και τοπικούς πολέμαρχους και εξαγοράζοντας συνειδήσεις πεινασμένων και εξασθεμένων, να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για να προκαλέσουν στη χώρα εμφύλιο πόλεμο και να μπορέσουν οι ίδιοι να ξεφύγουν από την παγίδα του Αφ-

γανιστάν. Μόνο που το Αφγανιστάν δεν είναι Ιράκ, γι' αυτό και όλες οι μέχρι τώρα απόπειρες προσέγγισης των αποκαλούμενων «μετριοπαθών» Ταλιμπάν και διάσπασης των γραμμών τους έχουν αποβεί άκαρπες.

Στο σημείο αυτό, αντί της δικής μας επιχειρηματολογίας, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να παραθέσουμε κάποια αποσπάσματα από το άρθρο της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (23/12/09), με τίτλο «Δεν μπορούμε να αγοράσουμε την ειρήνη στο Αφγανιστάν»:

«Αυτή είναι η κλασική αποικιακή τακτική ή "αντι-εξέγερση", όπως λέγεται ευγενικά, που παρατηρείται από την Μαλαισία και την Κένυα μέχρι το Βιετνάμ και τις παλαιστινιακές "λίγκες των χωριών", που δημιούργησε το Ισραήλ στη δεκαετία του '70. Είναι όμως επίσης η αυταπάτη των κατακτητών διαμέσου των αιώνων ότι μπορούν να σκοτώσουν την αποφασιστικότητα των λαών να κυβερνήσουν τη χώρα τους προσφέροντάς τους δεσμιδες νομισμάτων».

Ούτε το προηγούμενο του Ιράκ είναι πολύ ενθαρρυντικό. Τα Επαγρυπνούντα Συμβούλια ήταν ένας παράγοντας στη μείωση των αμερικάνικων απωλειών – οι οποίες συνεχίζονται ακόμη με ένα θάνατο κάθε δύο ή τρεις μέρες. Υπήρχαν όμως και άλλοι παράγοντες που δεν υπάρχουν στο Αφγανιστάν: Οι σουνιτικές Αραβικές είναι μειοψηφία στο Ιράκ, μερικοί από τους οποίους έφτασαν στο σημείο να φοβούνται περισσότερο τις σιιτικές πολιτοφυ-

λακές και το Ιράν από τις αμερικάνικες δυνάμεις κατοχής μετά από δύο χρόνια σεκταριστικού μακελειού.

Αντίθετα, οι Παστούν, που είναι η ραχοκοκαλιά της εξέγερσης των Ταλιμπάν, είναι η μεγαλύτερη εθνική ομάδα στο Αφγανιστάν. Σεκταριστικές διχόνοιες ανάλογες του Ιράκ δεν υπάρχουν και καμιά περιφερειακή δύναμη δεν ασκεί ανάλογη επιρροή σε βάρος των συμφερόντων των Παστούν με κείνη που οι σουνιτικές θεωρούν ότι ασκεί το Ιράν στο Ιράκ.

Σε κάθε περίπτωση, τα Επαγρυπνούντα Συμβούλια στο Ιράκ βρισκονται σε κρίση εδώ και αρκετό καιρό και γίνονται όλο και συχνότερα στόχος ένοπλων επιθέσεων. Στην πραγματικότητα, στην επαρχία Ανμπάρ, κοιτίδα του κινήματος των Επαγρυπνούντων Συμβουλίων, οι επιχειρήσεις της αντίστασης με στόχο τα αμερικάνικα στρατεύματα, τον ιρακινό στρατό και την αστυνομία καθώς και τα Επαγρυπνούντα Συμβούλια αυξάνονται συνεχώς εδώ και μερικούς μήνες.

Η απόπειρα να εφαρμοστεί το ίδιο τέχνασμα στο Αφγανιστάν θα κλιμακώσει σίγουρα τη σύγκρουση μεταξύ των Αφγανών, θα δημιουργήσει νέους πολέμαρχους και θα αυξήσει ακόμη περισσότερο τη διαφθορά. Στην καλύτερη περίπτωση, θα αγοράσει λίγο χρόνο που θα δώσει πολιτική κάλυψη για να παζαρευτεί μια αποχώρηση των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Ομως κάθε σκέψη ότι ενοικιάζοντας φύλαρχους θα αγοράσει την ειρήνη στο Αφγανιστάν είναι χίμαιρα».

«Ξανακερδίζει δύναμη η Αλ-Κάιντα στο Ιράκ»

Με τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύτηκε στην αμερικάνικη εφημερίδα «Ουάσιγκτον Ποστ» (22/12/09) σχετικό άρθρο, το οποίο αποκτά ιδιαίτερη σημασία από το γεγονός ότι η περιβόητη «επιτυχημένη» συνταγή των Επαγρυπνούντων Συμβουλίων για την καταστολή της Αλ-Κάιντα και των άλλων οργανώσεων της ιρακινής αντίστασης στις σουνιτικές επαρχίες μεταφέρεται τώρα στο Αφγανιστάν.

Φυσικά, για την «Ουάσιγκτον Ποστ» και γενικότερα για την αμερικάνικη προπαγάνδα δεν υπάρχει ιρακινή αντίσταση, παρά μόνο Αλ-Κάιντα και εξτρεμιστές του Μπάαθ, όλες οι ένοπλες αντιστασιακές οργανώσεις τσουβαλιάζονται στους όρους αυτούς.

Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο της «Ουάσιγκτον Ποστ», η Αλ-Κάιντα έχει ενισχύσει τη δύναμή της τους τελευταίους μήνες και φαίνεται να εξαπολύει μια συντονισμένη εκ-

στρατεία με στόχο να παραλύσει την ιρακινή κυβέρνηση, καθώς τα αμερικάνικα στρατεύματα αποσύρονται.

Στην Αλ-Κάιντα αποδίδονται τέσσερις ισχυρές βομβιστικές επιθέσεις, με στόχο πέντε κυβερνητικά κτίρια, στις 19 Αυγούστου και στις 25 Οκτωβρίου, και αναμένονται ακόμη περισσότερες υψηλού – προφίλ επιθέσεις στους επόμενους μήνες, σε μια προσπάθεια της οργάνωσης να ξανακερδίσει μια ισχυρή βάση στα πρώην προπύργιά της έξω από τη Βαγδάτη.

Οι επιθέσεις αυτές κατάφεραν ισχυρό πλήγμα στην κυβέρνηση του πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι, ο οποίος μόλις πριν από λίγες βδομάδες διατυμπάνιζε την ετοιμότητα των ιρακινών δυνάμεων ασφάλειας να διατηρήσουν την τάξη, καθώς τα αμερικάνικα στρατεύματα άρχισαν να αποσύρονται από τις πόλεις.

Επίσης, η «Ουάσιγκτον Ποστ» επισημαίνει ότι οι επι-

θέσεις αυτές επιβεβαιώνουν ότι έχει γίνει αλλαγή στην τακτική της Αλ-Κάιντα, που σημαίνει ότι τα πλήγματά της πλέον επικεντρώνονται σε κυβερνητικούς στόχους. Επικαλούμενη τον επικεφαλής της Υπηρεσίας Πληροφοριών και Ερευνών του ιρακινού υπουργείου Εσωτερικών, στρατηγό Χουσεϊν Καμάλ, αναφέρει επίσης ότι στις 30 Ιουλίου η Αλ-Κάιντα συναντήθηκε με μέλη του κόμματος Μπάαθ για να χαράξουν νέα στρατηγική και ότι, μετά τις περιφερειακές εκλογές αυτής της χρονιάς, πρόσφερε κλάδο ελαιάς σε άλλες σουνιτικές «εξτρεμιστικές» ομάδες, ενώ απηύθυνε μήνυμα με το οποίο έδινε «άφεση μαρτυριών» ακόμη και σ' αυτούς που συνεργάστηκαν με τους Αμερικάνους.

Συμπέρασμα πρώτο: Δεν είναι μόνο η Αλ-Κάιντα ή μόνη της η Αλ-Κάιντα που πραγματοποιεί ισχυρότατες βομβιστικές επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών στόχων

τους τελευταίους μήνες, υπονομεύοντας το όποιο σχέδιο σταθεροποίησης που επιχειρούν οι Αμερικάνοι και οι ντόπιοι λακέδες τους να εφαρμόσουν στο Ιράκ.

Συμπέρασμα δεύτερο: Η ιρακινή αντίσταση δυναμώνει, ενώ η επιτυχία της περι-

βόητης αμερικάνικης στρατηγικής «Surge» και της σουνιτικής πολιτοφυλακής των «Επαγρυπνούντων Συμβουλίων» αμφισβητείται σοβαρά και πιθανότατα θα καταγραφεί ως ένα ακόμη αμερικάνικο φιάσκο.

Συμπέρασμα τρίτο: Αν αυ-

τά συμβαίνουν στο Ιράκ, πόσο μπορεί να περπατήσει η στρατηγική αυτή στο Αφγανιστάν, όπου οι συνθήκες είναι σαφώς δυσμενέστερες για τους Αμερικάνους και η αντίσταση πολύ ισχυρότερη και ενιαία εναντίον των δυνάμεων κατοχής;

■ Στο κόκκινο η διακρατική ένταση στη Λατινική Αμερική

Εντάσεις εξακολουθεί να προκαλεί η εγκατάσταση αμερικάνικων βάσεων στο έδαφος της Κολομβίας. Ακόμη και ο πρώην πρόεδρος της Κολομβίας Ερνέστο Σαμπέρ μίλησε για «το μεγαλύτερο λάθος στην ιστορία της Κολομβίας». Το ζήτημα των αμερικάνικων βάσεων αναμένεται να κυριαρχήσει στη σύνοδο της UNASUR (Ενωση της Νότιας Αμερικής), αλλά η Βενεζουέλα, που αντιδρά με τον πιο έντονο τρόπο ξεκαθάρισε, με δήλωση του υφυπουργού Εξωτερικών Φρανσίσκο Αρίας Καρδένας, ότι δεν πρόκειται να διεξάγει απευθείας συνομιλίες με την Κολομβία. Αφρησε, ωστόσο, ανοιχτό παράθυρο δηλώνοντας ότι «καλωσορίζει» οποιαδήποτε πρωτοβουλία εκ μέρους της UNASUR.

Το καθεστώς του Τσάβες, πέρα από τα στρατιωτικά μέτρα που πήρε ενισχύοντας την άμυνά του στη μεθόρια με την Κολομβία, προχώρησε και σε μια θεαματική σύλληψη. Στο Μαρακαϊμπο, κοντά στα βόρεια σύνορα Βενεζουέλας-Κολομβίας, συνέλαβε την Μαγάλι Μορένο Βέγκα, καταζητούμενη από την Ιντερπόλ ως αρχηγός των παραστρατιωτικών ταγμάτων θανάτου της Κολομβίας AUC (Δυνάμεις Αυτοάμυνας της Κολομβίας). Ο υπουργός Εσωτερικών Τάρεκ Αλ Αϊσάμι δήλωσε ότι η σύλληψη της Βέγκα μέσα στην Βενεζουέλα αποτελεί ένδειξη του ότι προετοιμάζονται εχθρικές ενέργειες από την Κολομβία. Επίσης, ο υπουργός Εξωτερικών του Εκουαδόρ, που απεκατέστησε τις διπλωματικές σχέσεις του με την Κολομβία, δήλωσε ότι θα καταθέσει στην UNASUR αποδεικτικά στοιχεία για υπονομευτική δράση της κολομβιανικής μυστικής υπηρεσίας DAS σε βάρος του Εκουαδόρ, της Βενεζουέλας κ.ά.

Ποιος θα πληρώσει το «μάρμαρο» της ανάκαμψης;

«Η παρούσα οικονομική ύφεση στις ΗΠΑ ήταν η πιο σοβαρή από τη δεκαετία του 1930. Από τότε που ξεκίνησε η ύφεση το Δεκέμβριο του 2007, το πραγματικό (προσαρμοσμένο με τον πληθωρισμό) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν έπεσε κατά 3.7%, ο αριθμός των θέσεων εργασίας στις ΗΠΑ μειώθηκε κατά περίπου 6.7 εκατομμύρια και το ποσοστό ανεργίας εκτινάχθηκε από το 4.9% στο 9.4%. Ομως, ο βαθμός των απωλειών θέσεων εργασίας μειώθηκε τους τελευταίους μήνες και μια ποικιλία άλλων δεικτών υποδηλώνει ότι η ύφεση μπορεί να έχει τελειώσει ή θα μπορούσε να τελειώσει μέσα στους επόμενους μερικούς μήνες».

Το παραπάνω απόσπασμα από την τελευταία έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Αμερικάνικου Κογκρέσου^[1], μοιάζει να επιβεβαιώνεται. Η «ανάκαμψη» μοιάζει να επιστρέφει και το ΑΕΠ να αυξάνεται για πρώτη φορά μετά από τέσσερα τρίμηνα διαρκούς πτώσης. Το ίδιο ισχύει και για τις εγχώριες ιδιωτικές επενδύσεις που αυξήθηκαν για πρώτη φορά μετά από εφτά τρίμηνα. Βέβαια, η τελευταία έκθεση για το ΑΕΠ^[2] δεν ενέπνεε και τόση αισιοδοξία, εφόσον μειώσε κατά 20% το ποσοστό αύξησής του (στην αρχική έκθεση προβλεπόταν αύξηση 3.5% σε ετήσια βάση, στη δε δεύτερη έκθεση η αύξηση περιορίστηκε στο 2.8%).

Πόσο όμως μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι ήρθε η περιβόητη «ανάκαμψη»; Πριν απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, ας δούμε ορισμένα στοιχεία σχετικά με το βάθος της κρίσης στην αμερικάνικη οικονομία.

Βαρυχειμωνιά

Κοιτάξτε τα γραφήματα που αλιεύσαμε από δύο εκθέσεις του αμερικάνικου Κογκρέσου^{[1],[3]}. Η αξία τους έγκειται στο ότι αποτυπώνουν συγκριτικά στοιχεία σε βάθος χρόνου (από το 1950 η πρώτη έκθεση, από το 1970 η δεύτερη) και δίνουν ανάγλυφα το βάθος της παρούσας κρίσης.

Όπως έχουμε επανειλημμένα γράψει σ' αυτές εδώ τις στήλες, τα στατιστικά στοιχεία που παρουσιάζουν οι στατιστικές υπηρεσίες τείνουν να παρουσιάσουν αμβλυμένες τις ταξικές αντιθέσεις, γι' αυτό και δεν πρέπει να βασιζόμαστε κανείς στην αξιοπιστία τους όταν θέλει να βρει συγκεκριμένα νούμερα. Για παράδειγμα, η ανεργία κρύβεται αποκλειόντως τους ανέργους που δεν θεωρούνται ότι ανήκουν στο εργατικό δυναμικό (δηλαδή αυτούς που έπαψαν να ψάχνουν για δουλειά τέσσερις βδομάδες πριν τη μέρα της απογραφής), ενώ αν κάποιος δουλέψει έστω και μία ώρα τη βδομάδα της απογραφής δεν θεωρείται άνεργος! Παρόμοια τερτίπια χρησιμοποιούνται και σε άλλες μετρήσεις (π.χ. στη μέτρηση της φτώχειας, με αποτέλεσμα, σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία των ΗΠΑ, να υπάρχουν άνθρωποι που υποσιτίζονται αλλά δεν θεωρούνται φτωχοί!). Ομως, τα στοιχεία αυτά είναι χρήσιμα γιατί δείχνουν (έστω και στρεβλωμένα) τις τάσεις που επικρατούν. Αυτές δεν μπορούν να τις κρύψουν εύκολα και αυτές οι τάσεις φαίνονται ξεκάθαρα στα γρα-

φήματα που παραθέτουμε.

Τι προκύπτει από το διάβασμα αυτών των στοιχείων;

1 Ότι η ανεργία βρίσκεται στα υψηλότερα επίπεδα μετά την δεκαετία του '50 (μόνο κατά την κρίση των αρχών της δεκαετίας του '80 σημειωνόταν μεγαλύτερη ανεργία, όπως προκύπτει από το γράφημα 1).

2 Ότι τα χρήματα που δόθηκαν για μισθούς σε σχέση με τον παραγόμενο πλούτο βρίσκονται στα χαμηλότερα επίπεδα της μεταπολεμικής περιόδου (από 55% του ΑΕΠ, που ήταν το μέγιστο ποσοστό που σημειώθηκε τη δεκαετία του '50, έπεσαν κοντά στο 40%, σύμφωνα με το γράφημα 2, στο οποίο τα ποσοστά που αφορούν στους μισθούς φαίνονται στα αριστερά του γραφήματος). Σημειώνουμε ότι τα χρήματα αυτά συμπεριλαμβάνουν όλους τους μισθούς (στελεχών, διευθυντών κτλ) και σε καμία περίπτωση δεν αποτυπώνουν τον πλούτο που πέρασε στα χέρια της εργατικής τάξης. Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε την έκρηξη των κοινωνικών ανισοτήτων, τότε ο πλούτος που πέρασε στα χέρια των παραγωγών του θα είναι σίγουρα πολύ μικρότερος. Πάντως, και από τα στοιχεία αυτά φαίνεται ξεκάθαρα η τάση που επικρατεί.

3 Τα κέρδη των εταιριών φαίνεται να έπεσαν ραγδαία μέσα στα τελευταία δύο χρόνια (από κοντά στο 12% του ΑΕΠ το 2007, στο 7% περίπου το 2009, όπως φαίνεται από το γράφημα 2), μετά από μια επταετία έκρηξης κερδών. Ομως, τα κέρδη αυτά σίγουρα δεν αποτυπώνουν όλα τα χρήματα που έβγαλαν οι εταιρίες με διάφορους μη ελεγχόμενους από το κράτος τρόπους π.χ. από τους φορολογικούς παραδείσους στο εξωτερικό.

4 Στο χαμηλότερο μεταπολεμικό επίπεδο βρίσκονται και οι καθαρές επενδύσεις (βλ. γράφημα 3), γεγονός ενδεικτικό της κρίσης που μαστιάζει την αμερικάνικη οικονομία.

5 Οι καταναλωτικές δαπάνες κατακρημνίστηκαν στα χειρότερα επίπεδα από το 1970 (βλ. γράφημα 4).

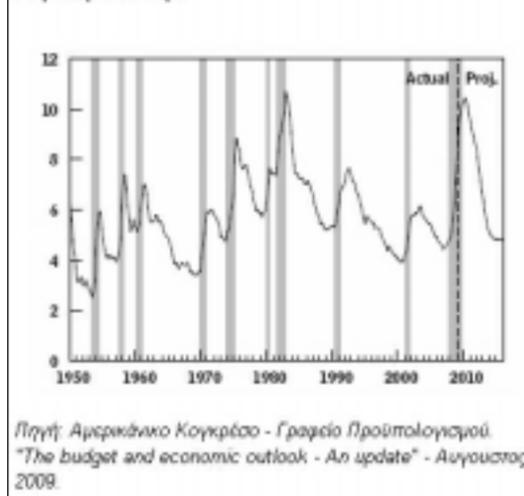
Χιονισμένη άνοιξη

Αν τα παραπάνω στοιχεία αποτυπώνουν ανάγλυφα το βάθος της παρούσας κρίσης, δύο ακόμα στοιχεία προειδοποιούν ότι η περιβόητη ανάκαμψη δεν θυμίζει καλοκαίρι αλλά... χιονισμένη άνοιξη.

Το πρώτο έχει να κάνει με την έκρηξη της ανεργίας, για την οποία οι διευθυντές έξι μη κυβερνητικών οργανώσεων κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου:

«Η ανεργία στις ΗΠΑ ξεπέρασε το 10% τον Οκτώβριο για πρώτη φορά μέσα σε ένα τέταρτο του αιώνα. Περίπου 16 εκατομμύρια Αμερικανοί που είναι ικανοί και πρόθυμοι για εργασία δε μπορούν να βρουν δουλειά. Πάνω από ένας στους τρεις άνεργους εργάτες ήταν άνεργος για έξι μήνες ή περισσότερο. Η κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι αφροαμερικανοί και λατινοαμερικανοί εργάτες είναι ακόμα πιο αποθαρρυντική με την ανεργία στο 15.7% και 13.1% αντίστοιχα. Αυτές οι δυσοίωνες στατιστικές δεν δίνουν την πλήρη εικόνα της κατάστασης. Υπάρχουν ακόμα 9 εκατομμύρια άνθρωποι που δουλεύουν στη μερική απασχόληση, επειδή δε μπορούν να βρουν δουλειά πλήρους απασχόλη-

Γράφημα 1: Ποσοστά ανεργίας (%) στις ΗΠΑ μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

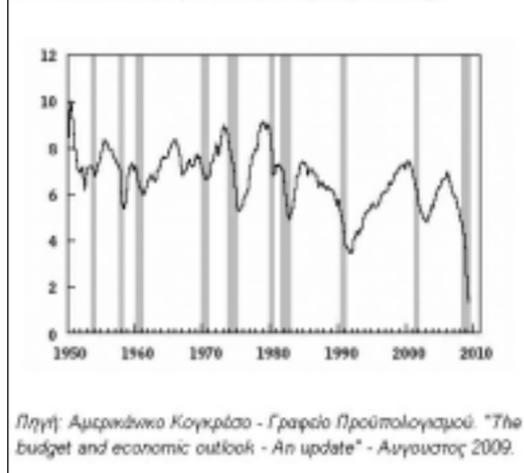
Πηγή: Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - An update" - Αυγούστος 2009.

Γράφημα 2: Μισθοί και κέρδη εταιριών στις ΗΠΑ ως ποσοστό του ΑΕΠ μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

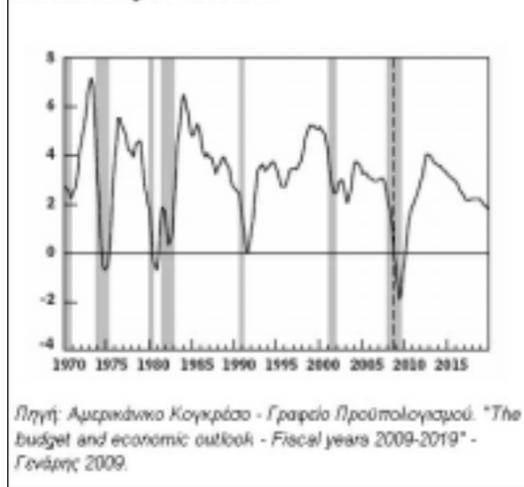
Πηγή: Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - An update" - Αυγούστος 2009. (Μισθοί: Κλίμακα στα αριστερά, Κέρδη εταιριών: Κλίμακα στα δεξιά)

Γράφημα 3: Καθαρές ιδιωτικές επενδύσεις στις ΗΠΑ ως ποσοστό του ΑΕΠ μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Πηγή: Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - An update" - Αυγούστος 2009.

Γράφημα 4: Ποσοστιαία μεταβολή καταναλωτικών δαπανών στις ΗΠΑ 1970-2019

Πηγή: Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - Fiscal years 2009-2019" - Γενάρης 2009.

σης. Εκατομμύρια άλλοι έχουν εγκαταλείψει την προσπάθεια να ψάξουν για δουλειά και γι' αυτό δεν υπολογίζονται στα επίσημα στοιχεία για την ανεργία. Συνολικά, το 17.5% του εργατικού δυναμικού είναι υποαπασχολήσιμο –περισσότερο από 27 εκατομμύρια Αμερικανοί- συμπεριλαμβανομένου του ενός τέταρτου των εργατών από τις μειονότητες. Τέλος, δεδομένων των ατόμων που μετακινούνται εντός και εκτός των θέσεων εργασίας, μπορούμε να αναμένουμε το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού και το 40% των έγχρωμων εργατών να είναι άνεργο ή υποαπασχολήσιμο κάποια στιγμή μέσα στον επόμενο χρόνο.

Παρά το αποτελεσματικό και τολμηρό πακέτο στήριξης εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε μια περίοδο υψηλής ανεργίας. Μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, χωρίς περαιτέρω δράση, θα έχουμε πιθανόν ανεργία 8% ή περισσότερο, ποσοστό υψηλότερο ακόμα και από τα χειρότερα των προηγούμενων δύο οικονομικών κρίσεων^[4].

Το δεύτερο στοιχείο έχει να κάνει με την τραγική κατάσταση του προϋπολογισμού για τον οποίο το αμερικάνικο Κογκρέσο αναφέρει: «Η ανισορροπία του προϋπολογισμού που προβλέπεται για το 2009 και σε όρους δολαρίου και σχετικά με το μέγεθος της οικονομίας, είναι σημαντικά μεγαλύτερη από οποιαδήποτε στιγμή από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Με 1.6 τρις. δολάρια, το προβλεπόμενο έλλειμμα γι' αυτό το χρόνο θα είναι περίπου τρεισήμισι φορές το μέγεθος του περσινού ελλείμματος των 459 δισ. δολαρίων. Ως ποσοστό του ΑΕΠ, το έλλειμμα του 2009 θα είναι περίπου διπλάσιο από οποιοδήποτε έλλειμμα τα τελευταία 60 χρόνια»^[1].

Πού οφείλεται η έκρηξη του ελλείμματος; Μα φυσικά στα τεράστια πακέτα στήριξης των καπιταλιστών, δηλαδή το ζεστό χρήμα που τους έδωσαν απλόχερα οι κυβερνήσεις, τα οποία θα συνεχιστούν, όπως αποφασίστηκε στην πρόσφατη σύνοδο του G20. Η «ανάκαμψη» οφείλεται κατά κύριο λόγο σ' αυτά τα πακέτα στήριξης. Γι' αυτό και κανείς δε μπορεί να ισχυριστεί ότι η παρούσα «ανάκαμψη» θα συνεχιστεί χωρίς αυτά τα πακέτα. Είναι περιττό να ρωτήσουμε ποιος θα κληθεί να πληρώσει το μάρμαρο...

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές:

[1] The budget and economic outlook - An update - Αύγουστος 2009. Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού (Congressional Budget Office).

[2] Gross Domestic Product - Third quarter 2009 (second estimate) - 24/11/09 - Γραφείο Οικονομικής Ανάλυσης υπουργείου Εμπορίου ΗΠΑ. Η έκθεση αυτή είναι η δεύτερη από τις τρεις που δημοσιεύονται για κάθε τρίμηνο.

[3] The budget and economic outlook - Fiscal years 2009-2019 - Γενάρης 2009. Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού (Congressional Budget Office).

[4] Εκκλήση διευθυντικών στελεχών έξι μη κυβερνητικών αμερικάνικων ινστιτούτων για ανάληψη δράσης κατά της ανεργίας, 16/11/09.

Πέρα από τον κιτρινισμό

Γιατί ουδείς αισθάνθηκε την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί, όταν δημοσιεύτηκαν οι γυμνές φωτογραφίες της Γκερέκου από την εποχή που έκανε το μοντέλο στο Playboy, αλλά ξεσηκώθηκαν να υπερασπιστούν την Αφροδίτη αλ-Σάλεχ, μόλις δημοσιεύτηκαν δικές της γυμνές (και πιο προκλητικές) φωτογραφίες από την εποχή που έκανε το μοντέλο στο Penthouse; Ήταν αυτές οι φωτογραφίες «από τη θητεία της ως ηθοποιού οκτώ χρόνια πριν», όπως έγραψε η Τασία Χριστοδουλοπούλου στην «Αυγή» (24.11.09) ή ήταν φωτογραφίες για ανδρικό ηδονοβλεπτικό κοινό, στο πλαίσιο της σοφτ πορνοβιομηχανίας; Αν η κ. Σάλεχ έχει κάνει άλλες επιλογές στη ζωή της μετέπειτα, καλό θα ήταν να εξηγούνταν καθαρά και όχι να υπεκφεύγει με εξυπνάδες σαν αυτή που έγραψε στο blog της: «Επιτέλους έγινα πρωτοσελίδο!!! (έστω με δέκα χρόνια καθυστέρηση)». Δεν γίνεται να έχει πάντα δίκιο κάποιος.

Όμως, η κιτρινιά του «Πρώτου Θέματος» βοήθησε την κ. Σάλεχ και τους υποστηρικτές της να ξεφύγουν από την ουσία του θέματος, που δεν είναι η παλιά θητεία της «κουνελάκι» του Penthouse, αλλά η νέα θητεία της στο πλευρό του

υφυπουργού Μπάτσων και Καταστολής Σ. Βούγια, ως σύμβουλος για θέματα «μη νόμιμα εισερχομένων μεταναστών και όχι λαθρομεταναστευσης», όπως επίσης έγραψε στο blog της.

Η Τ. Χριστοδουλοπούλου έγραψε στο προαναφερθέν άρθρο της στην «Αυγή»: «Όταν με ενημέρωσε πως θα γίνει σύμβουλος στον υφυπουργό Σπύρο Βούγια, ήμουν σίγουρη ότι ήθελε να δοκιμάσει την αποτελεσματικότητα της δράσης της σε ένα άλλο πόστο. Ετσι θεωρήσα ότι η πρόσληψή της εγγράφεται στα συν του ΠΑΣΟΚ»!!! Το τελευταίο που θα μπορούσε να κατηγορήσει κανείς την Τ.Χ. είναι ότι είναι πολιτικά αφέλης. Γιατί, λοιπόν, κατασκεύασε ένα ολόκληρο σενάριο, σύμφωνα με το οποίο κάποιοι σκοτεινοί μηχανισμοί θέλουν να συντρίψουν τη θετική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ; Γιατί εμείς άλλα πράγματα είδαμε, από τη στιγμή που πληροφορηθήκαμε τα σχετικά με την κ. Σάλεχ.

Η κ. Σάλεχ έκρυψε το γεγονός ότι προσλήφθηκε ως σύμβουλος του Βούγια. Μόλις αυτό δημοσιοποιήθηκε, έγραψε στο blog της: «Για να μην τα μαθαίνετε από άλλα blog: Πράγματι αποδέχθηκα την πρόταση του Υφυπουργού Προστα-

σίας του Πολίτη κ. Βούγια ως ειδική σύμβουλος σε ζητήματα μετανάστευσης. Δουλεύω ήδη ένα μήνα». Το γεγονός, όμως, είναι ότι αυτό ήρθε κατόπιν εορτής, όταν ο κόσμος το είχε ήδη τούμπανο.

Στη διάρκεια αυτού του μήνα, που η κ. Σάλεχ δούλευε αθόρυβα ως σύμβουλος στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής, πρόλαβε να γράψει στο blog της: ένα κειμενάκι που επαινούσε και το Τρίτο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Μετανάστευση και το Αντι-Φόρουμ! Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ, δηλαδή. Ενα μεγαλύτερο κείμενο, στο οποίο καταδικάζει την «τρομοκρατία» και προσπαθεί να την αποσυνδέσει από την εξέγερση του Δεκέμβρη. Οι «τρομοκράτες» είναι κάπηλοι και εκμεταλλευτές της εξέγερσης, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι παρά δολοφόνοι που έχουν στο-

χοποιήσει όλη την κοινωνία, η οποία οφείλει να αντιδράσει, διότι «ο πραγματικός στόχος αυτών των "τρομοκρατικών" ομάδων δεν είναι άλλος από την περιστολή της ελευθερίας της σκέψης και του λόγου!». Τέλος, πρόλαβε να γράψει και ένα μεγάλο άρθρο, επεταικό για την 28η Οκτώβρη, με τίτλο «Το Νέο ΟΧΙ ενάντια στον νέο - φασισμό της τρομοκρατίας»!!! Ειδικά το τελευταίο αξίζει να μπει στο blog της να το διαβάσετε. Θα αναγνωρίσετε τον... Χρυσοχοϊδή.

Η κ. Σάλεχ εκτελεί διατεταγμένη αποστολή. Οι προθέσεις της δεν ενδιαφέρουν κανέναν. Έχει αυτοτοποθετηθεί στην πλευρά εκείνων που διεξάγουν τον αγώνα του κράτους για την απαξίωση του φαινομένου της ένοπλης επαναστατικής βίας, σύμφωνα με την αμερικανοβρετανική στρατηγική.

Αλημιές υπέρ των «εχόντων και κατεχόντων»

Στις 3 Νοέμβρη, όταν ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε με παράτες τα «μέτρα αναδιανομής εισοδήματος», δήλωσε ότι θα επιβληθεί έκτακτη εισφορά στους κατόχους ακινήτων αξίας από 600.000 ευρώ και πάνω. Μοίρασε μάλιστα και σχετικό πίνακα, βάσει του οποίου θα φορολογούνταν 60.285 άτομα, ενώ το συνολικό ποσό που θα συγκεντρωθεί θα είναι 180 εκατομμύρια ευρώ.

Επρεπε να περάσει ένας μήνας απεργίας πείνας και οι τρεις από τους πέντε Ιρανοί απεργούς πείνας να μεταφερθούν στο νοσοκομείο, για να παραδεχτεί ο Χρυσοχοϊδής ότι «ο πρόσφυγας που ζητάει πολιτικό άσυλο έχει ισχυρό συμβολισμό για εμάς!». Ο εκλεκτός των Αμερικανών «αποδέχτηκε» τα αιτήματα των Ιρανών απεργών πείνας που από τις 19 Οκτώβρη προχώρησαν στο έσχατο μέσο για να διεκδικήσουν το αυτονόητο: Πολιτικό άσυλο (όντας μάλιστα αναγνωρισμένοι πρόσφυγες ακόμα και από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ)! Ο Χρυσοχοϊδής τους υποσχέθηκε ότι θα τεθούν σε καθεστώς «επικουρικής προστασίας» που θα τους εξασφαλίσει κοινωνικές παροχές υγείας, πρόνοιας και εκπαίδευσης, θα τους δοθούν ταξιδιωτικά έγγραφα και θα μεριμνήσει για το πρόβλημα στέγασής τους.

Για το πολιτικό άσυλο που ζητούσαν οι απεργοί, ο Χρυσοχοϊδής δήλωσε ότι θα «επιανεξτάσει» το αίτημά τους υπό το νέο σύστημα που θα ολοκληρωθεί στους επόμενους μήνες! Δηλαδή, το αίτημα για πολιτικό άσυλο παραπέμπεται

Μιλώντας στη Βουλή την περασμένη Τρίτη, ανακοίνωσε ότι έκτακτη εισφορά θα επιβληθεί σε ακίνητα «με αντικειμενική αξία σε ατομική βάση πάνω από 400.000 ευρώ». Σύμφωνα με όσα είπε, ο αριθμός αυτών που θα πληρώσουν είναι 70.000 άτομα.

Φυσικά, δεν έδωσε καμιά εξήγηση για την αλλαγή στη ρύθμιση. Ούτε μοίρασε πίνακα αυτή τη φορά. Με το κολ-

Ελλειμματολογίας το ανάγνωσμα

Μέσα σ' ένα μήνα ο Πεταλωτής κατάφερε να ξεπεράσει τον Αντώναρο. Αν θέλετε να γελάσετε, διαβάστε την απομαγνητοκόπηση του μπρίφιγκ της Τετάρτης 25/11, στην ιστοσελίδα του υπουργείου (www.minpress.gr) για να δείτε με τι τρόπο προσπαθούσε να αποφύγει τις ερωτήσεις σχετικά με την ενημέρωση για το έλλειμμα που είχαν προεκλογικά από τον Προβόπουλο. Εκτός από τη διασκέδαση, θα σας χρησιμεύσει και στο να μάθετε τη νέα θεωρία των Μαθηματικών. Να καταλάβετε, επιτέλους τι σημαίνει «μονοψήφιο, με μια τάση διψήφιου ποσοστού» και ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο «διψήφιο» και το 12,5%. Ο εκ Κομοτηνής δικηγόρος σε λίγο θα είναι απραξιόν μπροστά στην οποία ο γίγας Αντώνναρος θα ωχριά.

Μ' αυτά και μ' αυτά, ο Πεταλωτής κατάφερε ν' αφήσει τη βεβαιότητα ότι η κυβέρνηση θεωρεί πως ο Προβόπουλος δεν κάνει για διοικητής της ΤΤΕ. Τ' άκουσε ο Παπακωνσταντίνου (εισήγηση του οποίου υπήρξε ο Πεταλωτής) και του σηκώθηκε η τρίχα κάγκελο. Γιατί τον Προβόπουλο δε μπορεί να τον ξηλώσει πριν τη λήξη της θητείας του χωρίς συνεννόηση με την ΕΚΤ. Ωρα είναι να τα πάρει στο κρανίο ο Τρισέ και να κλείσει τις κάνουλες ή να κάνει ένα «ανθελληνικό» σόου στο επόμενο Ecofin. Εκανε, λοιπόν, την ανάγκη φιλοτιμίας και βγήκε ο ίδιος λίγο μετά με διορθωτική δήλωση, στην οποία υποστήριξε ότι ο Προβόπουλος «κάνει καλά τη δουλειά του» (ο Πεταλωτής είχε αρνηθεί πεισματικά να δώσει απάντηση στο σχετικό ερώτημα) και πως η προεκλογική ενημέρωση ήταν για έλλειμμα πάνω από 8% που τείνει να είναι και διψήφιο, όχι όμως και για το «εφιαλτικό ποσοστό του 12,7%». Για να τελειώνουμε: ο Προβόπουλος την επομένη κιόλας των εκλογών μίλησε για 10% με τάση ανόδου, ενώ το 12,7% το έφτιαξε ο Παπακωνσταντίνου, φορτώνοντας όλες τις δαπάνες στο 2009, για να δείξει ότι κατέβασε το έλλειμμα το 2010. Ήξεραν πολύ καλά πριν τις εκλογές πού βάδιζε το έλλειμμα.

αυτό εξαιρεί μια σειρά μεγαλύτεροδικήτες ακινήτων και πιάνει μερικούς που δεν είναι σώνει και καλά μεγαλοιδιοκτήτες. Όσοι έχουν μοιράσει την ακίνητη περιουσία τους σε δύο ή περισσότερα κομμάτια (σύζυγοι και τέκνα) μπορεί να ξεφύγουν, αφού αντί για 600.000 αντικειμενική αξία σε οικογενειακή βάση έχουμε 400.000 σε ατομική βάση. Κάποιοι, όμως, που έχουν σε ένα όνομα την ακί-

νητη περιουσία, θα πιανόσουν στην τσιμπίδα, αφού το όριο κατέβηκε από τις 600 στις 400 χιλιάδες.

ΥΓ: Από το Μαξίμου διέρρευσε ότι για το αλαλούμ ευθύνονται δυο συνεργάτες του Παπακωνσταντίνου, οι οποίοι εφάρτασαν τους πίνακες που μοίρασε αρχικά ο υπουργός. Στη συνέχεια, είδαν ότι δεν θα εισέπρατταν 180 εκατομμύρια, αλλά μόλις 25, γ' αυτό και άλλαξαν τη ρύθμιση.

Νέα πολύνεκρη έκρηξη σε ορυχείο στην Κίνα

Ο άγριος καπιταλισμός που επικρατεί στην Κίνα δείχνει ξανά το πρόσωπό του. Τα ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας στα ορυχεία όπου εργάζονται χιλιάδες εργάτες είχαν ως αποτέλεσμα τον θάνατο 104 εργαζομένων ύστερα από έκρηξη που σημειώθηκε στο ορυχείο της πόλης Χεγκάνγκ στην επαρχία Χεϊλονγκτζιάνγκ που γειτονεύει με την Ρωσία.

Η έκρηξη αερίου στο ορυχείο έγινε το Σάββατο. Εκείνη την ώρα 528 εργαζόμενοι βρίσκονταν εκεί. Οι περισσότεροι κατάφεραν να βγουν ενώ υπάρχουν ακόμα 4 εγκλωβισμένοι ανθρακωρύχοι. Οι συγγενείς των θυμάτων και των εργαζομένων που πραγματοποίησαν διαμαρτυρία στην είσοδο του ανθρακωρυχείου, βρήκαν μπροστά τους τις κινεζικές αρχές, και πολλοί από αυτούς συνελήφθησαν. Μια ομάδα γυναικών που διαμαρτύρονταν έντονα, παρασύρθηκαν από την αστυνομία σε ένα σημείο του ορυχείου ώστε «να μην ενοχλούν», κάποιες άλλες τις μετέφεραν βίαια στην αστυνομική κλούβα, ενώ εντεταλμένοι χωρίς διακριτικά εμπόδιαν τους δημοσιογράφους να συνομιλήσουν με συγγενείς.

Τα ορυχεία της Κίνας είναι τα πιο επικίνδυνα παγκοσμίως. Το πρώτο εξάμηνο του 2009 έχουν χάσει την ζωή τους 1175 άνθρωποι, ενώ την περασμένη χρονιά, τα θύματα στα ανθρακωρυχεία της χώρας ξεπέρασαν τους 3200 εργάτες.

ΥΓ: Την περασμένη Τρίτη εκτελέστηκαν στην Κίνα δυο άτομα, που είχαν καταδικαστεί σε θάνατο για το έγκλημα με το μολυσμένο με μελαμίνη βρεφικό γάλα. Για τα ανθρακωρυχεία-καρμανιόλες ουδείς κατηγορήθηκε, ουδείς δικάστηκε, ουδείς εκτελέστηκε ή φυλακίστηκε. Βλέπετε, η καπιταλιστική μηχανή απαιτεί πρώτες ύλες με κάθε ανθρώπινο κόστος και σ' αυτή την περίπτωση μέτρα βιτρίνας δεν χωρούν.

Απύθμενη υποκρισία

στις ελληνικές καλένδες κι αυτό θεωρείται σεβασμός των αγώνων των Ιρανών απεργών πείνας! Σημειώνουμε ότι δυο βδομάδες πριν, σύμφωνα με καταγγελία που δημοσιεύτηκε στο <http://iranianrefugeesfromtipf.blogspot.com/>, ο Παναγιώτης Κοντός, προϊστάμενος Γραμματείας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, επισκέφτηκε τους απεργούς πείνας και τους δήλωσε ότι αν δε σταματήσουν την απεργία μέσα σε μια βδομάδα θα λάβει μέτρα για να

τους διώξει από το χώρο του ασύλου! Οι απεργοί δεν ψάρωσαν και συνέχισαν την απεργία τους, οπότε ο Χρυσοχοϊδής έσπευσε να το παίξει «δημοκράτης».

Οι πέντε απεργοί πείνας είχαν αποχωρήσει από την οργάνωση «Μουτζαχεντίν του Λαού» που μάχονταν το Ιρανο-καθεστώς και είχε τις βάσεις της στο Ιράκ. Μετά την αμερικανική εισβολή, η ηγεσία της οργάνωσης ήρθε σε συμφωνία με τους Αμερικανούς και όσοι αντιτάχθηκαν σ' αυτή τη συμ-

φωνία φυλακίστηκαν. Όπως κατήγγειλαν οι απεργοί πείνας (σε συνέντευξή τους στο ραδιοφωνικό σταθμό 98FM, στις 9 Νοέμβρη) οι Αμερικάνοι τους έστειλαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, στο οποίο έμειναν γύρω στα 200 άτομα επί πέντε χρόνια, όπου τους βασάνισαν και τους απείλησαν ότι αν μιλήσουν θα το πληρώσουν ακριβά. Οι πέντε Ιρανοί που έκαναν απεργία πείνας στα Προπύλαια το έσκασαν παράνομα από το Ιράκ και ήρθαν στην Ελλάδα (αφού πρώτα πέρασαν από την Τουρκία που τους έδιωξε) πριν από δύο χρόνια. Οι συνθήκες διαβίωσής τους ήταν άθλιες. Χωρίς στέγη και τροφή, χωρίς δουλειά και ταξιδιωτικά έγγραφα, οι Ιρανοί πρόσφυγες έφτασαν στο σημείο να καταγγείλουν ότι στην Ελλάδα περνούν χειρότερα από το στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Βαγδάτη!

Πόσο θράσος μπορεί να έχει ένας υπουργός για να υποστηρίξει ότι «σεβεται τον αγώνα που κάνουν» και τον «σχυρό συμβολισμό» του πρόσφυγα που ζητά πολιτικό άσυλο (το οποίο δεν δίνει η κυβέρνηση);

■ Υπουργείο Περιβάλλοντος

Προκλητική συγκάλυψη μιας σκανδαλώδους ρύθμισης

Η κ. Μπιρμπίλη, το πιο πολυδιαφημισμένο πρόσωπο της νέας κυβέρνησης (το άγνωστο πάντα «συγκινεί» και εξιτάρει) έχει εγκαινιάσει τη μέθοδο της συχνής έκδοσης non paper, τα οποία βαφτίζονται «ενημερωτικά σημειώματα». Με τα χαρτιά αυτά, που εκδίδονται από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου, το οποίο διευθύνει ο... οικολόγος Γ. Χρυσοβέργης (επί σειρά ετών στέλεχος της ΜΚΟ «Μεσόγειος SOS» μαζί με τον Χρυσόγελο), δίνεται γραμμή σε φιλικούς δημοσιογράφους να διευκρινίσουν επίμαχα θέματα, χωρίς η υπουργός να δεσμεύεται με κάποια προσωπική δήλωσή.

Το τελευταίο «ενημερωτικό σημείωμα» που λάβαμε υποτίθεται ότι διευκρινίζει ένα σοβαρό ζήτημα («για ενημέρωσή σας και προς άρση κάθε πιθανής παρανόησης», γράφει εισαγωγικά), που προέκυψε «με αφορμή ερωτήματα που υπέβαλαν ορισμένοι δημοσιογράφοι». Δεν ξέρουμε αν κάποιοι δημοσιογράφοι υπέβαλαν όντως ερωτήματα, γιατί να προβάλλονται τέτοια ερωτήματα από τις σελίδες του Τύπου δεν

είδαμε. Μόνο εγκωμιαστικά σχόλια για το πρώτο νομοσχέδιο του νέου υπουργείου έχουμε διαβάσει. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι εμείς επιτεθήκαμε στο νομοσχέδιο Μπιρμπίλη, το χαρακτηρίσαμε ψευδεπίγραφο και δασοκτόνο και σημειώσαμε ιδιαίτερα το ζήτημα με το οποίο ασχολείται το non paper του υπουργείου Περιβάλλοντος. Σε μας, λοιπόν, προσπαθεί ν' απαντήσει η κ. Μπιρμπίλη, όμως το μόνο που καταφέρνει είναι να αποδείξει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν αποτελεί λάθος, αλλά συνειδητή χαριστική πράξη για όσους έχτισαν βίλες και μεζονέτες σε καταπατημένες δασικές εκτάσεις, που είχαν καεί και είχαν κηρυχτεί αναδασωτές. Πρόκειται για την αναστολή είσπραξης των προστίμων από όσους έχτισαν αυθαίρετα σε δάση και δασικές εκτάσεις, βγάζοντας παράνομες άδειες δόμησης.

Γράφει το non paper του υπουργείου: «Με το νομοσχέδιο αυτό σε ό,τι αφορά στο παρελθόν, δεν χαρίζεται τίποτα σε κανέναν, ούτε αμνηστεύεται καμία παρανομία». Αμέσως μετά, υπερασπίζεται τον

δασοκτόνο νόμο του Δρυ (Ν. 3208/2003) γράφοντας: «Με τον Νόμο 3208/2003 δεν σταμάτησε η έκδοση πρωτοκόλλων και η εκδίκαση μέχρι τελεσιδικίας τους, αλλά δεν καταβάλλονταν τα αναλογούντα πρόστιμα». Έχει άραγε διαβάσει η κ. Μπιρμπίλη το δασοκτόνο νόμο ή αρκείται σε όσα της λέει ο «άτυπος» σύμβουλος της; **Άρθρο 21, παρ. 15 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003: «Η βεβαίωση, εκτέλεση και είσπραξη των πρωτοκόλλων που εκδίδονται... αναστέλλεται μέχρι την κατάρτιση και κύρωση των προβλεπόμενων... δασικών χαρτών».** Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός στη δασική νομοθεσία για να καταλάβει. Αρκεί μια απλή ανάγνωση. Αναστέλλεται η βεβαίωση, η εκτέλεση και η είσπραξη των πρωτοκόλλων.

Μήπως μπορεί η κ. Μπιρμπίλη να θυμηθεί τι έλεγαν τότε οι συνάδελφοί της στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Έλεγαν ότι οι δασικοί χάρτες θα ολοκληρωθούν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και τότε θ' αρχίσουν να εκτελούνται τα πρωτόκολλα και να εισπράττονται τα πρόστιμα. Εκτοτε πέρασαν έξι χρόνια

και τίποτα δεν έγινε. Και δεν ξέρουμε πόσα χρόνια θα περάσουν ακόμη. Γιατί πρόθεση των κυβερνήσεων είναι να μη θίξουν τα επίλεκτα μέλη της αστικής κοινωνίας που έχουν χτίσει στα καμένα δάση (ανάμεσα τους και μερικά πολύ... τρανταχτά ονόματα).

Τι έκανε η κ. Μπιρμπίλη με το νομοσχέδιό της; Όχι μόνο έδωσε παράταση στην ισχύ της συγκεκριμένης διάταξης του δασοκτόνου νόμου, αλλά επεξέτεινε την αμνηστεία και σε όσους έχτισαν στα καμένα μετά το 2003. Αυτό επιβεβαιώνεται στο non paper που εξέδωσε το υπουργείο, το οποίο γράφει ότι «**από τη θέση σε ισχύ ως νόμου του Σχεδίου Νόμου (σ.σ. του νομοσχεδίου Μπιρμπίλη)... τα πρωτόκολλα βεβαιώνονται και αποστέλλονται προς είσπραξη άμεσα**».

Γιατί έπρεπε η αναστολή να περιλάβει και το χρονικό διάστημα από την ψήφιση του προηγούμενου δασοκτόνου νόμου μέχρι να τεθεί σε ισχύ ο νέος νόμος; Αν η κ. Μπιρμπίλη είχε κατά νου να χτυπήσει τη δόμηση στα καμένα, μπορούσε να ξεκινήσει από αυτούς που έχτισαν με-

τά την ψήφιση του νόμου Δρυ. Το λέει, άλλωστε, στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου: «**Η αναστολή αυτή των οικονομικών συνεπειών είχε συντελέσει στην έξαρση της αυθαίρετης δόμησης στις εκτάσεις αυ-**

Όταν η κ. Μπιρμπίλη έθεσε το προσχέδιο νόμου σε «δημόσια διαβούλευση», δεν έδωσε στη δημοσιότητα και την αιτιολογική έκθεση. Γιατί άραγε; Για να μη φανούν σημεία σαν αυτό. Αν είχε τη διάθεση να χτυπήσει την αυθαίρετη δόμηση στα καμένα -η οποία, όπως παραδέχεται, σημείωσε έξαρση- θα ξεκινούσε σαφάρι ενάντια σε όσους έχτισαν μετά το 2003 και δεν καλύπτονται από την αναστολή του νόμου 3208/2003. Όχι μόνο δεν το έκανε, αλλά τους έβαλε και αυτούς στην προεστιαία της αναστολής.

Θα το πούμε για μια ακόμη φορά. Το νομοσχέδιο Μπιρμπίλη είναι συνολικά δασοκτόνο. Γι' αυτό και η υπουργός με τους συμβούλους της επιδίδονται σε μια επιχείρηση παραπλάνησης, όπως επιχειρήθηκε να γίνει και με το συγκεκριμένο «ενημερωτικό σημείωμα».

■ Ο απρόσεκτος σύμβουλος εκθέτει την υπουργό

Χοντρή διαπλοκή στο υπουργείο Περιβάλλοντος

Είμαστε οι πρώτοι και οι μόνοι μέχρι στιγμής που καταγγείλαμε ως σκάνδαλο τη δραστηριοποίηση του καπιταλιστή-μελετητή Ν. Χλύκα, ιδιοκτήτη της ανώνυμης εταιρίας «NERCO-N. ΧΛΥΚΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΕΜ», ως άτυπου (αλλά παντοδύναμου) συμβούλου της υπουργού Περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη. Ο κ. Χλύκας λύνει και δένει στο υπουργείο και είναι αυτός που συνέταξε το δασοκτόνο νομοσχέδιο Μπιρμπίλη.

Αυτό πλέον δεν αποτελεί δικό μας ισχυρισμό, που μπορεί να διαψευστεί. Ο απρόσεκτος κύριος Χλύκας άφησε πίσω του ηλεκτρονικά ίχνη. Ιχνη που εκθέτουν την Τ. Μπιρμπίλη σε επίπεδο σκανδαλώδους. Και όχι μόνο την υπουργό Περιβάλλοντος, αλλά συνολικά την κυβέρνηση.

Όποιος μπει στην ιστοσελίδα του υπουργείου Περιβάλλοντος μπορεί να «κατεβάσει» την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου Μπιρμπίλη. Όταν την αποθηκεύσει και ζητήσει τις «ιδιότητες» του αρχείου (σε υπολογιστές Macintosh ζητήστε «Πληροφορίες»), βλέπει ότι το κείμενο έχει γραφεί από τον **Νίκο Χλύκα**. Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία, που πάρθηκε την περασμένη Τρίτη από τον υπολογιστή της «Κ».

Ρωτάμε την κ. Μπιρμπίλη: με ποια ιδιότητα ο κ. Χλύκας συντάσσει νομοσχέδια και ει-

σηγητικές εκθέσεις, έχοντας στην πραγματικότητα αναγορευτεί σε οιονειό υφυπουργό με αρμοδιότητα τα δάση; Δεν είναι σκάνδαλο ένας καπιταλιστής, που παίρνει δουλειές από το δημόσιο, να είναι συντάκτης ενός νομοσχεδίου, που αφορά άμεσα τον ίδιο και όσους συνεργάζεται (άλλους μελετητές και εργολάβους μεγαλοκατασκευαστές); Με ποια ιδιότητα ασκεί νομοπαρασκευαστικά καθήκοντα; Ποια είναι η ομοιβή του;

Εδώ μιλάμε για καραμπινάτη διαπλοκή. Ενδεχομένως να υπάρχουν και ποινικές προεκτάσεις, που έχουν να κάνουν με το ασυμβίβαστο (δε μπορεί ένας εργολάβος του δημόσιου να ασκεί ταυτόχρονα και τόσο υψηλά καθήκοντα δημόσιας διοίκησης, χωρίς να έχει διοριστεί), προς το παρόν όμως στεκόμαστε στο τεράστιο πολιτικό θέμα που εγείρεται. Η κυβέρνηση Παπανδρέου ανέβηκε στην εξουσία με διακηρύξεις περί διαφά-

νειας, αλλαγής του τρόπου διοίκησης του κράτους, αξιοκρατίας κ.λπ. κ.λπ. Πριν καν κλείσει δέμηνο στην εξουσία, αποδεικνύεται ότι κινείται στον άξονα της διαπλοκής, με πιο προκλητικό τρόπο από την προκάτοχό της κυβέρνηση Καραμανλή.

Θυμίζουμε ότι η ανώνυμη εταιρία του Ν. Χλύκα εξειδικεύεται στους τομείς «Περιβάλλον, Πράσινο, Κτηματολόγιο, Δάση, Γεωργία, Εδαφος», όπως αναφέρεται στην

ιστοσελίδα της (www.nerco.gr). Εκεί διαβάζουμε ότι η εν λόγω εταιρία «**συνεργάζεται με οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Δήμους, Νομαρχίες κτλ) και παρέχει τεχνική υποστήριξη σε υπηρεσίες, ΔΕΚΟ, Κ/Ξ μεγάλων έργων, αναπτυξιακές εταιρίες, επενδυτικούς φορείς και ιδιώτες**». Έχει κάνει μπίζνες στο Ολυμπιακό χωριό και διάφορα ολυμπιακά έργα, στην Αττική Οδό, στην Εγνατία, στον αυτοκινητόδρομο ΠΑΘΕ κλπ. κλπ. Μεταξύ των άλλων, διαβάζουμε ότι έχει κάνει «Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για μεγάλα επενδυτικά σχέδια όπως τουριστική ανάπτυξη Loyalward». Σας θυμίζει τίποτα; Πρόκειται για το μεγάλο περιβαλλοντικό (και όχι μόνο) σκάνδαλο του Κάβου Σίδερο στη Σητεία, στο οποίο πρωταγωνίασησε η Μονή Τοπλού. Ο κ. Χλύκας ήταν αυτός που ανέλαβε να πείσει τους Σητειακούς ότι δεν υπάρχει κανένας περιβαλλοντικός κίνδυνος!

Περιμένουμε απαντήσεις από την κυβέρνηση και τοποθέτηση από τα συνδικαλιστικά όργανα των δασολόγων. Ιδιαίτερα την ΠΕΔΔΥ, τα απλά μέλη της οποίας έχουν μπει στο περιθώριο, για να νομοθετεί ένας ιδιώτης καπιταλιστής, ενώ η πλειοψηφία του ΔΣ έγινε κυβερνητικό παραμάγαζο και χειροκροτεί τη νέα πολιτική ηγεσία.

Μηχανισμός προπαγάνδας

Θυμόμαστε το αμαρτωλό κανάλι του υπουργείου Γεωργίας, το οποίο με τόσο πάθος κατήγγειλαν οι Πασόκοι, ως μηχανισμό προβολής της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου και της κυβερνητικής πολιτικής της ΝΔ, αλλά και βολέματος «ημετέρων», είτε δημοσιογράφων είτε καναλαρχών της επαρχίας; Διάφοροι καλοπροαίρετοι (ή αφελείς) πίστευαν ότι το ΠΑΣΟΚ θα το καταργήσει, στο πλαίσιο της εξοικονόμησης δαπανών. Εμείς τους λέγαμε ότι δεν είναι δυνατόν να βρουν έναν έτοιμο προπαγανδιστικό μηχανισμό και να τον αφήσουν να πάει χαμένος. Αλλωστε, το ΠΑΣΟΚ τον είχε δημιουργήσει.

Ετσι και γίνεται. Την περασμένη εβδομάδα, απαντώντας σε μια άσχετη επίκαιρη ερώτηση, ο υφυπουργός Γεωργίας Μ. Καρχιμάκης ανακοίνωσε ότι το κανάλι θα εξακολουθήσει να λειτουργεί και θα αξιοποιηθεί για την προβολή των ελληνικών προϊόντων και όχι των υπουργών!

Δεύτερο καρφί

Για δεύτερη φορά ο διοικητής της ΤτΕ Γ. Προβόπουλος αποκάλυψε ότι και ο Καραμανλής και ο Παπανδρέου ήταν πλήρως ενήμεροι προεκλογικά ότι τον ελλειμμα βαδίζει προς διψήφιο νούμερο. Αυτή τη φορά το έκανε στη Βουλή και φυσικά κανείς δεν τόλμησε να τον διαψεύσει. Καραμανλής και Παπανδρέου, ο καθένας για τους δικούς του λόγους, έλεγαν ψέματα.

ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΟ ΝΤΟΥΣ

Πρώτα ξεκίνησαν την αριθμο-τρομοκρατία. Δημιουργήθηκε έτσι το φόντο, το σκηνικό. Κάθε συνταξιούχος που παίρνει περισσότερα από 600 ευρώ το μήνα πρέπει να αισθανθεί περίπου ως υπονομευτής του έθνους. Κι αν δεν το αισθανθεί ο ίδιος, πρέπει να τον κάνουν να το αισθανθεί οι γύρω του: σα δε ντρέπεσαι να μιλάς με 1.500 ευρώ σύνταξη! Κάθε εργαζόμενος πρέπει να αισθανθεί ένοχος εσχάτης προδοσίας, αν δεν αποδέχεται ότι πρέπει να βγει στη σύνταξη τουλάχιστον στα 70.

Στη συνέχεια ήρθε η μετρο-τρομοκρατία. Οχι επισήμως από την κυβέρνηση, αλλά από τα γνωστά παπαγαλάκια. Ξέρετε πώς γίνονται αυτά. Τους καλούν σε σύσκεψη και τους λένε τι να γράψουν και τι να πουν. Στο ενδιάμεσο παρενέβη ο Μίχαλος με μια μελέτη του Τήνιου (πουλέν του σημαντικού εκσυγχρονισμού στα ασφαλιστικά), που μπροστά της θα ριγούσε ακόμα και ο Πινοςτέ. Εριξε καναδυό πινελιές και ο Νασούλης ο Αλευράς, που ζήτησε αύξηση των ορίων ηλικίας, και το τρομο-σκηνικό είχε συμπληρωθεί.

Η κυβέρνηση ανέλαβε να γυρίσει το ρουμπινέ από το κρύο στο ζεστό: δεν θα αιφνιδιάσουμε κανέναν, οι προεκλογικές μας δεσμεύσεις ισχύουν, θα κάνουμε διάλογο, δεν θα φορτώσουμε τα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων κ.λπ. κ.λπ. Εκεί που οι «κακοί» είχαν κατατρομάξει τον κόσμο, έρχονται οι «καλοί» να τον χαϊδέψουν στρογικά στο κεφάλι και να του πουν: μη φοβάσαι, δεν θα πονέσεις και τόσο πολύ, βόηθα όμως και συ λίγο, μην τα θέλεις όλα δικά σου.

Και για να δείξουν ότι είναι πραγματικά «καλοί» και όχι μόνο στα λόγια, ξεκίνησαν το διάλογο με την πρόταση για μια επιτροπή, που μέχρι το τέλος του Απρίλη θα πρέπει να έχει βγάλει συνολικό πόρισμα. Για να μην ψάχνεστε, σας θυμίζουμε ότι και ο Μπτσουτάκης είχε φτιάξει μια τέτοια επιτροπή, με πρόεδρο τον καθηγητή Φακιολά, πριν επιχειρήσει το πρώτο μεγάλο σάρωμα ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Θέλεις να κάνεις μια αντιασφαλιστική ανατροπή; Φτιάξε πρώτα μια επιτροπή. Αυτή ξέρει πώς θα σου προσφέρει το απαραίτητο «επιστημονικό» άλλοθι.

Τα πράγματα είναι κάτι παραπάνω από καθαρά. Η κοινωνική ασφάλιση ξαναπαίρνει στην κλίση του Προκρούστη, από την περιοχή της οποίας ουδέποτε απομακρύνθηκε. Το αποτέλεσμα του «διαλόγου» το ξέρουμε όλοι πολύ καλά. Η συμμετοχή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σ' αυτόν είναι η καλύτερη εγγύηση ότι θα γίνει αυτό που θέλει το σύστημα, χωρίς ν' ανοίξει ρουθούνι.

Επειδή, λοιπόν, ξέρουμε τι πρόκειται να γίνει, δεν έχουμε καμιά δικαιολογία. Ή θα σταυρώσουμε τα χέρια και θα περιμένουμε το... μοιραίο ή θα ξεκουνηθούμε, για να υπερασπίσουμε επιτέλους όχι αυτό που απέμεινε από την κοινωνική ασφάλιση και απειλούν να μας το πάρουν, αλλά αυτά που δικαιούμαστε ως μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου.

- ➔ Διάσημοι επιστήμονες σε όλο τον κόσμο καταγγέλλουν τις πολυεθνικές του φαρμάκου και καλούν τον κόσμο να μην εμβολιαστεί.
- ➔ Το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό στην Ελλάδα αρνείται να εμβολιαστεί, ενώ θαρραλέοι γιατροί εκστρατεύουν ενάντια στο εμβόλιο.
- ➔ Ο επιφανής ιολόγος Αντριαν Γκιμπς με την επιστημονική του ομάδα αποφάνθησαν ότι είναι πολύ πιθανό ο ιός H1N1 να προήλθε μετά από ανθρώπινη παρέμβαση (σε εργαστήριο).
- ➔ Στον Καναδά αποσύρθηκαν εσπευσμένα 172.000 εμβόλια της GlaxoSmith Kline, μετά από σοβαρές αλλεργικές αντιδράσεις που προκάλεσαν σε τουλάχιστον 7 ανθρώπους.
- ➔ Η υπουργός Υγείας της Πολωνίας Ewa Koracz, γιατρός η ίδια, αρνήθηκε να συμβάλλει προσωπικά στην προώθηση του εμβολιασμού.
- ➔ Η [πρώην] υπουργός Υγείας της Φινλανδίας Dr Rauni Kilde μίλησε δημόσια για «βιογενετονία» μέσω του εμβολίου.
- ➔ Η διάσημη σουηδή γιατρός Annika Dahlqvist απολύθηκε από την εργασία της, διότι δήλωσε ότι υπάρχουν καλύτεροι τρόποι για να προστατευθεί κανείς από τη νέα γρίπη, ενώ κατήγγειλε ότι «υπάρχει πολλή διαφθορά στα υψηλά διαζώματα του ΠΟΥ».
- ➔ 3,2 δισ. δολάρια ρίχνονται στη διαφημιστική πιάτσα υπέρ του εμβολίου (έγραψε το Spiegel).
- ➔ Η ελληνίδα υπουργός Υγείας περιφέρεται στα κανάλια διαφημίζοντας το εμβόλιο, εκατομμύρια δόσεις του οποίου έχουν ήδη παραγγελθεί.

■ Τι άλλη μαρτυρία χρειαζόμαστε;

Μετά τον Γ. Παπακωνσταντίνου, που άφησε ανοιχτά και τα θέματα της αύξησης των ορίων ηλικίας και του ύψους των συντάξεων, το ίδιο ακριβώς έκανε και ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος. Βγαίνοντας από το χώρο που πραγματοποιείται το 29ο Συνέδριο της ΟΤΟΕ ρωτήθηκε: «Κύριε υπουργέ, τη Δευτέρα θα πάτε με δεσμεύσεις ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας; Δεν θα μειωθούν οι συντάξεις; Αρχίζει ο διάλογος;». Η απάντησή του ήταν αποκαλυπτική: «Τη Δευτέρα πράγματι αρχίζει ο διάλογος και είμαι απολύτως βέβαιος ότι θα προχωρήσει, θα είναι γόνιμος και θα καταλήξουμε. Ευχαριστώ πάρα πολύ». Και τα όρια ηλικίας και το ύψος των συντάξεων μπαίνουν στην κλίση του Προκρούστη.

Περιπέυει να θυμίσουμε ότι στις 18 Οκτωβρίου, συμμετέχοντας στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, ο Λοβέρδος κόμπαζε ότι η κυβέρνηση δεσμεύτηκε και θα καταργήσει τις διατάξεις του νόμου Πετραλιά που αυξάνουν όρια ηλικίας και μειώνουν συντάξεις. Τέτοια κωλοτούμπα μέσα σ' ένα μήνα (και μάλιστα μετά τις εκλογές) σπάνια γίνεται. Αξίζει, όμως, να θυμίσουμε ότι την προηγούμενη εβδομάδα ο Λοβέρδος, στο γνωστό διάγγελμά του, δήλωνε ότι αν οι συντάξεις μείνουν στο σημερινό τους ύψος, δεν θα μπορέσει να στηριχτεί η ανάκαμψη!

■ Φτηνιάρικα κόλπα

Για δεύτερη φορά το «σύστημα Μαξίμου» βάζει ανθρώπους του να αδειάσουν τον Παπακωνσταντίνου, προκειμένου ο Παπανδρέου να βγει έξω από το κάδρο αντιλαϊκών μέτρων. Την πρώτη φορά ήταν ο Πετσάλνικος που απεκδύθηκε το ρόλο του προέδρου της Βουλής για να μιλήσει «ως απλός βουλευτής» και να ασκήσει κριτική στην κατάργηση των μέτρων για την απόσυρση ατοκινήτων. Τώρα ήταν ο Παπουτσίης. Στο Μαξίμου πήραν μηνύματα οργής για το πάγωμα των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων πάνω από 2.000 ευρώ. Οι αυξήσεις που θα πάρουν οι υπόλοιποι είναι επεικώς γελοίες και το μέτρο δεν θα απέδιδε παρά μερικές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ. Δεν αξίζει, δηλαδή, τον κόπο σε σχέση με την πολιτική ζημιά που θα έκανε στην κυβέρνηση. Διαμνηύθηκε, λοιπόν, στον Παπακωνσταντίνου να κάνει διορθωτική δήλωση και αυτό ο Παπουτσίης το ήξερε, διότι συμμετέχει στο λεγόμενο «πρωινό καφέ»

του Μαξίμου. Ετσι, το απόγευμα βγήκε και έκανε αυτός κριτική, για να φανεί ότι υπάρχει μια δημιουργική σχέση ανάμεσα σε κόμμα και κυβέρνηση. Οτι είναι το ΠΑΣΟΚ που έχει ευαίσθητες κοινωνικές κεραίες και παρακολουθεί τους υπουργούς για να τους «τραβήξει το αυτί» όταν κάνουν λάθος. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση στη συσκευασία του ενός.

■ Πινόκιο

Ούτε το κομματικό σόου του Περισσού έξω από το υπουργείο Εργασίας έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία ούτε η δήλωση του υπουργού Εργασίας Α. Λοβέρδου ότι «ένα κόμμα απαγορεύει στη συντριπτική πλειοψηφία των Ελληνίδων και των Ελλήνων να συζητήσουμε για ένα σοβαρότατο πρόβλημά μας, το Ασφαλιστικό». Εκείνο που έχει σημασία είναι η πρώτη φράση της δήλωσής του: «Ενώ έχουμε διευκρινίσει σε όλα τα επίπεδα ότι δεν θα μεταφέρουμε βάρη στις πλάτες των ασφαλισμένων, ενώ έχουμε διαψεύσει όλα τα κινδυνολογικά σενάρια που γράφονται». Δήλωση που αναγορεύει το Λοβέρδο σε υπ' αριθμόν ένα Πινόκιο της κυβέρνησης Παπανδρέου. Διότι και ο ίδιος και ο υπουργός Οικονομίας Γ. Παπακωνσταντίνου απέφυγαν να διαψεύσουν οποιοδήποτε σενάριο, απέφυγαν να απαντήσουν όσες φορές ρωτήθηκαν αν σκοπεύουν να αυξήσουν τα όρια ηλικίας και να μειώσουν τις συντάξεις, ενώ εμμέσως πλην σαφώς έχουν προαναγγείλει ακριβώς αυτό.

Να θυμίσουμε ξανά τι είπε ο Λοβέρδος στο διάγγελμα που έβγαλε στις 16 Νοέμβρη, μη επιτρέποντας στους δημοσιογράφους να κάνουν ερωτήσεις: «Το Ασφαλιστικό πράγματι είναι ένα εθνικό θέμα. Θα ανακάμψει δηλαδή η ελληνική οικονομία και οι δαπάνες για τις συντάξεις, και μόνο για τις συντάξεις, θα αυξάνονται τό-

σο πολύ, αν δεν υπάρξει λύση, ώστε θα ακυρώνουν την ανάπτυξη». Όταν η αύξηση των δαπανών για τις συντάξεις «θα ακυρώνουν την ανάπτυξη», ποια άλλη «λύση» μπορεί να υπάρξει εκτός από τη μείωσή τους, άμηση και έμηση (αύξηση ορίων ηλικίας);

■ Κάθε άηλο παρά μαλάκες

Μια από τις σοβαρότερες (και προοδευτικότερες) φωνές που υπάρχουν στον ελληνικό αστικό τύπο, ο Δημήτρης Παπαθανασίου έγραψε την περασμένη Δευτέρα στην «Ελευθεροτυπία» ένα προσωπικό άρθρο, σπλητεύοντας την τακτική των κυβερνήσεων να κρύβουν τις βρομιές τους δεσιπίζοντας διάφορες «ανεξάρτητες Αρχές», οι οποίες λειτουργούν σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ για τους αστούς πολιτικούς. Από το στόχαστρό του δεν ξέφυγαν ούτε οι περιβόητες ΜΚΟ. Έγραψε: «Η αλήθεια είναι ότι οι Ανεξάρτητες Αρχές και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις είναι η μεγαλύτερη εφεύρεση του πολιτικού συστήματος τα τελευταία 20 χρόνια. Μια "μόδα" που ξεκίνησε από την Αμερική, γρήγορα όμως υιοθετήθηκε και από τους Ευρωπαίους, κατά βάση σοσιαλιστές τότε, συμμάχους... Οι απαξιωμένοι πολιτικοί σχηματισμοί και οι κινούμενοι στα όρια της παρανομίας πολιτικοί εφηύραν και δη-

■ Αυτό θα πει οικονομία

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα συμμαζέψει το σπάταλο κράτος. Αν δεν το πιστεύετε, δείτε πόσο θα κοστίζει το νεοσύστατο Πολιτικό Γραφείο του αναπληρωτή υπουργού Εθνικής Αμυνας, το οποίο συστήθηκε με απόφαση που υπέγραψαν οι Παπακωνσταντίνου και Βενιζέλος. 40.500 ευρώ φέτος και 189.000 ευρώ για κάθε χρόνο από το 2010 και μετά. Να μην αποκτήσει και ο Μπεγλίτης Πολιτικό Γραφείο, να βάλει δυο τρεις παρατρεχάμενους;

μιούργησαν τον "υποστηρικτή" που χρειαζόνταν».

Στο τέλος του άρθρου ο δημοσιογράφος αναφέρθηκε στο σινάφι του: «Από κοντά εμείς οι δημοσιογράφοι να εκδειάζουμε το νέο μοντέλο διακυβέρνησης και το ήθος που εισάγει στην πολιτική μια τέτοια κίνηση, παραβλέποντας ότι, την ώρα που καθόταν στο υπουργικό τραπέζι ο Συνήγορος, πήγαινε περίπατο η όποια ανεξαρτησία του... Τόσο μαλάκες είμαστε». Ο χαρακτηρισμός «μαλάκες» είναι εξαιρετικά επεικής, αγαπητέ Δημήτρη. Ξέρεις πολύ καλά, ότι και δίπλα σου και απέναντι και σ' άλλα μαγαζιά οι μαλάκες είναι λίγοι. Οι πολλοί λειτουργούν σαν παπαγαλάκια, αδρά αμειβόμενοι γι' αυτό το ρόλο.

■ Τζάμπα μάγκας

Δεν κόστισε τίποτα του Χρυσοχοϊδή να ξηλώσει δυο ασφαλίτες, που έδειραν μια γυναίκα μπροστά στα μάτια του ανήλικου παιδιού της. Τζάμπα διαφήμιση έκανε. Αντίθετα, το σύστημα συγκάλυψης της καθημερινής αστυνομικής αυθαιρεσίας και βαρβαρότητας το άφησε άθιχτο. Ούτε τους δυο ασφαλίτες θα ξήλωνε, αν η γυναίκα δεν επέμενε να τους κυνηγά. Το μαρτυρούν τα ίδια τα γεγονότα.

Φορτωμένη με δυο τσάντες ψώνια από το σούπερ-μάρκετ και σπρώχνοντας το καρότσι με το μωρό, η γυναίκα έψαχνε μια ευκαιρία να περάσει το δρόμο. Κατά τη γνωστή ελληνική συνήθεια, δεν βρέθηκε ένα αυτοκίνητο να σταματήσει και να της κάνει σήμα να περάσει με ασφάλεια. «Δεν σταματούν τα ζώα», σχολίασαν δυνατά δυο άλλες γυναίκες. Κανένας δεν είχε το θράσος να σταματήσει, εκτός από τους δυο ασφαλίτες, που κατέβηκαν και ζήτησαν προκλητικά το λόγο, για να προχωρήσουν σε λίγο σε βίαιη σύλληψη της γυναίκας και να την κουβαλήσουν στο τμήμα μαζί με το μωρό. Εκεί διαπιστώθηκε, προφανώς, ότι η γυναίκα δεν ήταν κάποια μετανάστρια που δεν έχει στον ήλιο μοίρα, αλλά μια μορφωμένη γυναίκα, που διαμαρτυρόταν με περηφάνεια για τη μεταχείρισή της. Την άφησαν ελεύθερη, αφού προηγουμένως φρόντισαν να διώξουν τους ασφαλίτες. Και τη συμβούλεψαν να ξεχάσει το γεγονός. Η γυναίκα, όμως, δεν το ξεχάσε. Μέχρι και στο γραφείο του Χρυσοχοϊδή τηλεφώνησε κι όταν είδε ότι την κοροϊδεύουν (από Πέμπτη είχε φτάσει Κυριακή), κατέφυγε στις εφημερίδες και γνωστοποίησε το περιστατικό. Τότε και μόνο τότε, ο Χρυσοχοϊδης ξήλωσε τους δυο μπάτσους, ενώ δεν έκανε τίποτα σε βάρος εκείνων που πήγαν να κουκουλώσουν το περιστατικό.

■ Υπουργοί υπό επιτροπεία

Μια πρωτότυπη θέση για τη λειτουργία υπουργών και υφυπουργών ανέπτυξε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Πεταλωτής. Ερωτηθείς για τις παλινορθίες του υπουργείου Παιδείας σχετικά με τη «βάση του 10», απάντησε: «Το να λείπει κάποιος υπουργός ή υφυπουργός την άποψή του, νομίζω ότι το δικαιούται. Αλλά το δετικό -και το μόνο δετικό για την κυβέρνηση- είναι αυτό που φαίνεται σε υπουργικές αποφάσεις και σε νομοθετικά κείμενα. Μέσα στο γενικότερο πλαίσιο αλλαγής της εκπαίδευσης, θα υπάρξουν και ειδικότερες ρυθμίσεις και ως προς αυτό το ζήτημα».

Δηλαδή, οι υπουργοί όταν μιλούν δημόσια εκφράζουν απλά την προσωπική τους άποψη, η οποία μπορεί να είναι διαφορετική απ' αυτό που θα νομοθετηθεί. Προσέξτε, δεν μιλάμε για θέματα γενικής πολιτικής, αλλά για θέματα της αρμοδιότητάς τους. Οχι πως έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία για τον ελληνικό λαό, αλλά αυτό που περιέγραψε ο Πεταλωτής προσιδιάζει στο αμερικάνικο προεδρικό σύστημα, στο πλαίσιο του οποίου οι υπουργοί είναι απλώς διεκπεραιωτές της πολιτικής που αποφασίζεται από το επιτελείο του Λευκού Οίκου.

■ Δωράκια

Με απόφαση του προέδρου της Βουλής Φ. Πετσάλνικου οι βουλευτές και ευρωβουλευτές που εξελέγησαν στις εκλογές του 2009 «δικαιούνται τηλεπικοινωνιακού υλικού και εξοπλισμού πληροφορικής, με σκοπό την αποτελεσματική εκπλήρωση της εν γένει κοινοβουλευτικής τους δραστηριότητας». Ναι, αλλά κάποιοι ήταν βουλευτές ή ευρωβουλευτές και πριν και είχαν ήδη πάρει κινητά, λάπτοπ, εκτυπωτές και λοιπά περιφερειακά. Αυτά μπορούν να τα δώσουν στα παιδιά τους, αφού η απόφαση Πετσάλνικου προβλέπει ότι «ο αντίστοιχος εξοπλισμός που διατέθηκε στους βουλευτές και έλληνες ευρωβουλευτές μέχρι σήμερα περιέρχεται στην κυριότητα τους, χωρίς άλλη διατύπωση». Να μη πάρουν τα καινούργια μοντέλα οι «πατέρες του έθνους»; Απλά, με απόφαση του προέδρου της Βουλής δεν θα τα πάρουν όλα ξανά, αλλά μέρος του ποσού.

Με την ίδια απόφαση προβλέπεται: «Στους διαπιστευμένους κοινοβουλευτικούς συντάκτες παρέχεται, για την εκπλήρωση της αποστολής τους, φορητός ηλεκτρονικός υπολογιστής και φορητός εκτυπωτής». Ετσι εξηγείται γιατί ορισμένοι έχουν μετατρέψει σε κλειστό κλαμπ το κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ, χωρίζοντας τους διαπιστευμένους συντάκτες σε... εσωτερικούς και εξωτερικούς. Όταν το κλαμπ είναι κλειστό, εξασφαλίζει τα δωράκια του.

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που η κ. Παπαρήγα διακήρυξε ότι «στη λαϊκή επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε ένα τζάμι»; Ένας χρόνος παρά κάτι μέρες. Τώρα, η κ. Παπαρήγα διακηρύσσει: «Στον πόλεμο της καπιταλιστικής εργοδοσίας πρέπει να απαντήσουμε με πόλεμο... Όλοι μαζί σαν μια γροθιά οργανωμένοι, ενωμένοι με όλες τις μορφές πάλης... Είμαστε πανέτοιμοι να μπούμε μπροστά σε ένα δυναμικό με όλες τις μορφές πάλης αγώνα!!!»

Αν ζούσαμε στα ένδοξα χρόνια του επαναστατικού κομμουνισμού, θα ξανακουγόταν το γνωστό τραγούδι «Οι αστοί τρομάξανε και κάστρα φτιάξανε, να κλείσουν τα παιδιά των εργατών». Τώρα, οι αστοί ούτε τρομάξανε, ούτε κάστρα φτιάξανε για τα παιδιά του Περισσού. Μόνο οι άθλιοι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ θεώρησαν σκόπιμο να οργανώσουν μια βερμπαλιστική προβοκάτσια κατά του Περισσού, γράφοντας σε επίσημο δελτίο τύπου, ότι «η κυρία Παπαρήγα καλούσε τα κομματικά συνδικαλιστικά της στελέχη σε πόλεμο με τα

φτηκαν, ότι θα μπορούσαν να βρεθούν αντιμέτωποι με το καθιερωμένο χάπενινγκ. Ή μήπως το σκέφτηκαν και προτίμησαν να το τροφοδοτήσουν, για τους δικούς τους λόγους;

Τα στελέχη του ΠΑΜΕ, λοιπόν, πήγαν και απέκλεισαν απέξω την πόρτα του υπουργείου Εργασίας. Λίγο αργότερα την ίδια μέρα η Παπαρήγα έδινε συνέντευξη τύπου, ενταγμένη στη γενική καμπάνια που θα κορυφωνόταν με τα συλλαλητήρια. Εκεί, για να μην επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια, πέταξε και τη λέξη «πόλεμος», που επικοινωνιακά ακούγεται πιο ηχηρή από τις συνήθεις εκφράσεις (ταξικοί αγώνες κ.λπ.). Επιτέλους, άκουσαν και μια φορά τη Λιάνα που ξέρει καλύτερα από τον καθένα τους πως παίζεται το παιχνίδι της προπαγάνδας. Με ηχηρές λέξεις τονώνεται το κομματικό ακροατήριο, χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος να «παρεκτραπεί», αφού ο έλεγχος από το μηχανισμό είναι εξασφαλισμένος.

Ανούχησε κανείς απ' όσα είτε η Παπαρήγα και απ' όσα έγιναν; Έχει κανείς

Ανάχωμα από τα αριστερά

Συνδικάτα! Πόλεμο με τους άλλους εργαζόμενους;». Τέτοιο πράγμα, βέβαια, δεν είχε η Παπαρήγα, όμως η προβοκάτσια είναι ιδίον των εργατοπατέρων, ιδιαίτερα όταν θίγονται προσωπικά.

Από τη σκοπιά του Περισσού τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Μετά τις εκλογές και προκειμένου να δώσει διέξοδο στο κομματικό σώμα, επιδιέχεται σε συνεχείς ασκήσεις αγωνιστικής γυμναστικής κομματικού τύπου. Τι άλλο θα μπορούσε να κάνει ένα ασπικ-ρεφορμιστικό κόμμα, που πρέπει ν' αποδείξει ότι στο λαό διαθέτει δύναμη, η οποία δεν καταγράφεται στις κάλπες; Να βγει και να φωνάζει «δίνουμε πίστωση χρόνου στη νέα κυβέρνηση», όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, θα ήταν καταστροφικό. Το έκανε τη δεκαετία του '80 και το πλήρωσε σκληρά. Στο πλαίσιο της αγωνιστικής γυμναστικής, είχαν οριστεί για τις 24 Νοέμβρη πανελλαδικά συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ, στα οποία -όπως είναι γνωστό- συμμετείχε όλο το κομματικό δυναμικό: από φοιτητές μέχρι συνταξιούχους και νοικοκυρές. Είναι τα συλλαλητήρια μέσω των οποίων το κόμμα συσπειρώνει τις δυνάμεις του, κάνει τονωτικές ενέσεις στα μέλη και τους στενούς οπαδούς και δείχνει την όποια δύναμή του προς τα έξω. Κάθε φορά που έχει τέτοια συλλαλητήρια, είτε την παραμονή είτε πρωί-πρωί της ίδιας μέρας, οργανώνεται και ένα χάπενινγκ. Ανατρέξτε στην τελευταία πενταετία και θα το διαπιστώσετε.

Ο Λοβέρδος έβαλε την παραμονή των συλλαλητηρίων του ΠΑΜΕ τη συνάντησή του με ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για το Ασφαλιστικό. Δηλαδή, άλειψε βούτυρο στο ψωμί του Περισσού. Ούτε αυτός ούτε κάποιος από τους εργατοπατέρες σκέ-

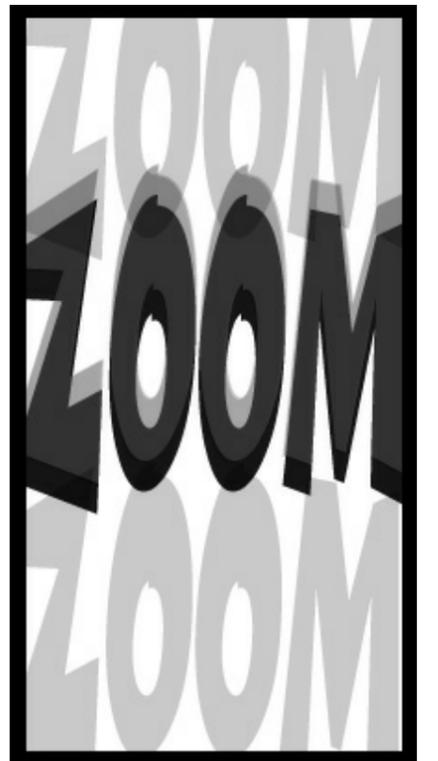
αμφιβολία για τη νομιμοφροσύνη του Περισσού έναντι του συστήματος; Αμφιβάλλει κανείς πως όταν η Παπαρήγα λέει «με όλα τα μέσα» εννοεί ειρηνικά συλλαλητήρια και χάπενινγκ; Και να υπήρχαν τέτοιες αμφιβολίες, η συνεισφορά του Περισσού στο αντι-εξεγερσιακό μέτωπο του περσινού Δεκεμβρη τις διέλυσε. Ακόμα και ο Πρετεντέρης τότε απένειμε καθημερινά συχαρητήρια στην Παπαρήγα, μιλώντας με πόνο ψυχής για τη θετική στάση του κόμματος. Δεν είναι και λίγο ένας συμπλεγματικός αντικομμουνιστής να είναι αναγκασμένος να απονέμει εύσημα σε κόμμα που εξακολουθεί να έχει στην ταμπέλα του τη λέξη κομμουνιστικό. Γι' αυτό και τώρα ξεσάλωσε. Μόνο ν' ανοίξουν τα ξερονήσια δεν ζήτησε. Ομως, ήταν απελπιστικά μόνος στη χυδαιότητα. Οι υπόλοιποι περιορίστηκαν σε πολιτική κριτική, χωρίς να σηκώνουν κουρνιαχτό.

Να μας συγχωρείτε, αλλά το παιχνίδι είναι σικέ, όπως θα 'λεγε και η Παπαρήγα, που της αρέσει πολύ αυτή η λέξη. Μόνο που εμείς δεν επινοούμε τίποτα σενάρια συνωμοσίας. Το σικέ προκύπτει πολιτικά, όταν κάθε μέρος ξέρει το ρόλο του και τα όριά του και τα τηρεί χωρίς να καταστρατηγεί το «fair-play».

Η κυβέρνηση ξέρει ότι πρέπει να προωθήσει μια ακόμη ανατροπή στο Ασφαλιστικό. Το ξέρει από παλιά. Από τότε που το ΠΑΣΟΚ ψήφιζε το νόμο Ρέππια, ήξερε πως σύντομα θα χρειαζόταν να επανέλθει με νέες αντιστασιατικές ρυθμίσεις. Τα παραμύθια του τύπου «λύσαμε το Ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 χρόνια» ήταν μόνο για κατανάλωση από αφελείς και άσχετους. Ξέρει, επίσης, ότι αποκλείεται να μην υπάρξουν αντιδρά-

σεις. Στην τελική φάση, όταν θα έχει τελειώσει το καραγκιοζιλίκι του «κοινωνικού διαλόγου», ακόμη και η ΓΣΕΕ θα αντιδράσει. Μπορεί να φτάσει ακόμα και σε μια 24ωρη απεργία. Ετσι παίζεται το παιχνίδι. Είναι εθιμοτυπία, όπως είχε πει το 1989 ο Ζολώτας. Αντιπολίτευση, όμως, χρειάζεται να υπάρξει και στο ενδιάμεσο. Κοινοβουλευτική δημοκρατία έχουμε, όχι χούντα. Οσο μεγαλύτερη ποικιλία απόψεων εκφράζεται τόσο διευκολύνεται η κυβέρνηση να νομοθετήσει στο τέλος μόνη της, παίρνοντας δήθεν υπόψη όλες τις απόψεις. Τι καλύτερη αντιπολίτευση, λοιπόν, απ' αυτή του Περισσού;

Η κυβέρνηση, φυσικά, θα έχει πολιτικό κόστος. Ομως, το πολιτικό κόστος είναι δεδομένο όταν επιχειρείς μια αντιστασιατική ανατροπή. Και το 2002, που

το ΠΑΣΟΚ είχε τη σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στο νόμο Ρέππια, πλήρωσε πολιτικό κόστος. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αποφυγούν το κόστος του συστήματος. Να μη δημιουργηθεί πραγματικό κίνημα της εργατικής τάξης, που θα έρθει σε πολιτική σύγκρουση με την κυβέρνηση που διαχειρίζεται τις τύχες του συστήματος. Γιατί ο αγώνας για την κοινωνική ασφάλιση είναι πάντοτε πολιτικός, άσχετα αν δεν έχει επαναστατικό χαρακτήρα.

Στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας η ύπαρξη ενός νομιμόφρονος «κομμουνιστικού» κόμματος, που ξέρει να σέβεται τους κανόνες του παιχνιδιού, δεν είναι πολυτέλεια. Είναι ανάγκη. Γιατί αυτό το κόμμα φροντίζει να σηκώνει ένα μεγάλο ανάχωμα στ' αριστερά του συστήματος, για να συγκρατούνται τα κύματα της ταξικής πάλης. Και αν δεν υπήρχε ένα τέτοιο κόμμα, θα έπρεπε να το εφεύρουν. Όλοι βολεύονται σήμερα, λοιπόν, όταν η αντιπαράθεση περιορίζεται ανάμεσα στην κυβέρνηση και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, από τη μια, και τον Περισσό και τον ΣΥΡΙΖΑ (όχι μαζί αλλά χώρια), από την άλλη. Δημιουργείται μια «πόλωση» η οποία δεν βγαίνει έξω από τα όρια του συστήματος. Δεν οδηγεί σε όξυνση της ταξικής πάλης, σε μαχητική αμφισβήτηση, σε «πολεμικά» γεγονότα στο μέτωπο της ταξικής πάλης. Τα ειρηνικά συλλαλητήρια και τα χάπενινγκ βλάπτουν τις κυβερνήσεις, όχι όμως το σύστημα.

Πέτρος Γιώτης

Αγιογραφία με ψέματα

Την είχε ανάγκη μια αγιογραφία ο Λοβέρδος. Ανέλαβε να του την κάνει το δίδυμο του Mega (Χασαπόπουλος-Αναγνωστάκης), το περασμένο Σάββατο. Και τι αγιογραφία. Ο, τι ήθελε έλεγε ο υπουργός και αυτοί τον σιγοντάριζαν.

Μεταξύ των άλλων, ο Λοβέρδος ανακοίνωσε και λύση στο θέμα της διαδοχικής ασφάλισης. Οχι μόνο ως προς το χρόνο απονομής της σύνταξης, που το λέει από την πρώτη στιγμή της τοποθέτησής του στο υπουργείο, αλλά και ως προς το ύψος της σύνταξης. Οπως είναι γνωστό, οι ασφαλισμένοι που παίρνουν σύνταξη με διαδοχική ασφάλιση, οι οποίοι είναι ένα μεγάλο ποσοστό των συνταξιούχων, χάνουν ένα μεγάλο μέρος της σύνταξης που έπρεπε να πάρουν. Ο Λοβέρδος λέει ότι χάνουν μέχρι 30%, όμως η απώλεια μπορεί να φτάσει και πολύ παραπάνω. Το ύψος της εξαρτάται από μια σειρά παράγοντες, που ποικίλουν από ασφαλισμένο σε ασφαλισμένο.

Επανέλαβε ο Λοβέρδος ότι μέχρι το τέλος του 2010 θα έχει λυθεί το πρόβλημα. «Θα παίρνει όλο το ποσό;», τον ρώτησε ένας από το δίδυμο. «Θα παίρνει το ποσό μέχρι το 100%», απάντησε ο υπουργός. «Μεγάλη κουβέντα είπατε», παρατήρησε ο δημοσιογράφος. «Μέχρι το 100% της διαφοράς, αυτή είναι η πρόθεσή μας», απάντησε με αυτοπεποίθηση ο υπουργός.

Πόσες μέρες πέρασαν από τις 26 Οκτώβρη, μέρα κατά την οποία Λοβέρδος και Κουτρουμάνης δήλωναν, ότι ως προς το οικονομικό σκέλος της διαδοχικής ασφάλισης δε μπορούν να δεσμευτούν; «Δεν είμαστε έτοιμοι αυτήν την στιγμή, η συζήτηση ξεκίνησε σήμερα, δεν μπορούμε να κοστολογήσουμε κάτι, γιατί ακριβώς δεν έχει εξειδικευθεί», έλεγε ο Κουτρουμάνης, παρουσία του Λοβέρδου, που ως προς τα ασφαλιστικά είναι άσχετος και πάντα κάνει πάσα τις απαντήσεις στον υφυπουργό.

Πόσες μέρες πέρασαν από τις 10 Νοέμβρη, που ο Λοβέρδος έλεγε στον Μπ. Παπαπαναγιώτου (ρ/σ «Θέμα 98.9»): «Εγώ έχω υποσχεθεί ότι στο τέλος του 2010 θα έχω επιταχύνει την καταβολή της σύνταξης. Για το ποσό στη διαδοχική, αυτό το 30% που χάνεται και είναι άδικο, δεν μπορώ να δεσμευτώ. Εχω πει και έχει πει η κυβέρνηση ότι είναι στις στοχεύσεις της. Θα κριθεί από τη συνεργασία μου με τον κ. Παπακωνσταντίνου». Συμπλήρωσε μάλιστα, ότι έχει γίνει μια οικονομική μελέτη επί υπουργίας Πετραλιά, βάσει της οποίας η δαπάνη για τη διαδοχική φτάνει κλιμακωτά στα 200 εκατ. ευρώ το χρόνο και γι' αυτό «η συμφωνία με το υπουργείο Οικονομικών προϋποτίθεται για το θέμα και θα υπάρξει και κοινή ανακοίνωση. Εγώ δεν θα κάνω το συνδικαλιστή εναντίον του κ. Παπακωνσταντίνου. Θα συνεργάζομαι».

Τι μεσολάβησε και ανακοίνωσε στο Mega, ότι θα λυθεί το θέμα άμεσα και οι συνταξιούχοι δεν θα έχουν καμιά απώλεια από τη διαδοχική; Έκανε καμιά συνεργασία με το υπουργείο Οικονομικών; Έκανε καμιά κοινή ανακοίνωση με το συνάδελφό του; Οχι βέβαια. Απλά, είχε ανάγκη να φιλοτεχνήσει λίγο το φιλεργατικό του προφίλ, καθώς είναι αυτός που θα δεχτεί όλα τα πυρά για το Ασφαλιστικό, καθώς ο Παπακωνσταντίνου βγήκε από το κάδρο και τον αφήνει να σηκώνει μόνος του το βάρος. Σε μια περίοδο που ξεσηκώνουν τον κόσμο για τις ψηλές δαπάνες σύνταξης, θα δώσουν έτσι απλά στους συνταξιούχους της διαδοχικής αυτά που μέχρι τώρα χάνουν;

Προϋπολογισμός σκληρής

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2010, που κατήρτισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έχει μια μικρή διαφορά και μια μεγάλη ομοιότητα απ' αυτόν του 2009, που κατήρτισε η κυβέρνηση της ΝΔ. Η διαφορά είναι ότι ο Παπακωνσταντίνου τον παρέδωσε στον πρόεδρο της Βουλής σε USB Flash Drive, ενώ ο Αλογοσκούφης τον είχε παραδώσει στην παραδοσιακή μορφή με τους ογκώδεις τόμους. Η ομοιότητα είναι ότι και ο ένας και ο άλλος είναι προϋπολογισμοί-μαϊμού. Σχέδια επί χάρτου, που η πραγματοποίησή τους καθίσταται ακόμα πιο αμφίβολη, λόγω της κρίσης που μαστίζει τον παγκόσμιο καπιταλισμό. Είναι χαρακτηριστικό ότι βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού άλλαξαν μέσα σ' ένα εικοσαήμερο (από το προσχέδιο στο τελικό σχέδιο).

Φανταστείτε τι έχει να γίνει μέχρι το τέλος του χρόνου.

Ακόμα και σαν σχέδιο επί χάρτου, όμως, και αυτός ο προϋπολογισμός δε μπορεί να κρύψει τον στυγνά αντιλαϊκό του χαρακτήρα.

Τα συνολικά έσοδα (τακτικός προϋπολογισμός και ΠΔΕ) που θα διαχειριστεί το αστικό κράτος ανέρχονται σε 57,6 δισ. ευρώ, που αντιστοιχούν στο 23,6% του ΑΕΠ (244,2 δισ. ευρώ). Δηλαδή, το ένα τέταρτο του ΑΕΠ θα περάσει από τα χέρια του κράτους, για να αναδιανεμηθεί προς όφελος του κεφάλαιου.

Αυτό το ένα τέταρτο, βέβαια, δεν θα εισπραχτεί ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα της κάθε τάξης. 54 δισ. ευρώ είναι η συνολική φορολογία και απ' αυτά τα 30,4 δισ.

(56,3%) είναι οι αντιλαϊκοί έμμεσοι φόροι και 23,7 δισ. οι άμεσοι φόροι. Από τους τελευταίους, όμως, μόνο 3,5 δισ. είναι η φορολογία των επιχειρήσεων!

Για πρώτη φορά στην ιστορία των ελληνικών κρατικών προϋπολογισμών εμφανίζεται μείωση στις δαπάνες. Μάλιστα, η μείωση αυξήθηκε κατά 640 εκατ. ευρώ σε σχέση με όσα προβλέπονταν στο προσχέδιο. Στην πράξη, βέβαια, δεν πρόκειται να τους βγει, αλλά το μήνυμα είναι «βουρ στον πατσά και όπου βγει». Το σύνθημα αφορά πρωτίστως όλες τις κοινωνικές δαπάνες. Για παράδειγμα, οι δαπάνες της κατηγορίας «Ασφάλιση, περίθαλψη, κοινωνική προστασία» μειώνονται κατά 9,7%, ενώ στο προσχέδιο προβλεπόταν να μειωθούν κατά 8,4%. Καταλαβαίνετε, λοιπόν,

Προπαγανδιστικό τρικ το «επιπλέον 1 δισ. για την Παιδεία»

Κυβέρνηση και παπαγαλάκια συνεχίζουν, ακόμη και μετά τη δημοσιοποίηση του προϋπολογισμού, να ισχυρίζονται ότι –παρά τη γενικά σφριχτή δημοσιονομική πολιτική– στο υπουργείο Παιδείας δίνεται εφάπαξ, ως προίκα, ένα επιπλέον 1 δισ. ευρώ. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, με στοιχεία από τον ίδιο τον προϋπολογισμό, πρόκειται για ένα μεγάλο ψέμα. Πριν ακόμα δημοσιευτεί το προσχέδιο του προϋπολογισμού, είχαν πάρει χαμπάρι και το είχαν γράψει, ότι πρόκειται βασικά για κονδύλια του υπουργείου Εργασίας (αφορούν την αρχική και τη συνεχιζόμενη κατάρτιση) και του πρώην υπουργείου Ανάπτυξης (αφορούν την Έρευνα και την Τεχνολογία). Με τη δημοσιοποίηση του προϋπολογισμού εντοπίσαμε και τους Κωδικούς Αριθμούς του υπουργείου Παιδείας, μέσω των οποίων γίνεται η μεταφορά αυτών των κονδυλίων, τα οποία μάλιστα δεν αθροίζονται σε 1 δισ. ευρώ.

Στον κρατικό προϋπολογισμό είναι οι Κωδικοί Αριθμοί: 2200 (Επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου) 2500 (Επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου), 5000 (Δαπάνες που δεν εντάσσονται σε άλλες κατηγορίες). Σ' αυτούς τους Κωδικούς, που μεταφέρουν κονδύλια από το υπουργείο Εργασίας και το πρώην υπουργείο Ανάπτυξης και επομένως δεν περιλαμβάνουν πρόσθετα κονδύλια, εγγράφονται ως επιπλέον ποσά 90.000.000, 42.322.500 και 97.538.100 ευρώ. Δηλαδή, συνολικά: 229.860.600 ευρώ.

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) είναι οι Κωδικοί Αριθμοί:

925 (κατάρτιση, αρχική και συνεχιζόμενη) ο οποίος μπαίνει για πρώτη χρονιά φέτος στο ΠΔΕ του υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Σύμφωνα με το ΠΔ 185/2009 για τον «Καθορισμό και Ανακατανομή των Αρμοδιοτήτων των Υπουργείων», έπρεπε να περάσει στο υπουργείο Παιδείας από το υπουργείο Εργασίας όλη η συνεχιζόμενη κατάρτι-

ση, μαζί με τους πόρους που για το 2010 ανέρχονται σε 400 εκατ. ευρώ. Ο Παπανδρέου και το στενό του επιτελείο επέλεξαν τη φόρμουλα το 50% των κονδυλίων να παραμείνει στο υπουργείο Εργασίας και το υπόλοιπο 50% να μεταφερθεί στο υπουργείο Παιδείας. Έτσι, στον Κωδικό 925 του υπουργείου Παιδείας γράφηκαν 200 εκατ. ευρώ και στον Κωδικό 925 του υπουργείου Εργασίας γράφηκαν τα υπόλοιπα 200 εκατ. Για την κατάρτιση είχαν γραφεί το 2009 390 εκατ. ευρώ, δηλαδή 10 εκατ. λιγότερα. Είναι όμως άγνωστο πόσα θα δαπανηθούν τελικά μέσα στο 2009.

Στον Κωδικό 970 (Έρευνα-Τεχνολογία) μεταφέρθηκε το κονδύλι του πρώην υπουργείου Ανάπτυξης και είναι για το 2010 95 εκατ. ευρώ. Το 2009 είχαν γραφεί 130 εκατ. ευρώ. Ορμώμενοι από το ύψος του κονδυλίου για την έρευνα και την τεχνολογία, δεν μπορούμε να αποφύγουμε τον πειρασμό ενός σχολίου. Είναι κατάντια για μια καπιταλιστική χώρα και για μια αστική τάξη, που θέλει μάλιστα να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό περιφερειακό ρόλο στα Βαλκάνια, να δαπανά για την έρευνα και την τεχνολογία ποσά που κυμαίνονται από 95 έως 130 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Αν αθροίσουμε τα κονδύλια που μεταφέρονται από τα υπουργεία Εργασίας και πρώην Ανάπτυξης, διαπιστώνουμε ότι ανέρχονται σε 519.860.600 ευρώ. Πρόκειται για μια εικονική προίκα, αφού δεν πρόκειται για αύξηση κονδυλίων για το υπουργείο Παιδείας, που θα διατεθούν για τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, των ΑΕΙ, ΤΕΙ κ.λπ.

Ας δούμε, τώρα, αν δόθηκαν αυξημένα κονδύλια –και πόσα– για τις άλλες, πλην κατάρτισης και έρευνας, δράσεις του υπουργείου Παιδείας. Ξεκινώντας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό θα συγκρίνουμε τις προϋπολογιζόμενες δαπάνες των ετών 2008, 2009 και 2010, και όχι τις προϋπολογιζόμενες του 2010 με τις εκτιμώμενες κατά την 30.9.09 ως προς το ύψος των

απορροφήσεων των δαπανών του προϋπολογισμού του 2009. Αυτές ήταν αντίστοιχα για τα έτη 2008, 2009 και 2010: 6.775.709.500, 7.148.715.000 και 7.380.087.400 ευρώ. Τα ποσοστά αύξησης είναι 5,5% για το 2009 σε σχέση με το 2008 και 3,24% για το 2010 σε σχέση με το 2009. Η αύξηση που έδωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στον προϋπολογισμό για την Παιδεία είναι μικρότερη απ' αυτή που έδωσε η κυβέρνηση της ΝΔ κατά 41,1%! Φυσικά, αυτές οι αυξήσεις είναι σε επίπεδο προϋπολογισμού. Δεν μπορούμε να ξέρουμε σε τι ποσοστό θα απορροφηθούν τα κονδύλια. Ποσοτικά, η αύξηση στον κρατικό προϋπολογισμό του 2010 είναι 241.372.400 ευρώ, ενώ στον προϋπολογισμό του 2009 ήταν 373.006.000 ευρώ!

Επομένως, η αύξηση που δίνεται (σε επίπεδο γραφείου και όχι σε επίπεδο πραγματικής ζωής) είναι μόνο 241,37 εκατ. ευρώ και όχι 1 δισ. ευρώ, όπως προπαγανδίζουν η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της. Ισχυρίστηκε, ακόμη, η κυβέρνηση ότι αυτή η αύξηση θα καταβληθεί εφάπαξ. Και αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα, γιατί τα προγράμματα της συνεχιζόμενης κατάρτισης και της έρευνας θα έχουν συνέχεια (αφού συνεχίζεται το Δ' ΚΠΣ), και έτσι θα ρέουν κονδύλια και τις επόμενες χρονιές, που θα εμφανίζονται ως συνολική αύξηση του προϋπολογισμού του υπουργείου Παιδείας.

Αν συνυπολογίσουμε και τις αυξήσεις που δόθηκαν για την Παιδεία στο ΠΔΕ, στις Νομαρχίες και στις Περιφέρειες, βρίσκουμε ποσοστιαίες αυξήσεις 5,08% το 2009/2008 και 4,45% το 2010/2009. Και σ' αυτή την περίπτωση, η προϋπολογιζόμενη αύξηση του 2010 θα είναι μικρότερη απ' αυτή του 2009!

Στις προγραμματικές της δηλώσεις, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ισχυρίστηκε ότι σε βάθος τετραετίας ο συνολικός προϋπολογισμός του υπουργείου Παιδείας (Κρατικός Προϋπολογισμός, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, Νομαρχίες και Περιφέρειες) θα φτάσει στο 5%

του ΑΕΠ. Το ίδιο ψέμα είχε επαναλάβει και η κυβέρνηση της ΝΔ, όμως στον προϋπολογισμό του 2009 το ποσοστό δαπανών ήταν μόνο 3,36% του ΑΕΠ, ενώ το 2008 ήταν 3,21%. Στον πρώτο προϋπολογισμό της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το ποσοστό αυτό είναι 3,45% του ΑΕΠ! Για να έχετε μια εικόνα για τι μεγέθη μιλάμε, σημειώνουμε ότι για να φτάσει το ποσοστό στο 5% του ΑΕΠ, θα έπρεπε να δοθούν επιπλέον 3,79 δισ. ευρώ πραγματικά κονδύλια (και όχι μεταφερόμενα από άλλα υπουργεία).

Επιστρέφοντας στην αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού, που όπως προαναφέραμε ανέρχεται σε 241,37 εκατομμύρια ευρώ, μπορούμε να δούμε τις επιπτώσεις στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η συντριπτική πλειοψηφία της αύξησης αυτής δίνεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ομως, και πάλι είναι μικρότερη απ' αυτή που γράφτηκε στον κρατικό προϋπολογισμό του 2010. Αντίθετα, στα ΑΕΙ και ΤΕΙ δίνονται αυξήσεις πολύ μικρότερες, κάτω και από τον προϋπολογιζόμενο πληθωρισμό του 2010. Συγκεκριμένα, το 2009 είχαν γραφεί στον κρατικό προϋπολογισμό για τα ΤΕΙ 424.129.000 εκατ. ευρώ, ενώ στον προϋπολογισμό του 2010 αυτά αυξάνονται κατά 0,78%, ποσοστό σχεδόν το μισό του πληθωρισμού του 2010 (1,5%). Στον προϋπολογισμό του 2009 είχαν γραφεί για τα ΑΕΙ 1.114.368.000 ευρώ, ενώ στον προϋπολογισμό του 2010 γράφηκαν 1.124.492.000 ευρώ. Μιλάμε για εξευτελιστική αύξηση της τάξης του 0,9%! Και έχεις τους μασκαράδες της κυβέρνησης να πανηγυρίζουν για τις δήθεν μεγάλες αυξήσεις που έδωσαν στο υπουργείο Παιδείας.

Οπως είδαμε, η περιβόητη προίκα του επιπλέον 1 δισ. ευρώ δεν είναι παρά ένα προπαγανδιστικό τρικ της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Η αύξηση των 241,37 εκατ. ευρώ που εγγράφηκε στον προϋπολογισμό του 2010 είναι μικρότερη αυτής που είχε εγγράψει στον προϋπολογισμό του 2009, ενώ παγώνει τις δαπάνες για τα ΤΕΙ και ΑΕΙ.

λιτότητας, ψευτιάς και απάτης

τι έχει να γίνει στην κοινωνική πολιτική. Οι επιχορηγήσεις προς τα ασφαλιστικά ταμεία θα είναι μικρότερες απ' αυτές του 2009. Πώς θα πληρωθούν οι συντάξεις; Το κονδύλι για το ΕΚΑΣ είναι ακριβώς το ίδιο. Πώς θα αλλάξουν τα κριτήρια, ώστε να διευρυνθεί ο αριθμός των δικαιούχων, όπως «δεσμευόταν» προεκλογικά ο Παπανδρέου;

Ανάλογες είναι οι μειώσεις σε όλους τους επιχορηγούμενους φορείς. Αυτό σημαίνει ότι ολόκληροι τομείς κοινωνικού ενδιαφέροντος θα νεκρώσουν, ενώ άλλοι φορείς (π.χ. μέσα

μαζικής μεταφοράς) θα αυξήσουν τα τιμολόγια τους, προκειμένου να καλύψουν τα ελλείμματα από τη μειωμένη κρατική επιχορήγηση.

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί πως όλες οι «δεσμεύσεις» του ΠΑΣΟΚ σε σχέση με τη φορολογία είναι ψεύτικες. Το είπε, άλλωστε, καθαρά ο Πάγκαλος: «Δεν είπαμε ότι δεν θα αυξήσουμε τους υπάρχοντες φόρους». Πώς είναι δυνατόν να αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα κατά 7%, όταν φέτος μειώθηκαν κατά 1,7%. Είναι σίγουρο ότι θα αυξήσουν τη φο-

ρολογία καυσίμων κι αν αυτό δε φτάσει θα περάσουν σε αύξηση του ΦΠΑ.

Στα δυο άρθρα που δημοσιεύουμε παρακάτω ασχοληθήκαμε αναλυτικά με τους προϋπολογισμούς των υπουργείων Παιδείας και Υγείας, για τα οποία οι Πασόκοι αναπτύσσουν την πιο θορυβώδη δημαγωγία. Αποκαλύπτουμε, λοιπόν, πως όσα διαφημίζουν είναι σκέτη απάτη. Απάτη και το «επιπλέον 1 δισ. για την Παιδεία» και οι «διορισμοί 3.000 νοσηλευτών». Μαύρη προπαγάνδα που θα τη ζήλευε ακόμη και ο Γκέμπελς.

«Πάπαλα» οι διορισμοί γιατρών και νοσηλευτών στα νοσοκομεία του ΕΣΥ

Σφιχτός θα είναι και φέτος ο προϋπολογισμός του υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με αποτέλεσμα να παραπέμπονται και πάλι στις ελληνικές καλάνδες οι διορισμοί νοσηλευτών και γιατρών, παρά το γεγονός, ότι υπάρχουν δεσμεύσεις από την προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ και την τωρινή του ΠΑΣΟΚ για την πρόσληψη χιλιάδων νοσηλευτών και γιατρών, ενώ το επόμενο διάστημα θα απολυθούν 6.000 νοσηλευτές που είχαν προσληφθεί με το μεσαιωνικό καθεστώς των stage.

Στον προϋπολογισμό του υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προβλέπονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2010 (Κεντρικές Υπηρεσίες) 6.078.800.000 ευρώ, ενώ το 2008 προβλέπονταν 5.390.362.000 και το 2009 5.736.737.000 ευρώ. Οι ποσοστιαίες αυξήσεις ήταν 6,42% για το 2009 προς 2008 και 5,96% για το 2010 προς 2009. Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι ακόμη και σε επίπεδο αναγραφής των δαπανών το ποσοστό αύξησής τους θα είναι μικρότερο σε σχέση μ' αυτό του 2009. Περιοριζόμαστε μόνο σ' αυτόν τον προϋπολογισμό και δεν αναφερόμαστε καθόλου στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπως και στους προϋπολογισμούς των Νομαρχιών και των Περιφερειών, γιατί σ' αυτούς δεν προβλέπονται δαπάνες για πρόσληψεις γιατρών και νοσηλευτών.

Στον Κωδικό 210 των Ειδικών Φορέων εγγράφονται οι δαπάνες υγείας. Στον προϋπολογισμό του 2009 είχαν γραφεί μεν 4.757.490.000 ευρώ, αλλά στον προϋπολογισμό του 2010 αναφέρεται ότι με εκτίμηση που έγινε στις 30 Σεπτεμβρίου του 2009 θα δαπανηθούν μέχρι το τέλος του 2009 4.636.397 ευρώ. Δηλαδή θα δαπανηθούν 121 εκατ. ευρώ λιγότερα από τα προϋπολογισθέντα. Ποιος μπορεί να αποκλείσει ότι δεν θα συμβεί το ίδιο και το 2010;

Με ονομαστική αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού το 2009 6,42% δεν έγιναν προσλήψεις. Ο πρώην υπουργός Υγείας Δ. Αβραμόπουλος είχε υπογράψει την 1.12.2008, κλαδική συμφωνία με την Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (ΟΕΝΓΕ),

βασικός όρος της οποίας ήταν να προσληφθούν 2.000 γιατροί μέχρι την 1.7.2009 και 2.500 το 2010. Η συμφωνία είχε υπογραφεί πολύ αργότερα από την ημέρα που δόθηκε στη δημοσιότητα το σχέδιο του προϋπολογισμού και έτσι τα σχετικά κονδύλια δεν είχαν εγγραφεί στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Επειδή ούτε η πολιτική βούληση για προσλήψεις γιατρών στα νοσοκομεία του ΕΣΥ υπήρχε, ήταν επόμενο να μην αυξηθούν οι δαπάνες που είχαν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του υπουργείου Υγείας. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι με αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού του υπουργείου Υγείας μικρότερη απ' αυτή του 2009, οι ανακοινωθείσες προσλήψεις 3.000 νοσηλευτών θα παραπεμφθούν στις ελληνικές καλάνδες. Θα αποδειχτούν ένα εύχρηστο προπαγανδιστικό κόλπο.

Πέρα απ' αυτήν την κατά κάποιο τρόπο αξιωματική προσέγγιση του φλέγοντος ζητήματος των προσλήψεων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ, που βασίζεται στη συγκριτική και διαχρονική προσέγγιση των δαπανών υγείας, υπάρχει και η προσέγγιση που βασίζεται στα επιμέρους στοιχεία του προϋπολογισμού.

Στον Κωδικό 210, που αφορά τις δαπάνες υγείας, υπάρχουν δύο επιμέρους Κωδικοί, οι 0211 και 0271 στους οποίους εγγράφονται οι βασικοί μισθοί των νοσηλευτών και των γιατρών που εργάζονται στα νοσοκομεία του ΕΣΥ. Στον προϋπολογισμό του 2009 είχαν εγγραφεί τα κονδύλια για το σύνολο των βασικών μισθών, που ανέρχονταν σε 1.817.160.000 ευρώ, ενώ σύμφωνα με εκτίμηση της 30.9.2009 θα ανέλθουν τελικά σε 1.818.057.332 ευρώ. Στον προϋπολογισμό του 2010 γράφθηκαν 1.786.850.000 ευρώ, δηλαδή δαπάνη μικρότερη κατά 30.310.000 ευρώ.

Το συμπέρασμα είναι εύκολο. **Στον προϋπολογισμό του 2010 δεν γράφθηκαν κονδύλια για την πρόσληψη των 2.000 γιατρών και των 3.000 νοσηλευτών για τα νοσοκομεία του ΕΣΥ.** Εκτός κι αν η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της ισχυριστούν, ότι οι 2.000 γιατροί και οι 3.000 νοσηλευτές θα προσληφθούν, γιατί θα έχουμε αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης και εξ-

αυτών θα έχουμε την εξοικονόμηση των απαραίτητων κονδυλίων. Καταρχάς, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι θα εξοικονομηθούν πόροι από τις συνταξιοδοτήσεις γιατρών και νοσηλευτών, των οποίων τα κενά θα καλυφθούν. Δεύτερον υπάρχουν χιλιάδες οργανικά κενά, γιατρών και νοσηλευτών, πέραν αυτών που θα δημιουργηθούν μετά τις αποχωρήσεις, λόγω συνταξιοδότησης και λόγω της απόλυσης των 6.000 νοσηλευτών που είχαν προσληφθεί με το μεσαιωνικό καθεστώς των stage. Γι' αυτά τα κενά δεν υπάρχει, όπως προαναφέραμε, καμία πρόβλεψη εγγραφής των αναγκαίων πόρων στον προϋπολογισμό του 2010.

Τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη γνωρίζουν από τα μέσα, ότι οι προσλήψεις μονίμων γιατρών και νοσηλευτών στα νοσοκομεία του ΕΣΥ έχουν παραπεμφθεί στις ελληνικές καλάνδες. Γι' αυτό έχουμε παλινωδίες πάνω σ' αυτό το φλέγον ζήτημα, τόσο στα επίσημα κείμενα της κυβέρνησης όσο και στις απαντήσεις που δίνει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας, είτε αυτοτελώς είτε όταν ερωτάται στη βουλή από βουλευτές της αντιπολίτευσης.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού η κυβέρνηση είχε «δεσμευτεί» για την πρόσληψη μόνο 3.000 νοσηλευτών. Στην Εισηγητική Έκθεση του προϋπολογισμού (σελίδα 79) διαβάζουμε άλλη εκδοχή που μιλά για «την πρόσληψη 2.000 γιατρών ΕΣΥ και επιπλέον 3.000 νοσηλευτών για τις ανάγκες των νοσηλευτικών ιδρυμάτων».

Στις 5 Νοέμβρη, η υπουργός Υγείας Μ. Ξενογιαννακοπούλου απάντησε σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή Τ. Κουράκη. Ανάμεσα σ' άλλα ρωτήθηκε από τον βουλευτή, «εάν θα προχωρήσει άμεσα στην προκήρυξη των δύο χιλιάδων γιατρών και στη διαδικασία για κατανομή των υπολοίπων δύομισι χιλιάδων στο επόμενο έτος». Η υπουργός στην αρχή απάντησε ότι «πρώτα απ' όλα, εγκρίθηκε και βρίσκεται σε εξέλιξη η προκήρυξη για τις εξακάσιες εβδομήντα μία κενές οργανικές θέσεις ιατρικού προσωπικού... Δεύτερον ζητήσαμε την επιτάχυνση και ολοκλήρωση της επεξεργασίας για τη σύσταση επι-

πλέον χιλίων τριακοσίων είκοσι εννέα θέσεων κι' έτσι να συμπληρωθεί ο αριθμός των δύο χιλιάδων» και κατέληξε λέγοντας: «Πρέπει βέβαια, εδώ να κάνω μία επισήμανση διότι **δυστυχώς τα στοιχεία που έχουμε από τις υπηρεσίες μας και από τα νοσοκομεία για τα πραγματικά κενά και τις ανάγκες δεν είναι ακόμα σ' ένα επίπεδο που θα επιθυμούσαμε. Κάνουμε, λοιπόν, και μία προσπάθεια σωστής απεικόνισης των αναγκών.**»

Η υπουργός λέει στην ουσία, εμμέσως πλην σαφώς, ότι και αυτή έκανε τις ίδιες ενέργειες του προκατόχου της, όσον αφορά τους 2.000 γιατρούς, που δεν σηματοδοτούν ένοψη της προκήρυξης του διαγωνισμού για την πρόσληψη των 2.000, αλλά προκαταρκτικές ενέργειες. Για να δικαιολογηθεί δε γι' αυτό το τρενάρισμα της προκήρυξης, ισχυρίζεται ότι **δεν υπάρχουν στοιχεία για τα πραγματικά κενά στα νοσοκομεία** και ότι προσπαθούν να βρουν στοιχεία για τις πραγματικές ανάγκες σε ιατρικό προσωπικό στα νοσοκομεία. Η απάντηση αυτή είναι όλα τα λεφτά. Είναι το ιδεολογικό άλλοθι της κυβέρνησης, με το οποίο προσπαθεί να δικαιολογήσει το τρενάρισμα του διαγωνισμού και την ειλημμένη απόφασή της να μην κάνει προσλήψεις μονίμων γιατρών και νοσηλευτών το 2010.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού, το 2009 θα δαπανηθούν 410 εκατ. ευρώ για τις εφημερίες, ενώ είχαν προϋπολογιστεί 350 εκατ. Στον προϋπολογισμό του 2010 γίνεται οικονομία σε βάρος του συστήματος εφημερίας των νοσοκομείων και γράφονται 395 εκατ. ευρώ, κονδύλι κατά 15 εκατ. μικρότερο από πέρσι!

Πολύ σφιχτή εμφανίζεται η κυβέρνηση και στην χρηματοδότηση που δίνεται στον ΟΚΑΝΑ, το ΚΕΘΕΑ και τους φορείς ψυχικής υγείας, συνεχίζοντας την πολιτική λιτότητας της κυβέρνησης της ΝΔ. Το 2009 για τον ΟΚΑΝΑ είχαν γραφεί 32 εκατ. ευρώ και δόθηκαν 36, ενώ το 2010 θα δώσει μόνο 27 εκατ. ευρώ. Στο ΚΕΘΕΑ κρατάει παγωμένους τους πόρους που γράφονται στον κρατικό προϋπολογισμό. Τέλος, μειώνει τις ήδη χαμηλές επιδοτήσεις στους φορείς που ασχολούνται με την ψυχική υγεία.

Εισοδηματική πολιτική πείνας

Τι αυξήσεις θα πάρουν οι δημόσιοι υπάλληλοι; Το πραγματικό ερώτημα είναι πόσοι θα πάρουν αυτή τη γελοία ονομαστική αύξηση του 1,5% και πόσοι δεν θα την πάρουν. Μπορεί η κυβέρνηση να έγινε ρόμπι, με τις συνεχείς παλινωδίες σχετικά με το ποσό μισθού πάνω από το οποίο θα υπάρξει πάγωμα, όμως τον εργαζόμενο δεν τον ακρορούν τα ξεκατινιάσματα στο τρίγωνο Μαξίμου-Βουλή-Νίκης, αλλά οι αποδοχές του.

Η ιστορία είναι γνωστή. Ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε στο υπουργικό συμβούλιο ότι θα παγώσουν οι αποδοχές όσων παίρνουν πάνω από 2.000 το μήνα μικτά. Ουδείς έφερε αντίρρηση. Στη συνέχεια, διαμαρτυρήθηκε η ΑΔΕΔΥ (απειλήσε μάλιστα με απεργία), άναψαν τα τέλια και το Μαξίμου αποφάσισε να τραβήξει τ' αυτί του υπουργού Οικονομικών. Το έργο ανέλαβε ο Παπουτσής, που έκανε τις γνωστές δηλώσεις. Το ίδιο βράδυ ο Παπακωνσταντίνου αναγκάστηκε να κάνει διορθωτική δήλωση, στην οποία μιλούσε για «υπαλλήλους με βασικό μισθό έως 2000 ευρώ». Εδινε, μάλιστα και στοιχεία: πόσοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι και πόσους αφορά το πάγωμα («επηρεάζει στην πράξη περίπου 40.000 υπαλλήλους»).

Αυτό, όμως, ήταν μόνο για την προπαγάνδα. Γιατί από την άλλη κιόλας μέρα έβαλε μερικά από τα παπαγαλάκια του να πλασάρουν νέες θεωρίες: θα υπολογιστεί το τάδε επιδόμα, δεν θα υπολογιστεί το δείνα κλπ. Κι ενώ ο Πάγκαλος συνέχιζε τη δημαγωγία, δηλώνοντας στο πρωινό Mega ότι «το επιτελείο του υπουργείου Οικονομικών έπρεπε να έχει μελετήσει καλύτερα τα μισθολογικά θέματα, δεν είναι προνομύχος όποιος παίρνει 2.000 ευρώ», ο Παπακωνσταντίνου εμφανιζόταν στο βραδινό δελτίο του ίδιου καναλιού και άρχιζε το «συμμάζεμα». Παραδέχτηκε εμμέσως ότι βιάστηκε να μιλήσει και είπε ότι «είναι εξαιρετικά πολύπλοκο το μισθολογίο των δημοσίων υπαλλήλων. Πλήρης εικόνα θα υπάρχει το Γενάρη, όταν κατατεθεί το νέο νομοσχέδιο εισοδηματικής πολιτικής». Με θράσος χιλίων πιθήκων, αυτός που είχε μοιράσει ενημερωτικό σημείωμα και έλεγε πόσοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι και πόσοι είναι πάνω από 2.000 ευρώ, έκανε στροφή 180 μοιρών, σαν να μην τρέχει τίποτα: «Δεν ξέρω αν γνωρίζετε, ότι ο Υπουργός Οικονομικών δεν έχει πλήρη εικόνα του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων. Για παράδειγμα, έκανα ένα ερώτημα στις υπηρεσίες και ρώτησα: «μπορείτε να μου πείτε τι ποσοστό των υπαλλήλων στο Δημόσιο έχει αποδοχές πάνω από 3.000 ευρώ»; Η απάντηση ήταν: «δεν μπορούμε να σας πούμε, γιατί δεν έχουμε τα στοιχεία».

Αρα, μόνο όταν βγει το σχετικό νομοσχέδιο θα μάθουν οι δημόσιοι υπάλληλοι πόσων οι μισθοί θα μπουν στην κατάμψη. Αν ήταν μόνο για 40.000 δεν θα έμπαιναν στον κόπο, γιατί το ποσό είναι ασήμαντο στο σύνολο του προϋπολογισμού. Πάνε για πολλά, άρα για πολλούς. Απόδειξη γι' αυτό είναι το γεγονός ότι ενώ στο προσχέδιο του προϋπολογισμού το κονδύλι για μισθούς αυξανόταν κατά 3,5%, στο τελικό σχέδιο η αύξηση κατέβηκε στο 2,8%. Ενώ προφορικά Παπακωνσταντίνου και Λοβέρδος μιλούσαν για αύξηση 1,5% συν 2% ωρίμανση, στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού γίνεται λόγος για 2,8%. Είναι σίγουρο ότι στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους οι υπηρεσίες δουλεύουν εντατικά για να καταρτίσουν ένα μοντέλο στο οποίο θα προσθέσουν βασικό μισθό και κάποια επιδόματα, ώστε να αυξηθεί ο αριθμός των «παγωμένων» μισθών.

■ Πτώχευση της τεχνικής εταιρείας ΔΙΕΚΑΤ

Μια διδακτική εμπειρία

Η πτώχευση της μητρικής τεχνικής-κατασκευαστικής εταιρείας ΔΙΕΚΑΤ, τον Ιούλιο, ήταν ουσιαστικά η τελευταία πράξη της από 14/11/2008 αίτησής της για ένταξη σε άρθρο του πτωχευτικού κώδικα, καθώς και της από 1/12/2008 παύσης οποιασδήποτε κατασκευαστικής δραστηριότητας και εκχώρησης όλων των εκτελούμενων έργων.

Στη ΔΙΕΚΑΤ η πορεία που ακολούθησε η Διοίκηση είχε τα γνωστά χαρακτηριστικά πολλών μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Αποκόμιση υψηλού ποσοστού υπεραξίας (βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης), υψηλή κερδοφορία, ένταξη στο χρηματιστήριο, επενδύσεις σε διάφορους τομείς, πολλές φορές χωρίς ουσία μόνο για χρηματιστηριακό αντίκρισμα, πλουτισμός αφεντικών, διασύνδεση με ανώτερο πολιτικό/κρατικό/οικονομικό προσωπικό, υπερδανεισμός, πτώχευση.

Το κλείσιμο της ΔΙΕΚΑΤ ήταν μία ακόμα ήττα για την εργατική τάξη, αφού η πτώχευση σήμαινε απόλυση χωρίς την καταβολή επί τόπου αποζημιώσεων στους τριακόσιους μόνιμους εργαζόμενους, οι οποίοι μαζί με το προσωπικό των σταθερών υπεργολάβων φτάνουν τους πεντακόσιους. Στις πτωχεύσεις πτωχεύουν οι εργάτες και πλουτίζουν τ' αφεντικά με τους ημετέρους τους (διευθυντές, μεγαλοστέλεχη).

Η ΔΙΕΚΑΤ ιδρύθηκε το 1976, είχε να επιδείξει πλήθος κατασκευαστικών έργων – πολλών υψηλής τεχνολογίας – και είχε

χαρακτηριστεί το 2001 από γνωστή διεθνή συμβουλευτική εταιρία ως μία από τις πιο δυναμικά αναπτυσσόμενες εταιρίες στην Ευρώπη. Έχει κατασκευάσει μαζί με τις θυγατρικές της στην Ελλάδα έργα για λογαριασμό πελατών όπως: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ, ΝΑΤΟ, ΔΕΗ, VODAFONE, WIND, COSMOTE, ΕΚΟ, SHELL, ΕΛ.ΠΕ, ΗΛΠΑΠ, ΙΝΤΡΑΚΟΜ, ΠΑΕ και ΚΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, CONTINENT, ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ALPHA BANK, BULL, S&B OΡΥΚΤΑ, SAIC, SIEMENS, ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΛΦΑ, ΜΕΓΑΛΟΞΕΝΟΔΟΧΟΙ, ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ. Στο εξωτερικό έχει κατασκευάσει έργα για πελάτες όπως: VODAFONE, COSMOROM, SIEMENS, BP, ΤΙΤΑΝ, σε Αλβανία, Ρουμανία, Κατάρ, Αγγλία, Αίγυπτο. Διέθετε μεγάλες ιδιόκτητες εγκαταστάσεις στο Κορωπί Αττικής, όπου ήταν η έδρα, και στη Νεοχωρούδα Θεσσαλονίκης. Και στις δύο περιοχές υπήρχαν πολυτελή γραφεία, αποθήκες, συνεργεία, μηχανουργεία.

Σε αναλογία τζίρου, τα έργα που εκτελούσε ήταν κατά 80% ιδιωτικά και 20% δημόσια, με έμφαση στα υψηλής τεχνολογίας. Αυτό είχε σαν συνέπεια να έχει προσωπικό με υψηλή ειδίκευση και τεχνολογία. Ειδικά το τμήμα ηλεκτρολόγων/ηλεκτρονικών/τεχνικών κατασκευής και συντήρησης δικτύων κινητής τηλεφωνίας ήταν διεθνούς αναγνώρισης, λαμβάνοντας προσκλήσεις από εταιρίες στο εξωτερικό για

εκπαίδευση τεχνικών τους.

Τι ήταν αυτό που έλειπε από τους εργαζομένους της ΔΙΕΚΑΤ ώστε να αναμετρηθούν δυνατά με την εργοδοσία; Ήταν η έλλειψη ταξικού προσανατολισμού, η ενσωμάτωση στην κυρίαρχη ιδεολογία της ιδιόκτησης, η γενικότερη ηττοπάθεια της εργατικής τάξης, η ψευδαίσθηση ότι αφού η εταιρία είχε για πολλά χρόνια τεράστια κέρδη και τζίρους και ήταν στο χρηματιστήριο, σημαίνει ότι δεν πρόκειται να πεταχτούμε και μάλιστα απλήρωτοι στο δρόμο.

Παρά το γεγονός ότι τα τελευταία τέσσερα χρόνια είχαν γίνει απεργίες, στάσεις εργασίας, συνλεύσεις, με μεγάλη συμμετοχή, ειδικά του τμήματος των τεχνικών δικτύων, αυτό το τμήμα ήταν που την κρίσιμη στιγμή δεν έδειξε την απαιτούμενη στάση. Ο βασικός λόγος ήταν ότι λόγω της υψηλής τους ειδίκευσης, κατάρτισης και εμπειρίας, σε συνδυασμό με τη ζήτηση στον κλάδο τεχνικών δικτύων τηλεπικοινωνίας, η ανεργία γι' αυτούς δεν ήταν ορατή και πράγματι η πλειοψηφία εργαζόταν σε εταιρίες του κλάδου. Ομως και αυτοί έχασαν τα δικαιώματα που απορρέουν από μόνιμη εργασιακή σχέση πολλών ετών, οι όροι με τους οποίους εργάζονται, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, είναι πιο δυσμενείς και ήδη κάποιιοι απολύθηκαν και από εκεί, λόγω μείωσης προσωπικού, αφού η κρίση έπιασε και αυτό τον κλάδο.

Οι υπόλοιποι εργαζόμενοι, εργάτες, οικοδόμοι, μηχανικοί,

οδηγοί, υπάλληλοι γραφείου, είναι σε τραγική κατάσταση. Σε ποσοστό 70% είναι εδώ και έντεκα μήνες άνεργοι και εάν προστεθούν και οι επτά μήνες που ήταν απλήρωτοι ενώ εργάζονταν στην εταιρία, τότε μιλάμε για κατάσταση πλήρους ένδειας. Οι δικηγόροι υποσχονται στους εργαζομένους ότι μέσω πλειστηριασμού περιουσιακών στοιχείων μπορεί να πάρουν δεδουλευμένα και αποζημιώσεις.

Εδώ όμως τίθεται το μεγάλο ζήτημα. Τα οφειλόμενα προς τους εργαζομένους δεν παίρνονται με δικηγόρους, χωρίς μια σειρά από δυναμικές κινητοποιήσεις, όπως η κατάληψη των παραγωγικών και διοικητικών χώρων της εταιρίας. Η κατάληψη στη ΔΙΕΚΑΤ ήταν κάτι το οποίο έπρεπε να γίνει, ώστε η πίεση να είναι άμεση, να προασπιστούν παραγωγικοί χώροι, να δεσμευτούν περιουσιακά στοιχεία, να μη μπορούν να προχωρήσουν γραφειοκρατικές διαδικασίες, να υπάρξει αλληλεγγύη από άλλους εργάτες. Αυτό τουλάχιστον ας υπάρξει ως διδαγμα για το πως πρέπει να αντιμετωπίζονται οι απολύσεις από την εργατική τάξη.

Ενας απολυμένος

Κνίτικη γυμναστική, μακριά από τους αγώνες

«Σε συλλαλητήρια σε κάθε πόλη, στις 10 Δεκέμβρη, για το δικαίωμα στη δωρεάν μόρφωση, στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στον αυταρχισμό και την καταστολή, με αιτήματα σύμφωνα με τις λαϊκές ανάγκες, καλεί το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών» (Ριζοσπάστης, 24.11.09).

Ιδού, λοιπόν, η πρώτη πράξη του «ΠΑΜΕ φοιτητών». Συλλαλητήρια στις 10 Δεκέμβρη. Όχι στις 6 βέβαια, που όλη η νεολαία θα τιμήσει τη μνήμη του δολοφονημένου Αλέξη Γρηγορόπουλου. Στις κάθε είδους κινητοποιήσεις αυτής της μέρας θα πάνε μόνο οι «κακοί». Οι «κουκουλοφόροι», οι «προβοκάτορες», τα «όργανα των μυστικών υπηρεσιών». Οι Κνίτες θα διατηρήσουν και πάλι ακέραια τη νεανική τους αγνότητα. Πέρυσι, όταν η Ελλάδα καιγόταν (μεταφορικά και κυριολεκτικά) από τη νεολαιίστικη εξέγερση, οι «μπαμπάδες» τους πήγαιναν βόλτα μακριά από εκεί που διαδήλωνε και μαχόταν η εξεγερμένη νεολαία. Και πάντα με τέρμα κάποιον σταθμό του Μετρό, για να φύγουν αμέσως και να μη γυρίσουν με τα πόδια και κινδυνέψουν να συναντηθούν με τους «κακούς» και να «παρασυρθούν» κάποιοι.

Φέτος, τις «δύσκολες» μέρες θα τρέχουν να προετοιμάσουν τα συλλαλητήρια της 10ης Δεκέμβρη. Το λέει άλλωστε και η ανακοίνωση της Πανελλαδικής Συντονιστικής Επιτροπής του Μετώπου: «Μας θέλουν φοβισμένους... Γι' αυτό αξιοποιούν προβοκατόρικες ενέργειες, πράξεις που υπονομεύουν το άσυλο». Όχι, για τον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου δεν λέει λέξη η ανακοίνωση. Δεν αναφέρει καν το όνομά του. Σαν να μην υπήρξε το γεγονός ή σαν να ήταν κάτι ασήμαντο που πρέπει να το ξεχάσουμε μια ώρα γρηγορότερα.

ΥΓ: Την επόμενη μέρα στο Ριζοσπάστη διαβάσαμε τα εξής: «Σημειώνουμε ότι η σημερινή σύσκεψη του ΜΑΣ για τα συλλαλητήρια στις 10 Δεκέμβρη δε θα γίνει στην Νομική, όπως ήταν αρχικά προγραμματισμένο, αλλά στην Ομοσπονδία Οικοδόμων στις 6 το απόγευμα. Στη σύσκεψη συμμετέχουν το ΠΑΜΕ, το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών, η ΔΗΓΙΑΚ και τα Συντονιστικά Αγώνα των Μαθητών». Μακριά από τα πανεπιστήμια, γιατί εκεί έχει φοιτητές. Καλύτερα στο κομματικό παραμάγαζο, να 'χουμε ήσυχο το κεφάλι μας.

Πόρισμα ΣΠΔΕ για την Παιδεία

Ανακάτεμα της σούπας, μπόλικα φτιασιδώματα

Παραδόθηκαν τελικά στην υπουργό Παιδείας τα πορίσματα του Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΠΔΕ), που προέκυψαν από τον πολυδιαφημισμένο διάλογο για την «αναμόρφωση» του Λυκείου και την αλλαγή του εξεταστικού συστήματος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η Διαμαντοπούλου τα παραλαβε κάνοντας σαφές ότι «αποτελούν πλαίσιο πολιτικής, δηλαδή συμφωνία σε βασικές αρχές» και δεν αφορούν «συγκεκριμένες προγράμματα ούτε σαφείς και συγκεκριμένες λύσεις», για να δηλώσει αμέσως μετά ότι «εμείς έχουμε τις βασικές αρχές μας» και ότι «θα χρησιμοποιήσουμε τις σημαντικότερες προτάσεις -στις οποίες θα υπάρξει συναίνεση». Παράλληλα, ανακοίνωσε ότι θα συγκροτηθεί νέο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας με καινούρια δομή και προσωπικότητες.

Κοντολογίς, η φάρσα του διαλόγου θα διαιωνιστεί για να αποτελέσει προπέτασμα κτηνού για την εφαρμογή μιας πολιτικής την οποία έχει αποφασίσει η κυβέρνηση (όπως και κάθε κυβέρνηση).

Η παράδοση των πορισμάτων του ΣΠΔΕ δεν έγινε με πολλά ταρατατζούμ (παρότι στο «διάλογο» συμμετείχε ανελλιπώς το ΠΑΣΟΚ ως την προκήρυξη των εκλογών, συντηρώντας το μύθο τούτης της φάρσας), όχι μόνο γιατί η νέα κυβέρνηση θέλει να εφαρμόσει τη δική της πολιτική στην Παιδεία, διανοητικά όμως οι ίδιοι οι κυβερνητικοί στελέχη και οι κυβερνητικοί στελέχη, αφού άλλωστε δεν υπάρχουν διαφορές στην ουσία, αλλά και γιατί το πόρισμα περιέχει στοιχεία-φωτιά, που θα μπορούσαν να ξεσηκώσουν το μαθητικό κίνημα, πράγμα που η κυβέρνηση θέλει να αποφυγεί όπως ο διάβολος το λιβάνι σε μια περίοδο που έχει ανοικτά τα ζητήματα της

οικονομικής πολιτικής και του ασφαλιστικού. Τα μέσα μαζικής παραπληροφόρησης έπαιξαν την ειδηση στο βαθμό που επιθυμούσε η κυβέρνηση και το θέμα «σηκώθηκε» μόνο στα κανάλια με τα οποία έχει παρτίδες παραδοσιακά ο Μπαμπινιώτης.

Τα πορίσματα του ΣΠΔΕ ξαναεσβίρουν μια ξινισμένη σούπα, που έρχεται από τα παλιά, επιχειρώντας να της δώσουν ευχάριστη γεύση με πολλά καρυκεύματα. Ξεκινούν με τα παραδοσιακά ευχολόγια για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την Παιδεία, ρίχνουν μπόλικα σάλτσα για το πιο «ανθρώπινο σχολείο» και τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, που τα πόδια τους είναι τόσο κοντά ώστε να χωρούν στα στενά παπούτσια του στόχου της «διαμόρφωσης ελεύθερων και δημοκρατικών πολιτών, των συνειδητοποιημένων πολιτών της Ευρώπης», δηλαδή ανθρώπων

Εφεση της Εισαγγελίας στην αθωωτική απόφαση για το «χτίσιμο» του αντιπρύτανη του ΔΠΘ

Απροσδόκητη τροπή παίρνει το ζήτημα του «χτίσιματος» του γραφείου του αντιπρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ) Αθανάσιου Καραμπίνη.

Η γνωστή στο πανελλήνιο υπόθεση, έδειξε να κλείνει μετά την τελευταία αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ξάνθης, αλλά και την αγόρευση του Εισαγγελέα της έδρας, ο οποίος άφησε να εννοηθεί ότι αίρεται πλέον αυτή η εκκρεμότητα που ταλάνισε την τοπική κοινωνία, φέρνοντας την κοινωνική ειρήνη μετά από πολύμηνη αναταραχή. Ωστόσο, η απόφαση της Εισαγγελίας Εφετών έρχεται να ανατρέψει το σκηνικό και να δώσει λαβή για νέες συζητήσεις κι εκτιμήσεις. Αλλωστε, σχετι-

κά πρόσφατα είναι τα δημοσιεύματα του αθηναϊκού Τύπου για την υπόθεση, με σχόλια του τύπου «δεν μπορείς να χτίζεις τον πρύτανη και ν' αθωώνεσαι...».

Η ασκηθείσα έφεση επιβεβαιώθηκε από τις δικαστικές αρχές της Ξάνθης, οι οποίες μας γνώρισαν ότι η υπόθεση θα δικαστεί εκ νέου πλέον στην έδρα του Εφετείου, στην Κομοτηνή. Αναζητώντας πρόσθετη ενημέρωση, επικινοήσαμε με τον αντιπρύτανη του ΔΠΘ Αθανάσιο Καραμπίνη, ο οποίος απέφυγε να κάνει οποιαδήποτε δήλωση, λέγοντας ότι «δεν σχολιάζει δικαστικές αποφάσεις». Σημειώνεται ότι –σύμφωνα με πληροφορίες– ο αντιπρύτανης προαλείφεται για τη θέση του ΠΓ

της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης.

Πάντως, νομικοί κύκλοι εκτιμούν ότι «είναι τουλάχιστον παράδοξη η άσκηση έφεσης σε μια υπόθεση που και ο εισαγγελέας της έδρας πρότεινε την απαλλαγή των έξι κατηγορουμένων, αλλά και το δικαστήριο ομόφωνα τους απαλλάξε». Ιδια συναισθήματα διακατέχουν και την πλευρά των φοιτητών, η οποία εύλογα πλέον κάνει λόγο για «στοχοποίηση» και «εμμονή προς την κατεύθυνση καταδικαστικής απόφασης».

Με δεδομένες δε τις αναταράξεις που προκάλεσε το ζήτημα στην τοπική κοινωνία, η συνέχεια αναμένεται με έκδηλο ενδιαφέρον.

Θ.Μ.

Κερδίζει χρόνο για τα κολέγια

Αποδέκτες στο εσωτερικό εί-
χε η δήλωση της Άννας Δια-
μαντοπούλου για τα κολέγια
και σε καμιά περίπτωση δεν
ήταν προειδοποίηση προς την
ΕΕ, όπως ίσως πίστεψαν κά-
ποιοι αφελείς, που έχουν φάει
το παραμύθι της σθεναρής
αντίστασης της κυβέρνησης
στις επιταγές της ΕΕ. Να κερ-
δίσει χρόνο επιθυμεί η κυβέρ-
νηση στο μείζον αυτό θέμα,
αφού δεν έχει κανένα περιθώ-
ριο ελιγμών, και να μην πυρο-
δοτήσει ανεξέλεγκτες κατα-
στάσεις στο φοιτητικό κίνημα,
το οποίο έχει διαμηνύσει (άσχε-
τα αν σε αυτή τη φάση τελεί
μάλλον εν υπνώσει. Ο φόβος
φυλάει τα έρμα, λέει μια λαϊκή
παροιμία) ότι για το κίνημα το
θέμα των κολεγίων αποτελεί
αιτία πολέμου.

Η υπουργός Παιδείας, λοι-
πόν, προσπαθεί να μας ρίξει
στάχτη στα μάτια όταν ανα-
καλεί όλες τις άδειες λειτουργί-
ας των κολεγίων που είχαν εκ-
δοθεί δυο μέρες πριν τις εκλο-
γές, δηλώνοντας ότι θα προ-
χωρήσει στην επανεξέταση
του συνόλου των φακέλων. Η
Διαμαντοπούλου δήλωσε ότι
προχωρά στην ενέργεια αυτή
έπειτα από την απόφαση του
Νομικού Συμβουλίου του Κρά-
τους (κέρυξε παράνομο τη δια-
δικασία), στο οποίο είχε προ-
σφύσει, υποβάλλοντας ερώτη-
μα σχετικά με τη νομιμότητα ή
μη της διαδικασίας που ακο-

λουθήθηκε για την εσπευσμέ-
νη έκδοση αδειών λειτουργίας
των κολεγίων. Θέλοντας να δώ-
σει δραματικότερο τόνο στην
προσπάθεια «αντίστασης» που
καταβάλλει, η υπουργός Παι-
δείας ανέφερε πως στις 26 και
27 του Νοέμβρη θα βρίσκεται
στις Βρυξέλλες, όπου θα έχει
σειρά συναντήσεων με τον αρ-
μόδιο Επίτροπο και υπουρ-
γούς και θα κάνει παρέμβαση
στο Συμβούλιο Υπουργών Παι-
δείας, θέτοντας το θέμα της
«αμοιβαιότητας και αυθεντικό-
τητας του ελέγχου της ποιό-
τητας των δομών εκπαίδευσης
μεταξύ των χωρών-μελών»
(sic).

Από τη μια μεριά η Διαμα-
ντοπούλου επιδιέχεται σε λεο-
νταρισμούς για εσωτερική κα-
τανάλωση και από την άλλη,
στην ίδια δήλωση, επικρίνει την
κυβέρνηση της ΝΔ όχι γιατί έδι-
νε αβέρτα-κουβέρτα άδειες σε
αυτά τα μαγαζιά, πράγμα άλ-
λωστε που έκανε και το ΠΑ-
ΣΟΚ παλιότερα, αλλά γιατί εξέ-
διδε υπουργικές αποφάσεις και
έναν νόμο –το γνωστό νόμο
Στυλιανίδη για τα κολέγια (Ν.
3696/2008)– που «κηρύσσεται
ασύμβατος προς το ευρωπαϊκό
δίκαιο!». Και τι λέει παρακα-
λώ αυτό το ευρωπαϊκό δίκαιο;
Οτι η Ελλάδα είναι υποχρεω-
μένη να ενσωματώσει πλήρως
την ευρωπαϊκή οδηγία για τα
κολέγια (που πλασάρεται ως
οδηγία για την αναγνώριση των

επαγγελματικών δικαιωμάτων,
που εμμέσως οδηγεί αναγκασ-
τικά στην αναγνώριση των
«πτυχιών»), ότι στην περι-
πτωση αυτή δεν έχει εφαρμο-
γή το άρθρο 16 του ελληνικού
συντάγματος, γιατί τα κολέγια
που συνεννούνται με πανε-
πιστήμια του εξωτερικού απο-
τελούν στην ουσία ξένο έδα-
φος, ότι η χώρα υποδοχής, εν
προκειμένω η Ελλάδα, δεν μπο-
ρεί να ασκήσει κανέναν έλεγχο
στα προγράμματα σπου-
δών από τα οποία απορρέουν
αυτά τα «πτυχία» και στο εκ-
παιδευτικό προσωπικό και θα
πρέπει να αρκестεί στον απλό
έλεγχο των δικαιολογητικών
των υποψήφιων για αναγνώ-
ριση.

Μάλιστα, η Διαμαντοπούλου
επικαλείται και «το θέμα που
έχει ανακύψει με την Ευρωπαϊκή
Επιτροπή, η οποία την Πέμ-
πτη 19 του Νοέμβρη, διαπί-
στωσε δυο σημαντικές παρα-
βάσεις της Ελλάδας και απο-
φάσισε σε βάρος της χώρας τα
εξής: 1) Την αποστολή «αιτιο-
λογημένης γνώμης» και την
έναρξη διαδικασίας προστίμου
για τη μη συμμόρφωση της Ελ-
λάδας σε δύο καταδικαστικές
αποφάσεις του ΔΕΚ που αφο-
ρούν μεταξύ άλλων την ενσω-
μάτωση της Οδηγίας 36/2005.
2) Την έναρξη νομικών διαδι-
κασιών λόγω της παραβίασης
θεμελιωδών κοινοτικών ελευ-
θεριών, μέσω του Ν.

3696/2008, νόμου που ψήφισε
η προηγούμενη κυβέρνηση».

Αν καταλάβατε καλά, η Δια-
μαντοπούλου ψέγει τη ΝΔ για-
τί ψήφισε έναν νόμο (κουρελό-
χαρτο ουσιαστικά), που για τις
δημαγωγικές ανάγκες εκείνης
της στιγμής περιελάμβανε διά-
φορες μπουρδες περί ελέγχου
των αναλυτικών προγραμμά-
των σπουδών, του διδακτικού
προσωπικού και των υποδο-
μών των κολεγίων, και δεν εν-
σωμάτωσε μια κι έξω την κοι-
νοτική Οδηγία, φορτώνοντας
την καυτή πατάτα στην ίδια
και την κυβέρνησή της.

Θιχθείς ο Αρούλης, βγήκε και
κεραυνοβόλησε την Άννα για
«ταχτικισμούς», ενώ την κάλε-
σε να δηλώσει δημόσια γιατί δεν
προχώρησε στην ενσωμάτω-
ση της Οδηγίας, αφού αυτή
ήταν η θέση της ως αρμόδια
επικεφαλής της Επιτροπής
Μορφωτικών Υποθέσεων του
ΠΑΣΟΚ και γιατί δεν εξέτασε
σχολαστικά τους φακέλους
αδειοδότησης των κολεγίων,
αφού ο νόμος της έδινε τα πε-
ριθώρια και προχώρησε στα
επικοινωνιακά παιχνίδια με το
Νομικό Συμβούλιο του Κρά-
τους, αφήνοντας το χρόνο να
περνά. Σωστά τα ερωτήματα,
όμως ο Άρης «δεν δικαιούται δια-
να ομιλεί». Δεν μας είπε π.χ. τι
πρεμούρα είχε και έδωσε συλ-
λήβδη τις άδειες σε 40 κολέγια
στο παρά πέντε των εκλογών;
Γιούλα Γκεσούλη

■ Οι γραφειοκράτες του εκπαιδευτικού συνδικαλισμού στηρίζουν τη Διαμαντοπούλου

Παρά την αναδίπλωση, στην οποία υποχρεώθηκε
από το Μαξίμου, η υπουργός Παιδείας εμμένει στην
απόφαση να γίνονται οι προσλήψεις των εκπαιδευ-
τικών μόνο από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, με την προ-
σθήκη την οποία έκανε εκ των υστέρων, ότι η πρού-
πηρεσία θα προσμετράται ως μόρια στο βαθμό του
ΑΣΕΠ. Τις αποφάσεις αυτές ανακοίνωσε η Διαμαντο-
πούλου στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΔΟΕ
(την πρωτοκαθεδρία έχουν οι πασάκοι), στη συνάντηση
που είχε μαζί τους για να «δώσει διευκρινήσεις» σχετι-
κά με το θέμα που προέκυψε από την αρχική συνέν-
τευξη Τύπου.

Η υπουργός δήλωσε ότι οι προσλήψεις για το 2010-
2011 θα γίνουν με το ισχύον σύστημα και θα υπάρξει
μεταβατική περίοδος για τους ευρισκόμενους στους
πίνακες αναπληρωτές-ωρομίσθιους, χωρίς όμως να
λάβει καμιά δέσμευση για τη χρονική διάρκειά της. Και
ενώ ο Μπράτης αρχικά δήλωνε ότι η προύπηρεσία γι'
αυτόν και τους συνδικαλισταράδες της ΔΟΕ είναι τά-
χα αδιαπραγμάτευτη, και απειλούσε με συνέντευξη
Τύπου, αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα υπάρξει αντί-
δραση από την πλευρά των εκπαιδευτικών, τώρα παί-
ζει και αυτός στο πλαίσιο της «αναδίπλωσης» που σπύ-
θηκε από το Μαξίμου.

Η ΔΟΕ έβγαλε μια ουδέτερη, ξερή ανακοίνωση μετά
τη συνάντηση με τη Διαμαντοπούλου με τις δηλώ-
σεις της υπουργού, στο στυλ «είδα φως και μπήκα»,
λες και έρχεται από άλλον πλανήτη και δε γνωρίζει το
θέμα και ενημερώνει τους εκπαιδευτικούς σαν απλός
ρεπόρτερ, ενώ δεν παίρνει απολύτως καμιά θέση στα
προαναφερόμενα και παραπέμπει τις «αποφάσεις»
στην ολομέλεια των προέδρων, στις 27 του Νοέμβρη,
αφήνοντας ουσιαστικά ελεύθερο το πεδίο στη Διαμα-
ντοπούλου, προσφέροντάς της ουσιαστικά στήριξη

■ Η ΓΣΕΕ βάζει πλάτη στις αντιδραστικές πολιτικές για την Παιδεία

Είναι γνωστό ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία
παίζει σε πολλά ταμπλό, εμφανιζόμενη ως αδιαμφι-
σβήτητος θεσμός και εταίρος του κράτους. Μια απ'
αυτές τις ενασχολήσεις, που γίνεται όχι χωρίς ανταλ-
λάγματα (προγράμματα με εισροή κονδυλίων, Ακαδη-
μία Εργασίας, κ.λπ.) είναι και η ενασχόληση με την Παι-
δεία. Συχνά-πυκνά, λοιπόν, συντάσσονται διάφορες
μελέτες, μια από τις οποίες παρουσιάστηκε τη βδο-
μάδα που πέρασε, παρουσία της υπουργού Παιδείας
Άννας Διαμαντοπούλου, των μελών του Συμβουλίου
Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, εκ-
προσώπων κοινωνικών και εκπαιδευτικών φορέων και
πολιτικών κομμάτων.

Κοντολογίς, όλος ο καλός κόσμος του αστικού συ-
στήματος εξουσίας ήταν μαζεμένος για να ακούσουν
τον Παναγόπουλο να δηλώνει πως πρέπει να «προ-
ταχθούν πολιτικές, στρατηγικές και γιατί όχι ρήξεις με
κατεστημένες νοοτροπίες και αντιλήψεις» (προφανώς
τις κατεστημένες νοοτροπίες τις έχουν η εργαζόμενη
κοινωνία και η εκπαιδευτική κοινότητα) και πως η ΓΣΕΕ
έχει στόχο «να διαχυθεί η δια βίου μάθηση στην κοι-
νωνία των εργαζομένων ως μια ουσιαστική και στέρεα
κουλτούρα ζωής, ατομικής και κοινωνικής δράσης», ζη-
τώντας ουσιαστικά να μπει στο πετσί του εργαζόμε-
νου η βεβαιότητα της εργασιακής περιπλάνησης και
ανασφάλειας.

Ο Παναγόπουλος επίσης ζήτησε τη «θεσμική ανα-
γνώριση των ζωνών εκπαιδευτικής προτεραιότητας»,
ευλογώντας την κατηγοριοποίηση περιοχών και scho-
λείων και την αντικατάσταση του αιτήματος για γεν-
ναία χρηματοδότηση της Παιδείας σε όλα τα επίπεδα,
με το μίζερο και αντιδραστικό αίτημα της «αλλαγής του
μοντέλου κατανομής των πόρων για εκπαίδευση με
διαφοροποιημένο σύστημα χρηματοδότησης στις ζώ-
νες εκπαιδευτικής προτεραιότητας». Και φυσικά δεν
ξέχασε και το γνωστό αγαπημένο σλόγκαν όλων των
εκφραστών των συμφερόντων του κεφαλαίου, τη «δο-
μική σύνδεση της εκπαίδευσης και κατάρτισης με την
απασχόληση», καθώς και τη «διασφάλιση της ποιό-
τητας σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης».

ένταση των ταξικών φραγμών, με

που να αποδέχονται τον αστι-
κό κοινοβουλευτικό κρετινισμό
και τις πολιτικές διαχειρίσεις
του συστήματος που επιβάλ-
λει το κεφάλαιο σε επίπεδο ΕΕ.

Το «αναμορφωμένο» σχολείο,
που φροντίζει δήθεν για την
πλατυτέρα και ουσιαστικότε-
ρη γνώση και «συνδυάζει γνώ-
σεις, ικανότητες και δεξιότη-
τες», είναι τόσο κοντά στις ανά-
γκες της νεολαίας της εργαζό-
μενης κοινωνίας που απορρίπ-
τει την επέκταση της υπο-
χρεωτικής εκπαίδευσης και στο
Λύκειο, αίτημα υπεράριθμο
στους καιρούς μας, και περιο-
ρίζεται στην υπάρχουσα 9χρο-
νη υποχρεωτική, προσθέτο-
ντας για εντυπωσιασμό και δυο
χρόνια στο Νηπιαγωγείο. Ανα-
γνωρίζει με τον τρόπο αυτό,
ότι το Λύκειο θα αποτελεί πά-
ντα μια ξεχωριστή βαθμίδα,
στην οποία η γνώση θα μερι-
κοποιείται όλο και πιο πολύ και
στην οποία θα έχουν πρόσβα-
ση μόνον όσοι προσβλέπουν να
δοκιμάσουν τις αντοχές τους
για την εισαγωγή στην τριτο-
βάθμια εκπαίδευση, που προ-
βλέπεται να είναι πολύ σκλη-
ρή, με ένταση όλων των ταξι-

κών φραγμών.

Τη βεβαιότητα αυτή δίνουν
όλα τα σενάρια πρόσβασης
στα Πανεπιστήμια που κατα-
τέθηκαν από το ΣΠΔΕ, τα
οποία συνδέονται με απαρέγκλι-
τα με τη δομή του Λυκείου και
την «απόδοση» των μαθητών
σε όλες τις τάξεις του Λυκείου.
Μαθήματα υποχρεωτικά και
επιλογής, κατάργηση δήθεν
των γνωστικών πεδίων, αλλά
και επαναφορά τους με νέα συ-
σκευασία (δυο κύκλοι σπουδών
στη Β' Λυκείου και τρεις στη Γ'
Λυκείου) και εξετάσεις, ατέ-
λειωτες εξετάσεις και αξιολο-
γικές κρίσεις σε όλη τη διάρκεια
του Λυκείου.

Όλοι οι συντελεστές της
φάρας του διαλόγου ξεμπέρ-
δεψαν με την περιφέρμη ελεύ-
θερη πρόσβαση, με την οποία
επεξεργάζονταν την εργαζό-
μενη κοινωνία και τη νεολαία
στην αρχή, με ένα «δυστυχώς»
και μας προσγείωσαν απότο-
μα σε πιο «ρεαλιστικές» λύσεις.
Όλες οι προτάσεις που κατα-
τέθηκαν, συμπεριλαμβανομέ-
νης της πρότασης του ΠΑΣΟΚ
για το Εθνικό Απολυτήριο, πε-
ριλαμβάνουν το κομβικό σημείο

του εξεταστικού μαραθώνιου,
για να μπορέσουν να καταφέ-
ρουν (τουλάχιστον το ελπί-
ζουν) ισχυρό πλήγμα στην τά-
ση της ελληνικής εργαζόμενης
κοινωνίας για πανεπιστημιακή
μόρφωση. Βέβαια, το επικρα-
τέστερο σενάριο είναι αυτό του
Εθνικού Απολυτηρίου, που
προβλέπει εξετάσεις σε κε-
ντρικό επίπεδο με διαδικασίες
αντίστοιχες των σημερινών
(πανελλαδικές) σε όλες τις τά-
ξεις του Λυκείου, με θέματα
από σχετική τράπεζα θεμάτων
διαβαθμισμένης δυσκολίας,
άμεση εμπλοκή των Πανεπι-
στημίων που θα καθορίζουν τα
μαθήματα και τους συντελε-
στές βαρύτητας ώστε να ει-
σαχθεί ο υποψήφιος σε αυτά
και εισαγωγή σε Πανεπιστήμιο-
ΤΕΙ και όχι σε Τμήμα.

Όμως και το σενάριο Μπα-
μπινιώτη προβλέπει εξετάσεις
υπό την ευθύνη ειδικού κρατι-
κού φορέα, ο οποίος θα έχει
τράπεζα θεμάτων, ενώ θα διε-
ξάγει πολλές φορές τις εξετά-
σεις, ανάληψη καθοριστικού
ρόλου από τα ΑΕΙ, με συ-
μπροσδιορισμό ύλης και συ-
ντελεστών βαρύτητας στα μα-

θήματα, συνυπολογισμό των
επιδόσεων και στις τρεις τάξεις
του Λυκείου, δυνατότητα πε-
ρισσότερων ευκαιριών εξέτα-
σης μέσα στον ίδιο χρόνο, κα-
τοχύρωση βαθμολογίας, κ.λπ.

Το πόρισμα θεωρεί απαραί-
τητη την «αναβάθμιση» της
δευτεροβάθμιας τεχνικοεπαγ-
γγελματικής εκπαίδευσης, ώστε
να δικαιωνίζεται ο σκληρός τα-
ξικός διαχωρισμός των μαθη-
τών και να συντηρείται η ψευ-
δαίσθηση του ονείρου στα παι-
διά των φτωχών λαϊκών στρω-
μάτων, ενώ η πρόταση για
επέκταση του ολοήμερου πά-
ρκινγκ νεανικών ψυχών και στο
Λύκειο, με ένταξη ζωνών πολι-
τισμού είναι απλά ένα πυρο-
τέχνημα και επιβάλλει νέα
ασφυκτικά πλαίσια στις κινή-
σεις και τη συμπεριφορά των
νέων.

Φυσικά σ' ένα τέτοιο scho-
λείο, απαραίτητο συστατικό
στοιχείο είναι ο φοβισμένος,
υποταγμένος εκπαιδευτικός.
Το κλειδί γι' αυτό είναι η αξιολο-
γήσή του, που υποστηρίζε-
ται με θερμή με τη διαμόρφω-
ση νέου νομικού πλαισίου.

Γιούλα Γκεσούλη

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

107η συνεδρίαση Παρασκευή, 20.11.09

Πριν την αγόρευση του Δ. Τσοβόλα, οι δυο συνήγοροι που το δικαστήριο διόρισε στην Αθανασάκη έκαναν μια δήλωση, με την οποία -επικαλούμενοι νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων- κατέδειξαν ότι ο υποχρεωτικός διορισμός τους αντίκειται στην ΕΣΣΔΑ, διότι δεν έχουν την έγκριση της κατηγορούμενης και δεν υπήρξε συνεννόηση δικαστηρίου-κατηγορούμενης. Κατόπιν τούτου, η συνείδησή τους δεν τους επιτρέπει να κάνουν οποιαδήποτε αγόρευση.

Ο Δ. Τσοβόλας μίλησε ευθύς εξ αρχής για σκευωρία. Χαρακτήρισε ιδεολογικοπολιτικό αγώνα τη δράση του ΕΛΑ, ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς μ' αυτόν. Αναφέρθηκε στο κλίμα που δημιούργησαν τα ΜΜΕ, ώστε να επιτραπεί στους σκευωρούς να προχωρήσουν σε παράνομη σύλληψη των κατηγορούμενων, κατά παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και στους εφέρες να κάνουν το σκόπιμο λάθος στον υπολογισμό του χρόνου παραγραφής, για να μετατρέψουν την Κυριακίδου από κατηγορούμενη σε μάρτυρα κατηγορίας και να αποφύγουν έτσι το εμπόδιο που θέτει το άρθρο 211 του ΚΠΔ («ένοχος ένοχος ου ποιεΐ»). Ήταν σκόπιμη πράξη -σημείωσε με έμφραση ο συνήγορος- και το λέω έτσι για να μου κάνουν μήνυση αν τολμούν. Μετά απ' αυτές τις μεθοδεύσεις -κατέληξε ο Δ. Τσοβόλας- στη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού κάθε καταδικαστική απόφαση είναι απαράδεκτη, είναι αντίθετη προς το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Επίσης, ο συνήγορος κατήγγειλε την απόσπαση αυτών των υποθέσεων από την αρμοδιότητα των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων, τα οποία και υπερασπίστηκε.

Στη συνέχεια, ο Δ. Τσοβόλας αναφέρθηκε στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», καταγγέλλοντας εκείνους που τον διεξάγουν για βία και τρομοκρατία κατά ολόκληρων λαών για κουλταρισμό του διεθνούς δικαίου και κουλταρισμό του ΟΗΕ. Η βία φέρνει βία, είπε. Οι κοινωνικές ανισότητες, η ανεργία, η φτώχεια, η καταδίκη της νεολαίας στην αθλιότητα φέρνουν στάσεις και επαναστάσεις. Είναι υποκρισία να λένε ότι καταπολεμούν τη βία αυτοί που την εφαρμόζουν συστηματικά σε όλο τον κόσμο. Είναι ανιστόρητοι όσοι νομίζουν ότι οι λαοί θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια. Οφείλω, σημείωσε, να αποτιώσω φόρο τιμής στο ήθος του Κ. Αγαπίου, που πέθανε στη διάρκεια αυτής της δίκης. Σε ανθρώπους που αφιερώνουν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους στους κοινωνικούς αγώνες, ανεξάρτητα αν συμφωνώ ή διαφωνώ με τις επιλογές τους, εγώ βγάζω το καπέλο, όπως λέει ο λαός.

Ο Δ. Τσοβόλας πέρασε μετά στα ζητήματα που συνδέονται με το ποινικό σκέλος της υπόθεσης, ξεκινώντας από την κατηγορία για προμήθεια και κατοχή εκρηκτικών. Το συγκεκριμένο αδίκημα -είπε- απαιτεί στοιχεία. Από ποιον μάρτυρα, ακόμη και από την Κυριακίδου και την Τόγκα, προκύπτει ότι η Αθανασάκη προμηθεύτηκε και κατέχε εκρηκτικά; Για να σταθεί η κατηγορία, πρέπει να πείτε από ποιον τα προμηθεύτηκε. Υπάρχει τίποτα; Όχι.

Επόμενο ζήτημα τα περιβόητα αποτυπώματα σε προκήρυξη του ΕΛΑ του 1977. Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι είναι

πραγματικά τα αποτυπώματα και η Αθανασάκη ήταν στον ΕΛΑ το 1977 -που δεν ήταν- σας είπα κανένας ότι ήταν και το διάστημα 1986-1995 που απασχολεί τη δίκη; Κανένας. Ούτε η Κυριακίδου. Τη «βόμβα», όμως, ο συνήγορος την κρατούσε για μετά. Αναφερόμενος αποκλειστικά στα έγγραφα της Ασφάλειας, που υπάρχουν στη δικογραφία, κατέδειξε ότι ολόκληρος ο φάκελος για την υπόθεση ΑΕΓ, άρα και οι επίμαχες προκηρύξεις, είχε διαβιβαστεί στην Εισαγγελία Πειραιά, η οποία άσκησε δίωξη in rem γι' αυτή την υπόθεση. Εκτοτε, δεν υπάρχει κανένα έγγραφο που να αναφέρει ότι η προκήρυξη πάρθηκε από το φάκελο της δικογραφίας και στάλθηκε για επανεξέταση στα εργαστήρια της Ασφάλειας. Υπάρχει μόνο ένα έγγραφο που αναφέρει ότι η προκήρυξη φυλασσόταν στην Αντιτρομοκρατική από το 1997! Άρα, κατέληξε ο Δ. Τσοβόλας, οι προκηρύξεις αυτές δεν είναι οι πρωτότυπες και τα αποτυπώματα κατασκευάστηκαν εκ των υστέρων, όπως από την πρώτη στιγμή κατήγγειλαν και η Αθανασάκη και ο Αγαπίου. Δεν πρόκειται για στοιχείο που μπορεί να συναξιολογηθεί -κατέληξε ο Τσοβόλας- αλλά για συνέχιση της μεθόδευσης, προκειμένου να ενισχυθούν τα ανύπαρκτα στοιχεία της υπόθεσης. Τους καταγγέλλω σαν συκοφάντες και κατασκευαστές σκευωριών. Με τέτοιους τρόπους δεν εξαρθρώνεται ούτε η τρομοκρατία ούτε οι ιδεολογικοπολιτικές οργανώσεις.

Η Αθανασάκη, συνέχισε ο συνήγορος, φωνάζει από την αρχή ότι δεν έχει καμιά σχέση. Αναφέρθηκε στο γνωστό παιβιογραφικό της, μμμένοντας στο ότι ήταν οργανωμένη στην ΚΝΕ, όπως τόσοι μάρτυρες κατέθεσαν, με τις γνωστές απόψεις για οργανώσεις σαν τον ΕΛΑ. Είναι δυνατόν να είναι οργανωμένη στην ΚΝΕ μέχρι το 1982 και ταυτόχρονα να είναι στον ΕΛΑ; Και να δεχτείτε ότι ήταν στον ΕΛΑ το 1977, αφού οργανώθηκε στην ΚΝΕ το 1978, σημαίνει ότι έπαψε να είναι οργανωμένη στον ΕΛΑ το 1986-1995. Αυτό αντικείται στην πολιτική λογική, αλλά και στην προσωπικότητα της Αθανασάκη.

Το δεύτερο αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε η Αθανασάκη (πάλι κατά πλειοψηφία) στην πρώτη δίκη είναι η απλή συνέργεια λόγω ψυχικής συνδρομής σε εκρήξεις. Ο Δ. Τσοβόλας υποστήριξε ότι θα πρέπει να αποδειχτεί ποιο ήταν αυτοί στους οποίους ο κατηγορούμενος προσέφερε ψυχική συνδρομή και ποια είναι τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν αυτή την κρίση. Αλλιώς δεν υπάρχει ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία. Αν δεν μου βρείτε τους συγκεκριμένους ανθρώπους -σημείωσε- δε μπορείτε να μου πείτε ποια ήταν συγκεκριμένα η συνδρομή. Πάνω σ' αυτό ανέπτυξε πλούσια νομική επιχειρηματολογία, αναφερόμενος και στην υπάρχουσα νομολογία.

Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για την Αθανασάκη -συνέχισε ο Δ. Τσοβόλας- και όλη αυτή η ιστορία χτίστηκε πάνω στην Κυριακίδου. Αναφερόμενος στο 211 ΚΠΔ ο συνήγορος κατέφυγε στην εισηγητική έκθεση του σχετικού νόμου, που εξηγεί ότι δεν υπάρχει ασφάλεια δικαίου όταν συγκατηγορούμενος κατηγορεί κατηγορούμενο. Τυπικά η Κυριακίδου δεν είναι κατηγορούμενη, όμως ουσιαστικά τίποτα απ' όσα λέει δε μπορεί να ληφθεί υπόψη, διότι μόνο από «λάθος» δεν είναι κατηγορούμενη. Η σκοπιμότητα της συγκεκριμένης νομικής διάταξης παραμένει, επειδή σκόπιμα η Κυριακί-

δου μετατράπηκε από κατηγορούμενη σε μάρτυρα. Ο νομοθέτης θέλει να μη δίνεται σημασία στις καταθέσεις τέτοιων μαρτύρων-κατηγορούμενων. Πέρα απ' αυτή την καταρχήν τοποθέτηση, ο Τσοβόλας αναφέρθηκε στις αντιφάσεις της Κυριακίδου, για να καταλήξει: Όταν, λοιπόν, έχουμε έναν μάρτυρα μεταχθέντα από κατηγορούμενο, ο οποίος έχει κάνει οβιδίες μεταμορφώσεις, η κατάθεσή του δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο.

Αν καταδικαστεί η Αθανασάκη μ' αυτά τα ανύπαρκτα στοιχεία, τότε υπάρχει πρόβλημα στη δημοκρατία μας, κατέληξε ο Δ. Τσοβόλας, ζητώντας την καθαρή αθώωση της εντολέα του.

Στη συνέχεια, πήρε το λόγο ο εισαγγελέας για να δευτερολογήσει. Σαν να μην κατάλαβε τίποτα απ' όσα είπα ο Τσοβόλας, δήλωσε ότι για την Αθανασάκη δεν υπάρχει διαφωνία επί της ουσίας! Ζητήσατε παραγραφή, του παρατήρησε η πρόεδρος, περισσότερο για να τον προστατεύσει, αλλά αυτός και πάλι δεν κατάλαβε. Εκείνο που τον έκαμγε ήταν η ιστορία με τα αποτυπώματα. Αυτές είναι οι προκηρύξεις, είπε, γιατί δεν εμφανίστηκαν άλλες! Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι θέμα, αυτά είναι περισσότερο ιστορικά, δεν είναι κάτι συστακτικό, είπε αμήχανα, για να συμπληρώσει ότι η πρωτότυπη προκήρυξη δεν είναι στη δικογραφία αλλά στην Αστυνομία!

Για τα ζητήματα της απλής συνέργειας έχω εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις με την υπεράσπιση. Θα τις κρίνει το δικαστήριο, συμπλήρωσε, χωρίς να μπει στον κόπο να αντικρούσει ένα έστω από τα τόσα επιχειρήματα που ακούστηκαν.

Απολογούμενος, ζήτησε να μη γίνονται συνειρμοί γι' αυτά που είπα περί «καλάζινικοφ, σκόρπιον και πιστολιών», διότι δεν αναφερόταν στον ΕΛΑ, αλλά στο σήμερα!

Με έναν νομικισμό, που παραβιάζει ακόμη και την κοινή λογική, είπε ότι η διατήρηση διαμερισμάτων-κρουσφηγέτων δεν είναι στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος της «συμμετοχής». Επομένως, είναι στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος της απλής συνέργειας στις εκρήξεις και επομένως δεν υφίσταται θέμα διπλής υπαγωγής. Λες και αν δεν είχε παραγραφεί το αδίκημα της «συμμετοχής», δεν θα ζητούσε την καταδίκη του Κανά με βάση το επιχειρήμα ότι νοίκιαζε σπίτια. Λες και είχε κάτι άλλο πέρα απ' όσα είπα η Κυριακίδου. Στο τέλος, ούτε λίγο ούτε πολύ είπε ότι αφού η «συμμετοχή» παραγράφεται, έπρεπε να ερευνηθεί η απλή συνέργεια! Δηλαδή, αφού δε μπορούμε να σε πιάσουμε στη «συμμετοχή», σε πιάνουμε στην απλή συνέργεια, διότι πρέπει πάση θυσία να σε καταδικάσουμε!

Δεν παρέλειψε να φιλο-υπερασπιστεί ακόμα και το Ζήση. Κάναμε πολύ φασαρία για το τίποτα, είπε, διότι αυτός ο μάρτυρας ήταν απαλλακτικός για τον Κανά και την Αθανασάκη.

108η συνεδρίαση Τρίτη, 24.11.09

Λιγότερο από μια ώρα διήρκεσε η τελευταία συνεδρίαση αυτής της δίκης. Ξεκίνησε με δευτερολογία της Μαρίας Δαλιάνη, συνηγόρου υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα. Η συνηγόρος κατέδειξε το έωλο της εισαγγελικής πρότασης, όπως τη διευκρίνισε ο τακτικός εισαγγελέας στη σύντομη δευτερολογία του.

Ο εισαγγελέας παραδέχτηκε, ότι σ' αυτή τη δίκη δεν έχουμε να εξετάσουμε τίποτ' άλλο εκτός από τα περιστατικά που συνδέονται με το αδίκημα της «συμμετοχής», το οποίο έχει τελεστικά παραγραφεί, με την απόφαση του πρώτου δικαστηρίου. Επομένως, ο ίδιος ο εισαγγελέας παραδέχτηκε ότι δεν έχουμε περιστατικά τα οποία να συνδέονται ουσιαστικά με τις συγκεκριμένες πράξεις που δικάζει αυτό το δικαστήριο. Η Μ. Δαλιάνη κωδικοποίησε και πάλι τα βασικά νομικά επιχειρήματα. Υπό το φως της εισαγγελικής δευτερολογίας, που διευκρίνισε ακόμη περισσότερο τα πράγματα.

Με το ζήτημα της «διπλής υπαγωγής» ασχολήθηκε και ο Μ. Καλογήρου (υπεράσπιση Κανά). Ο εισαγγελέας παραδέχτηκε -σημείωσε ο συνήγορος- ότι τα αξιολογούνταν για το αδίκημα της «συμμετοχής», πρέπει να αξιολογηθούν τώρα για την απλή συνέργεια, αφού το αδίκημα της «συμμετοχής» παραγράφηκε. Δηλαδή, πρέπει πάση θυσία ο Κανάς να καταδικαστεί σε 25 χρόνια φυλακή και ως έχει πάψει οριστικά η ποινική δίωξη για το αδίκημα στο οποίο αναφέρονται αυτά τα πραγματικά περιστατικά.

Στη συνέχεια, η πρόεδρος ρώτησε αν κάποιος από τους κατηγορούμενους έχει να πει τίποτα, να κάνει κάποια δήλωση και το λόγο ζήτησε ο Χρ. Τσιγαρίδας, που ανένανσε και στη συνέχεια κατέθεσε στο δικαστήριο μια μεγάλη δήλωση, εν είδει δευτερολογίας (δεν είχε το δικαίωμα δευτερολογίας, εφόσον είχε δευτερολογήσει η συνηγόρος του).

Ο Τσιγαρίδας μίλησε πολιτικά και όχι νομικά. Καταρχάς, απάντησε με σκληρό τρόπο στα όσα ανιστόρητα και άκρωσ προκλητικά είχε πει ο εισαγγελέας για τις οργανώσεις ένοπλης επανστατικής βίας στην αγόρευση του. Η πρόεδρος τον διέκοψε κάποια στιγμή, για να του κάνει παρατήρηση επειδή χαρακτήρισε τις απόψεις του εισαγγελέα και φασίζουσες. Ο Τσιγαρίδας αρνήθη-

κε να ανακαλέσει. Περιορίστηκε να πει ότι όποιος εκφράζει φασίζουσες απόψεις δεν είναι κατ' ανάγκη και φασίστας. Η φωνή του έσπασε όταν αναφέρθηκε σ' αυτό που αφίγει παρακαταθήκη στην ελληνική κοινωνία και ο ΕΛΑ: το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης, το όραμα μιας κοινωνίας χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, χωρίς τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στα επίδικα αυτής της υπόθεσης. Αφού κατέδειξε το έωλο της κατηγορίας και τα τεράτια της εισαγγελικής πρότασης, που αποδόμησε τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, για να τη δομήσει με νέο τρόπο, έθεσε τους δικαστές μπροστά στο μοναδικό υπαρκτό δίλημμα που έχουν: να αποφασίσουν ως δικαστήριο πολιτικής σκοπιμότητας ή να αρθούν πάνω από την πολιτική σκοπιμότητα και να αποφασίσουν όπως οι συνάδελφοί τους της δεύτερης δίκης. Η συλλογική ευθύνη -είπε- είναι ναζιστική, αλλά είναι λογική. Αυτά που προτείνουν οι εισαγγελείς στηρίζονται στον παραλογισμό, στο βιασμό της πραγματικότητας. Αν θέλετε να με καταδικάσετε -κατέληξε- καταδικάστε με στα ίσια, ως πολιτικό αντίπαλο, χωρίς να βιάσετε την ιστορική αλήθεια για τη δομή και τη λειτουργία του ΕΛΑ.

Η δήλωση-δευτερολογία του Χρ. Τσιγαρίδα παρατίθεται ολόκληρη στη διπλανή σελίδα.

Ο Κανάς, χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι μόνο στον εαυτό του κάνει ζημιά και σε κανέναν άλλο, έβγαλε ένα λακωνικό λογύδριο-υβρεολόγιο κατά Τσιγαρίδα και ζήτησε από το δικαστήριο να τον απαλλάξει, εκφράζοντας την πίστη του ότι θα τον δικάσει με βάση το σύνταγμα και τους νόμους.

Από την πλευρά της Ειρ. Αθανασάκη δεν υπήρξε δευτερολογία.

Η απόφαση του δικαστηρίου θα ανακοινωθεί την Πέμπτη, 3 Δεκέμβρη, στις 9 το πρωί.

Ενα απλούστατο

Υστερα από ένα χρόνο και 108 συνεδριάσεις, η δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ έφτασε στο τέλος της. Την Πέμπτη θα γνωρίζουμε την απόφαση του δικαστηρίου (Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων).

Αν πρόκειται για μια κοινή ποινική δίκη, δεν θα είχαμε την παραμικρή αμφιβολία. Ανεξαρτήτως σκεπτικού, όλοι οι κατηγορούμενοι θα κηρύσσονταν αθώοι. Επειδή, όμως, πρόκειται για μια κατεχοχρήν πολιτική δίκη, καμιά πρόβλεψη δε μπορεί να γίνει.

Μέχρι την Πέμπτη, θα κυριαρχούμαστε από ένα δίλημμα, που καμιά σχέση δεν έχει με το ποινικό σκέλος της υπόθεσης. Όπως ακριβώς το έθεσε ο Χρήστος Τσιγαρίδας στη δήλωση-δευτερολογία του, το μοναδικό δίλημμα είναι αν οι δικαστές θα υπηρετήσουν πολιτικές σκοπιμότητες, κουλταρίζοντας όχι μόνο το ισχύον Δίκαιο αλλά και κάθε έννοια κοινής λογικής, ή θα προτιμήσουν να προσφυλάξουν τουλάχιστον την προσωπική τους αξιοπρέπεια. Διότι μια καταδικαστική απόφαση μόνο σε συνθήκες εμφυλίου πολέμου και καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, όταν υποχωρεί κάθε «ασφάλεια Δικαίου», όπως λένε οι

νομικοί, θα μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Η προϊστορία αυτής της δίκης είναι γνωστή. Το πρώτο δικαστήριο, χωρίς να έχει καμιά απόδειξη, καταδίκασε όλους τους κατηγορούμενους με βάση την απλούστατη -πλην όμως ναζιστική- λογική της συλλογικής ευθύνης. Έκρινε ότι υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ. Επειδή, όμως, το αυτοτελές αδίκημα της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» παραγράφηκε (ο ΕΛΑ έπαψε να υπάρχει έξι χρόνια πριν την υψίφηση του τρομονόμου), έκρινε ότι όλοι έπρεπε να κηρυχτούν ένοχοι απλής συνέργειας για όλες τις δικαζόμενες πράξεις, επειδή συνέδραμαν ψυχικά τους άγνωστους δράστες. Αυτό εκφώνησε η πρόεδρος του δικαστηρίου, ενώ αργότερα, όταν καθαρογράφηκε η απόφαση, στην ψυχική συνδρομή προστέθηκε και η υλική.

Ακολούθησε ένα δεύτερο ομοίωμα δικαστήριο, που κλήθηκε να δικάσει μερικές ενέργειες του ΕΛΑ που δεν είχαν περιληφθεί στο αρχικό κατηγορητήριο. Προς έκπληξη πολλών, αυτό το δεύτερο δικαστήριο εξέδωσε μια απόφαση-μνημείο δικαστικής αμεροληψίας. Αθώωσε όλους τους κατηγο-

Τελική δήλωση του Χρήστου Τσιγαρίδα

Κυρία πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές
Δεν είχα σκοπό να δευτερολογήσω, όμως η εισαγγελική αγόρευση και πρόταση δεν μου επιτρέπουν να σιωπήσω. Επίσης, μια άμεση αναφορά ενός εφέτη και έμμεσες αναφορές άλλων εφετών για τον ιστορικό χαρακτήρα που έχει αυτή η δίκη, απέτελεσε για μένα πρόκληση, με την καλή έννοια του όρου, γι' αυτό και θα μου επιτρέψετε δυο λόγια, συμπληρωματικά στα όσα ήδη έχω πει.

Υπάρχουν μερικά θέματα που θέλω να τ' ακούσετε από μένα και όχι από τις συνηγόρους μου, τις οποίες με την ευκαιρία θέλω να ευχαριστήσω, όχι μόνο για τις αγορεύσεις τους, αλλά επειδή στάθηκαν δίπλα μου όλο αυτό το διάστημα και με στήριξαν ξεπερνώντας τα όρια μιας τυπικής νομικής υπεράσπισης. Περιορίζομαι σ' αυτή τη δήλωση, στην οποία παραθέτω επιγραμματικά μερικές από τις επισημάνσεις που είχα κατά νου να κάνω αν δευτερολογούσα.

1 Υπάρχει ένα παλιό γνωμικό που λέει, όταν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με τις απόψεις μας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Μου το θυμίσαν οι εισαγγελείς με τις αγορεύσεις τους, οι οποίοι επιβεβαίωσαν πλήρως όσα είχα πει στην πρώτη τοποθέτησή μου.

Ο τακτικός εισαγγελέας θέλησε να προχωρήσει και σε ιδεολογική αντιπαράθεση και επέλεξε ως εργαλεία κάποιες ανιστόρητες, επιστημονικά και κοινωνιολογικά λανθασμένες και φασίζουσες απόψεις, για να προσεγγίσει πολιτικά φαινόμενα οργανώσεων όπως ο ΕΛΑ. Ο καθεώς και τα όπλα του. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που γίνεται αυτό. Σε όλες τις εποχές της ανθρώπινης ιστορίας, σε όλα τα κοινωνικά συστήματα, αυτοί που αντιμάχονταν το καθεστώς γινόταν προσπάθεια να απαξιωθούν, να παρουσιαστούν περίπου ως καρκινώματα, ξενοκίνητοι, ψυχοπαθείς. Όμως, ερχόταν αργότερα η Ιστορία και αποκαθιστούσε τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις. Ας θυμηθούμε μόνο πώς αντιμετώπιζαν μεταπολεμικά οι αγωνιστές του

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και οι κομμουνιστές, που ήταν η ψυχή της Αντίστασης. Κατσαπλιάδες και συμμοριτές ήταν μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που τους δίνονταν.

Θα σας συμβούλευα, εσείς να μη μπειτέ σ' αυτό το σφαλερό μονοπάτι. Διατηρήστε την ουδετερότητά σας. Αφήστε την κοινωνία να κρίνει τους πολιτικούς ανταγωνισμούς. Αφήστε την Ιστορία να κάνει την αποτίμησή της. Αλλωστε, η αποστασιοποίηση από το ιδεολογικό και πολιτικό φορτίο αυτής της υπόθεσης είναι απαραίτητη και για κάθε νηφάλια κρίση στο ποινικό σκελος της υπόθεσης. Αν δεν το κάνετε, ο ιστορικός του μέλλοντος θα σας καταγράψει ως ένα ακόμη δικαστήριο που υπέκυψε στην πολιτική σκοπιμότητα της εξουσίας.

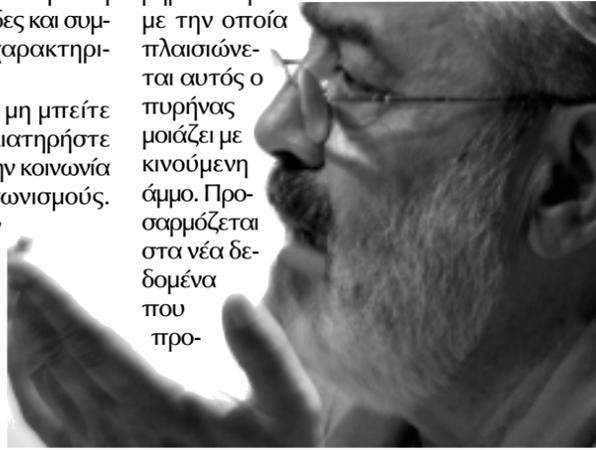
Στην τοποθέτησή μου στην πρώτη δίκη, είχα θυμίσει μια φράση ενός διάσημου γερμανού νομικού, του Χάινριχ Χανόφερ, που είχα διαβάσει σε μια εφημερίδα. Ελεγε ο Χανόφερ: «Στις πολιτικές δίκες, στόχος δεν είναι η ανεύρεση της αλήθειας, αλλά η εξόντωση του αντιπάλου». Σας εύχομαι ειλικρινά να τον διαφεύσετε. Να αποτελέσετε την εξαίρεση στον κανόνα, όπως οι συνάδελφοί σας της δεύτερης δίκης.

2 Ο τακτικός εισαγγελέας, σ' ένα σημείο της αγόρευσής του, είπε ότι ο ΕΛΑ υπήρξε αντίπαλος του αστικού καθεστώτος, αλλά ποτέ δεν είπε τι θα βάλει στη θέση του. Επειδή, λοιπόν, δόθηκαν δεν το είπε ο ΕΛΑ, ανέλαβε να μας το πει ο εισαγγελέας: «Καλάζνικοφ, Σκόρπιον και πιστόλια». Στη δευτερολογία του προσπάθησε να τα μαζέψει κάπως, αλλά η προσπάθειά του κατέστη ανεπιτυχής. Το αστικό καθεστώς, κύριε εισαγγελέα, αφήνει παρακαταθήκη στην ιστορία της ανθρωπότητας τη σύγχρονη βαρβαρότητα. Εκμετάλλευση, καταπίεση, πολιτιστική παρακμή, μιζέρια, καταστροφή του περιβάλλοντος και ποτάμια αίματος από τους άδικους πολέμους του. Ο ΕΛΑ –και όχι μόνον ο ΕΛΑ– αφήνει ως παρακαταθήκη του το όραμα για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για ένα κόσμο χωρίς πολέμους και σφαγές, για έναν κόσμο που τα προϊόντα της δουλειάς θ' ανήκουν σ' αυτούς που εργάζονται και όχι στα παράσιτα και τους κηφήνες της άρχουσας τάξης. Όπως λέει και ο ποιητής «Ετσι κι αλλιώς, η γη θα γίνει κόκκινη, ή κόκκινη από ζωή ή κόκκινη από θάνατο».

3 Όμως, το δόθηκαν ιδεολογικό σκελος της αγόρευσης του τακτικού εισαγγελέα δεν υπηρετούσε μόνο την προσπάθεια απαξίωσης του ΕΛΑ και εμένα προσωπικά. Υπηρετούσε και μια άλλη σκοπιμότητα. Αν προσέξατε, οι αναφορές στη δομή των επαναστατικών οργανώσεων όπως ο ΕΛΑ, περιέγραφαν μια αγέλη, που κατευθύνεται από κάποιους μοχθηρούς καθοδηγητές, οι οποίοι γνωρίζουν τα κόλπα για να κρατούν την αγέλη υπό τον έλεγχό τους. Δεν ξέρω τι εμπειρία πολιτικής ή κοινωνικής δραστηριοποίησης έχει ο κύριος εισαγγελέας, εκείνο όμως που ξέρω από τη δική μου πολιτική διαδρομή και εκείνο που είναι αποτυπωμένο στα ιδεολογικοπολιτικά κείμενα του ΕΛΑ, τα οποία καμιά συκοφαντία και καμιά διαστρέβλωση δεν μπορεί να τ' αλλάξει, είναι πως η οργάνωσή μας καταφέρνει, μολονότι ήταν υποχρεωμένη να εργάζεται στην παρανομία, να λειτουργεί με την πιο πλατιά δημοκρατία, με μέλη ισότιμα, χωρίς τσοπάνηδες και πρόβατα.

4 Εκείνο που επιβεβαιώθηκε για πολλοστή φορά από τις εισαγγελικές αγορεύσεις είναι πως σ' αυτή την υπόθεση ο πυρήνας της κατηγορίας παραμένει ο ίδιος, όμως η επιχει-

ρηματολογία με την οποία πλαισιώνεται αυτός ο πυρήνας μοιάζει με κινούμενη άμμο. Προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα που προ-

κύπτουν. Ο πυρήνας λέει, πως ό,τι ισχυρίζεται η Αντιτρομοκρατική για τους κατηγορούμενους αυτής της δίκης είναι αλήθεια. Όταν τα δεδομένα ανατρέπουν αυτόν τον ισχυρισμό, τότε επιστρατεύονται λογικοί ακροβατισμοί, επιστρατεύονται παραλογισμοί, επιστρατεύεται ακόμα και το ψεύδος.

Για να μη νομίζετε ότι αυθαιρέτω, θα σας θυμίσω μόνο δύο χονδροειδέστατα ψεύδη από την αγόρευση του τακτικού εισαγγελέα. Θέλοντας σώνει και καλά να «αποδείξει», ότι υπήρξε μέλος μιας φανταστικής ηγετικής ομάδας του ΕΛΑ, έφτασε στο σημείο να βάλει στο στόμα ενός από τους μάρτυρες υπεράσπισης μου λόγια που ποτέ δεν είπε και ποτέ δεν θα μπορούσε να πει. Ισχυρίστηκε ο εισαγγελέας, πως ο σύντροφος Πέτρος Γιώτης κατέθεσε πως υπήρξα συγγραφέας ενός από τα Πληροφοριακά Δελτία του ΕΛΑ! Έχω και το σχετικό ηχητικό ντοκουμέντο από το κασετόφωνο και το απομακρυσμένο κείμενο της κατάθεσής του. Και βέβαια, ο Γιώτης δεν θα μπορούσε ποτέ να πει πως υπήρξα συγγραφέας οποιουδήποτε κειμένου του ΕΛΑ, γιατί απλούστατα είναι σοβαρός άνθρωπος και δεν θα μπορούσε να πει κάτι που δεν γνωρίζει. Κι όμως, ο εισαγγελέας τού έβαλε στο στόμα κάτι που δεν είπα.

Είπα επίσης ο κύριος εισαγγελέας, ότι σύνδεσμός μου με την οργάνωση ήταν αρχικά ο Χρήστος Κασίμης και μετά ένα άλλο σημαντικό στέλεχος του ΕΛΑ. Πού το βρήκε αυτό; Είπα εγώ τίποτα τέτοιο; Το μόνο που εγώ είπα είναι ότι μετά τη δολοφονία του Χρήστου Κασίμη ενεργοποιήθηκε η εναλλακτική σύνδεσή μου με την οργάνωση. Ο ΕΛΑ δεν είχε σημαντικά και λιγότερο σημαντικά μέλη. Όλα τα μέλη του ήταν ισότιμα. Δεν θα βιάσουμε την ιστορική αλήθεια, επειδή έτσι απαιτεί η σκοπιμότητα.

Το ερώτημα είναι γιατί το έκανε ο εισαγγελέας. Η απάντηση είναι απλή. Γιατί έψαχνε να βρει πάση θυσία «στοιχεία» για να θεμελιώσει τον εξωφρενικό του ισχυρισμό περί ηγετικής ομάδας του ΕΛΑ, της οποίας ήμουν μέλος. Και επειδή δεν εύρισκε, κατασκεύασε μερικά. Με τέτοιες μεθόδους ψάχνετε την αλήθεια, κύριε εισαγγελέα; Θα ήταν πιο έντιμο από τη μεριά σας να πείτε, ο Τσιγαρίδας είναι πολιτικός αντίπαλος, πρέπει να τον καταδικάσουμε, παρά να καταφεύγετε σε τέτοιου τύπου λαθροχειρίες.

5 Η ανύπαρκτη ηγετική ομάδα, της οποίας δόθηκαν ήμουν μέλος, είναι το νέο «φασούλι», που πρωτολανοσάρεται σ' αυτή τη δίκη, προκειμένου να θεμελιωθεί η ψυχική συνδρομή. Πώς δεν το είχαν καταλάβει αυτό το πράγμα οι συνάδελφοι των κυρίων εισαγγελέων, που έφτιαξαν το κατηγορητήριο, αλλά και οι συνάδελφοί τους στα δυο πρωτόδικα δικαστήρια; Έχασαν την ευκαιρία να με παραπέμψουν ως ηθικό αυτουργό και με παραπέμψουν ως έναν απλό συνεργό!

Γιατί, όμως, χρειάστηκε να εφευρεθεί αυτή η ηγετική ομάδα; Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι εξαιρετικά σημαντική, γιατί πιάνει τον πυρήνα αυτής της δίκης. Γι' αυτό και θα ζητήσω την προσοχή σας σ' αυτό το σημείο. Νομίζω ότι η στροφή της εισαγγελικής αρχής στην επιχειρηματολογία της αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για το ότι αυτή η κατηγορία βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα.

Μεγάλες εφημερίδες κριτικάρησαν με ανυπόλητα σκληρές εκφράσεις την απόφαση του πρώτου δικαστηρίου. Ο νομικός κόσμος έκανε το ίδιο. Πριν καν μιλήσω εγώ, γινόταν ήδη λόγος και προτεινόταν σε άρθρα συνηγόρων πολιτικής αγωγής στις εφημερίδες η εφαρμογή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης. Έτσι, σ' αυτή τη δίκη, η εισαγγελική έδρα προσπάθησε να κάνει ένα μερεμέτισμα. Να πει ότι δόθηκαν δεν ξεκινά από την αρχή της συλλογικής ευθύνης, αλλά εξατομικεύει την κατηγορία. Επειδή, όμως, για μένα, που έχω αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον ΕΛΑ, δεν έχουν καμιά απόδειξη εκτός από την προσωπική μου δήλωση, έπρεπε να εφεύρουν μια ανύπαρκτη ηγετική ομάδα, να βαφτίσουν τον ΕΛΑ οργάνωση με ιεραρχική δομή, να με βάλουν σ' αυτή την ομάδα και να μπορέσουν να κάνουν καταδικαστική πρόταση. Με άλλα λόγια, οι εισαγγελείς υποτίθεται ότι αποδόμησαν τη συλλογική ευθύνη, για να τη δομήσουν με νέο τρόπο. Το υπαινιχτήκε και στη δευτερολογία του ο κ. εισαγγελέας. Είπα περίπου το εξής: δεν σε πιάνω εδώ, δεν σε πιάνω εκεί, κάπου πρέπει να σε πιάνω, γιατί πρέπει οπωσδήποτε να σε καταδικάσω.

Η συλλογική ευθύνη είναι ναζιστική, αλλά τουλάχιστον είναι λογική, γιατί ανταποκρίνεται και αντιστοιχεί σε ένα δικαστήριο που πρέπει να εξυπηρετήσει πολιτικές σκοπιμότητες. Αυτό που προτείνει η εισαγγελία είναι παράλογο, γιατί βιάζει την πραγματικότητα, βιάζει την ιστορική αλήθεια για τη δομή και τη λειτουργία του ΕΛΑ. Αυτό θα αφήσετε στον ιστορικό του μέλλοντος; Ότι ο ΕΛΑ ήταν οργάνωση με ιεραρχική δομή; Βρείτε άλλο τρόπο να με καταδικάσετε, όχι βιάζοντας την ιστορική αλήθεια.

6 Μία από τις κατηγορίες που μου προσήψε ο τακτικός εισαγγελέας, είναι ότι έχω αναλάβει την υπεράσπιση των συγκατηγορουμένων μου, ότι έχω γίνει ομπρέλα γι' αυτούς. Οι συγκατηγορούμενοί μου δεν έχουν ανάγκη τη δική μου υπεράσπιση. Όμως, η δική μου ηθική συγκρότηση μου επιβάλλει να μη σιωπώ, όταν βλέπω δίπλα μου να λέγονται τερατογενήματα. Κι αυτό έκανα από την πρώτη στιγμή. Όταν δηλαδή η Κυριακίδου έλεγε πράγματα που δε στέκουν με τίποτα, έπρεπε να σιωπήσω; Και στις δυο προηγούμενες δίκες έκανα εκτενέστερες αξιολογήσεις των παραληρημάτων της, εντοπίζοντας συγκεκριμένα στοιχεία. Υπάρχουν στη δικογραφία και σας παρακαλώ να τα ξανακοιτάξετε. Αν είχα άνεση χρόνου θα τα επαναλάμβανα, αλλά δυστυχώς δεν έχω.

Δεν είναι μόνο το καθήκον υπεράσπισης της αλήθειας και του δικίου, που με έκανε να παρέρμβω. Είναι και κάτι άλλο και σας το είπα στην πρώτη τοποθέτησή μου, αλλά οι εισαγγελείς μάλλον δεν του έδωσαν καμιά σημασία. Τι θ' αφήσετε στον ιστορικό του μέλλοντος; Ότι η Κυριακίδου και ο Κανάς υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ, ότι είχαν κάποια έστω επαφή με τον ΕΛΑ; Δικαίωμά σας να το κάνετε, αλλά και δικαίωμα δικό μου να εξεγείρωμαι ενάντια σ' αυτό. Το είπα και το ξαναλέω: τέτοιοι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να έχουν καμιά σχέση με τον ΕΛΑ.

Κορυδαλός 24-11-2009

Δίλημμα

γορούμενους με δυο διαφορετικά σκεπτικά. Τους Αγαπίου-Αθανασάκη-Κανά επειδή δεν προέκυψε ότι υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ, τον δε Τσιγαρίδα, που υπήρξε μέλος του ΕΛΑ, επειδή δεν προέκυψε τίποτα που να τον συνδέει με οποιαδήποτε από τις δικάζόμενες πράξεις. Στην απόφαση μειοψήφισε ο πρόεδρος του δικαστηρίου Ι. Τέντες, ο σημερινός εισαγγελέας του Αρείου Πάγου (κάθε συνειρμός δεκτός).

Στη διάρκεια των 108 συνεδριάσεων αυτού του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου τίποτα καινούργιο δεν προσετέθη. Αντίθετα, το κατηγορητήριο αδυνάτισε περισσότερο, καθώς η μοναδική μάρτυρας κατηγορίας, η Κυριακίδου, άλλαξε για πολλοστή φορά τα όσα είχε καταθέσει πριν, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο την άποψη ότι είναι μια κατασκευασμένη και καθοδηγούμενη μάρτυρας.

Όμως, ακόμη και αν η Κυριακίδου θεωρηθεί ειλικρινής, αν δηλαδή έχουμε οπισθοχώρηση προς το σκεπτικό του πρώτου δικαστηρίου, της πολιτικής σκοπιμότητας, και πάλι μια καταδικαστική απόφαση θα συνιστά νομικό (τουλάχιστον) σκάνδαλο. Διότι όσα έχει πει η Κυριακίδου, ακόμη και αν θεωρηθούν αληθινά, δε μπορούν να οδηγήσουν παρά μόνο στο αδίκημα της συμμετοχής στον ΕΛΑ, που έχει παραγραφεί. Σε τίποτ' άλλο.

Η αθώωση, λοιπόν, είναι μονόδρομος, αλλά η πολιτική σκοπιμότητα μπορεί να επικρατήσει.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Ηγγικεν γαρ η μεγάλη ώρα για τη νέα δημοκρασία στη νέα δευροκρατία. Μπακογιάννη-Μητσοτάκη-Κούβελου ή απλώς Σαμαράς; Κρήτη ή Μεσσηνία; Μέγεθος ή τεχνική; Αύριο ή στο επόμενο γουάου weekend θα γνωρίζουμε. Η όλη διαδικασία θα κοστίζει δύο ευρώ σε όσους πάνε να γραφτούν members και να ψηφίσουν. Μέχρι τότε, ως ασχοληθούμε με θέματα ήσσονος σημασίας. Ωστόσο, εσείς ωρέ παιδιά καημένα –κι ως είστε λερωμένα– εκεί στο Πα-ΣοΚ, μη σκοτώνεστε μεταξύ σας. Και ειδικά όχι με τον Πάγκαλο, είναι πολύ επικίνδυνο και για το πνεύμα, αλλά κυρίως και επί υλιστικού επιπέδου. Υπομονή, σε λίγο θ' ακουστεί το «habemus papam» και γαλάζιος καπνός θ' αναπεμφθεί από τις καμινάδες της Ρηγίλλης. Κι επειδή είμαστε επιφορτισμένοι με το καθήκον της λαϊκής (ενίοτε και της ελαφρολαϊκής) επιμόρφωσης, η Αππία (Ασπασία) Αννία Ρηγίλλη ήταν η δεύτερη σύζυγος του Ηρώδη του Αττικού, την οποία και πένθησε υπέρμετρα όταν πέθανε. Πολλοί θεώρησαν αυτό το πένθος του όχι και τόσο ειλικρινές, ενώ ο αδελφός της Ρηγίλλης ο Βραδούδας, έφθασε στο σημείο να τον κατηγορήσει ως υπαίτιο του θανάτου της. Έτσι, για να καταλαβαίνουμε και την αύρα που αποπνέει το όνομα και κατ'επέκταση ο χώρος. Διπλά –και τριδίπλα– ονόματα, υπέρμετρα πένθη, ίντριγκες, πάθη και τα τοιαύτα...

Ταξική συνείδηση;

«Μάθαινε και τ' απλούστερα! Γι' αυτούς που ο καιρός τους ήρθε ποτέ δεν είναι πολύ αργά! Μάθαινε το αβγ, δε σε φτάνει, μα συ να το μαθαίνεις! Μη σου κακοφανε! Ξεκίνα! Πρέπει όλα να τα ξέρεις! Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Μάθαινε, άνθρωπε στο άσυλο! Μάθαινε, άνθρωπε στη φυλακή! Μάθαινε, γυναίκα στην κουζίνα! Μάθαινε, εξητάχρονε! Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Ψάξε για σχολείο, άστυγε! Προμηθεύσου γνώση, παγωμένε! Πεινασμένε, αρπάξε το βιβλίο: είν' ένα όπλο. Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Μην ντρέπεσαι να ρωτήσεις, σύντροφε!» (Berthold Brecht).

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί διαμαρτύρεται ο Λοβέρδος, απέναντι σε άοπλους (εννοείται! Εκλεισαν εξι δεκαετίες) κι αθώους παραστάτες της κοινοβουλευτικής σημαίας. Του έσπασαν κα'να τζάμι μήπως; Του είπαν κακά λόγια; Τι;

Κινητοποιήσεις ξεκίνησαν οι αγρότες αυτή τη βδομάδα και μέχρι το βράδυ της παραμονής εξόδου των τρακτέρ, δεν γραφόταν πουθενά τίποτα. Είπαμε ρε παιδιά να κάνουμε μανιασμένη αντιπολίτευση στο ΠαΣοΚ και να μη δώσουμε καμιά πίστωση χρόνου, αλλά όχι κι έτσι. Εντάξει, η αξιωματική αντιπολίτευση έχει τα δικά της, αλλά οι άλλοι πού είναι; Και ιδίως ο πρόεδρος Χερνχέρης για τον οποίο ανησυχούμε τα μάλα και θα ξαναρωτήσουμε με έκδηλη και έκφυλη αγωνία...

«Η Ελλάδα, παρά τα προβλήματα της σήμερα, μπορεί να πρωτοπορήσει στην εμπέδωση των δημοκρατικών αντιλήψεων και των δημοκρατικών θεσμών προωθώντας τη δημοκρατική αντίληψη διακυβέρνησης», δήλωσε ο πρωθυπουργός της Ελλάδας (ναι, είναι αλήθεια!) Γιώργος Παπανδρέου, μετά το πέρας των διήμερων εργασιών του συμβουλίου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Το οποίο έγινε στον Άγιο Δομνίκο, ενώ σχετικά δημοσιεύματα διαφεύδουν μετά βδελυγμίας τα περί λαδρομεταφοράς χορευτριών και σεξουαλικού τουρισμού. Όσο για το ότι η Ελλάδα μπορεί να πρωτοπορήσει παρά τα προβλήματα της, το ίδιο μπορεί να κάνει και μια αιωνόβια γιαγιά ενώπιον του φάσματος του θανάτου, δι' ολίγον.

Για άλλη μια φορά δεν αποφύγαμε τα ρίγη συγκίνησης και εθνικής υπερηφάνιας, πληροφορούμενοι δια του τύπου (ατύπως) τα νέα κατορθώματα του χαρισματικού και αεικίνητου υπουργού προ-πο. Οστις προανήγγειλε «διακλαδική συνεργασία αστυνομίας, λιμενικού και ΕΥΠ για τη θωράκιση των συνόρων της χώρας». Προσπαθώντας να βάλουμε κι εμείς ένα λιθαράκι στη νέα κατασκευή (άλλωστε μας περισσεύουν λιθαράκια και κοτρώνες, έχει πλείστα όσα αυτός ο ευλογημένος τόπος) προτείνουμε το τμήμα που θα προκύψει από τη συνεργασία να ονομαστεί ΠΑΡΙΖΑΚΙ (Παραμεδόριες Ισχυρές Ζώνες Ασφαλείας Κινήσεων).

Τα επόμενα ρίγη συγκίνησης προήλθαν από την έχουσα τα εν Ελλάδι πνευματικά δικαιώματα του όρου «ευεφάλεια» της Διαμ-απορούλου, ήτις δήλωσε ότι «οι εκπαιδευτικοί αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των εργαζομένων σε υπηρεσίες απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους», οξύνοντας τις ιδεολογικές και ταξικές αντιπαραθέσεις στον εσωτερικό κόσμο της συμπαθούς συντεχνίας των εκπαιδευτικών.

Το κακό για μας είναι ότι εκατό παιδιά κάτω των πέντε ετών πεθαίνουν κάθε μέρα στη Ζιμπάμπουε. Το κακό για άλλους είναι ότι γεννιούνται άλλα τόσα... Κι ο γάμα-γάμα του ο γιε μίστερ Μπαν Κι Μουν ζήτησε να βάλουμε τέλος (όλοι μαζί;) στη βία κατά των γυναικών. Εμείς αποδεδειγμένα δεν ενεχόμαστε σε τέτοια περιστατικά. Εκείνος;

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegarsi.gr

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑΞΕΙΣ ΣΗΜΕΡΑ;

Μια επιβεβλημένη απάντηση

Με έκπληξη διαβάσαμε στο φύλλο της 12/9 της «Κόντρας», στη στήλη που φέρει την υπογραφή «Βασιλης», αποσπάσματα από άρθρο της Περιεκτικής Δημοκρατίας, που χοντρικά λέει... ότι δεν υπάρχουν τάξεις σήμερα στον «αναπτυγμένο» κόσμο.

Όποιος βέβαια διαβάσει έστω και το συγκεκριμένο κομμάτι απ' το άρθρο, θα δει καθαρά ότι την άποψη που λέει ότι δεν υπάρχουν τάξεις, δεν την υποστηρίζει ο συγγραφέας του άρθρου και βασικός θεωρητικός της Περιεκτικής Δημοκρατίας (Π.Δ.) Τάκης Φωτόπουλος, άλλα αντίθετα εκθέτει αυτές τις απόψεις κάποιων μεταμοντέρνων θεωρητικών για να τους ασκήσει κριτική αμέσως παρακάτω. Παραθέτουμε παρακάτω ολόκληρο το απόσπασμα απ' το άρθρο «Εισαγωγή στην προσέγγιση της Π.Δ. για τις τάξεις σήμερα», που στην ελληνική του μετάφραση τη βρίσκει κάποιος σε δύο μέρη στα τεύχη 8 και 9 του περιοδικού Περιεκτική Δημοκρατία:

«Στις σημερινές μεταμοντέρνες συνθήκες οι "μεγάλες αφηγήσεις", όπως ο διαλεκτικός υλισμός του Marx, ή πιο πρόσφατα ο διαλεκτικός νατουραλισμός του Bookchin, είναι εκτός μόδας. Αυτό δεν είναι αναγκαστικά αθέμιτο επειδή είναι πράγματι αδύνατο να στηριχθούν σήμερα οποιοσδήποτε τέτοιες μεγάλες αφηγήσεις. Αυτό που είναι εντελώς αθέμιτο είναι το συμπέρασμα που συνάγουν πολλοί στην Αριστερά (ακόμη και στην πρώην-Μαρξιστική Αριστερά!) από την παραπάνω τοποθέτηση, ότι για χάρην της πολιτικής της "διαφοράς" και της "ταυτότητας", θα πρέπει επίσης να εγκαταλείψουμε κάθε αντίληψη των ταξικών διαιρέσεων και, επομένως, κάθε συνολικό πρόταγμα για την ανθρώπινη χειραφέτηση και να υποταχθούμε, αντίθετα, στο "αναπόφευκτο" της οικονομίας της αγοράς. Μια τυπική περιγραφή της θέσης του θανάτου της τάξης δίνεται από τους Jan Palkulski και Malcolm Waters (The Death of Class, 1996), που χωρίς κανένα δισταγμό δηλώνουν ότι:

Η τάξη είναι ντεμοντέ, ιδιαίτερα μεταξύ των υποστηρικτών της μεταμοντέρνας πρωτοπορίας και όσων υιοθετούν τις νέες πολιτικές που εστιάζονται στο φύλο, το περιβάλλον και το έθνος... Οι ταξικές διαιρέσεις χάνουν τον αυταπόδεικτο και καθολικό χαρακτήρα τους. Οι ταξικές ταυτότητες αμφισβητούνται από "νέους συσχετισμούς" και νέα κοινωνικά κινήματα, οι τάξεις εξαφανίζονται και οι πιο ανα-

πτυγμένες κοινωνίες δεν είναι πλέον ταξικές κοινωνίες, η τάξη παραμένει σημαντική (μονάχα) στις "λιγότερο αναπτυγμένες χώρες" της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής.

Μολονότι οι ίδιοι συγγραφείς αναγνωρίζουν ότι η αποσύνθεση των τάξεων (ορισμένων με οικονομικούς όρους) δε συνεπάγεται επίσης μια μείωση στην κοινωνική ανισότητα ή, πολύ περισσότερο, το τέλος των κοινωνικών διαιρέσεων και συγκρούσεων, είναι προφανές ότι γι' αυτούς η έννοια των κυρίαρχων και εξουσιαζόμενων ομάδων και, αντίστοιχα της ανάγκης για ένα συνολικό πρόταγμα για την ανθρώπινη χειραφέτηση δεν έχει νόημα πια. Φαίνεται ότι σύμφωνα με αυτή τη θέση, η μετα-βιομηχανική εποχή σάρωσε όχι μόνο την έννοια ενός συγκεκριμένου τύπου ταξικής κοινωνίας όπου οι τάξεις ορίζονται με οικονομικά κριτήρια αλλά ακόμη και την ίδια την έννοια της ταξικά διαιρέμενης κοινωνίας, όπου οι κοινωνικές διαιρέσεις είναι συστηματικές (δηλαδή, ρητά ή υπόρητα αμφισβητούν τη νομιμότητα ενός ιεραρχικού συστήματος που δημιουργεί και αναπαράγει την ανισοκατανομή δύναμης η οποία είναι η απώτερη αιτία τέτοιων διαιρέσεων) και την αντικατέστησε με μια "μετα-ταξική κοινωνία", δηλαδή μια κοινωνία που είναι "εσωτερικά διαφοροποιημένη" όπου αφορά την πρόσβαση σε οικονομικούς πόρους, πολιτική δύναμη και κύρος».

Αντίθετα η άποψη του συγγραφέα και της Π.Δ., είναι ότι σήμερα υπάρχουν σαφώς ταξικές διαιρέσεις που έχουν μάλιστα ενταθεί μετά την κατάρρευση του σοσιαλιστικού κρατισμού. Διαβάζουμε πιο κάτω:

«Εντούτοις, αν οι τάξεις επαναριστούν ώστε να δηλώνουν γενικότερα τις σχέσεις δύναμης/εξουσίας και όχι μόνο τις οικονομικές σχέσεις δύναμης/εξουσίας, όχι μόνο παραμένουν σημαντικές σήμερα, αλλά και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά για να εξηγήσουν τις γενικότερες εξουσιαστικές σχέσεις. Ο ταξικός αγώνας σήμερα (τον οποίο μπορούμε να αποκαλέσουμε καλύτερα "κοινωνικό αγώνα" ώστε να ληφθούν υπόψη οι συγκρούσεις που προέρχονται από όλες τις μορφές ανισοκατανομής της δύναμης) δεν αναφέρεται πια απλώς στην ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, αλλά γενικότερα στη δυνατότητα του κάθε πολίτη γι' αυτοκαθορισμό, τόσο στο οικονομικό, όσο και στο πολιτικό αλλά και στο ευρύτερο κοινωνικό πεδίο – θέμα το οποίο, άμεσα ή έμμεσα, εγείρει το ζή-

τημα της δημοκρατίας.

Συγκεκριμένα, θα μπορούσαμε ν' αναφέρουμε τους ακόλουθους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία σήμερα μία νέα αντίληψη των ταξικών διαιρέσεων, με την έννοια των συστημικών κοινωνικών διαιρέσεων, η οποία θα ήταν κατάλληλη για τις ταρινές συνθήκες:

1. Οι ταξικές διαιρέσεις αποτελούν καθοριστικό παράγοντα όχι μόνο όσον αφορά τις συγκρούσεις γύρω από υλικά συμφέροντα (οι οποίες στη σημερινή κοινωνία, για τους λόγους που θα εξεταστούν παρακάτω, είναι κυρίαρχες), αλλά και γύρω από μη υλικά συμφέροντα. Αυτό δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι οι διαιρέσεις αυτές οδηγούν στη διαμόρφωση "μονολιθικών" τάξεων, που αποτελούνται από όλες τις κυρίαρχες κοινωνικές ομάδες από τη μία πλευρά και όλες τις εξουσιαζόμενες κοινωνικές ομάδες από την άλλη, οι οποίες διαμέσω της σύγκρουσης των τάξεων, θα επιφέρουν την κοινωνική αλλαγή –όπως πιστεύουν οι μαρξιστές. Για τους λόγους που θα δούμε παρακάτω, τέτοιες μονολιθικές τάξεις είναι αδύνατο να υπάρξουν σήμερα...».

Πολύ συνοπτικά η ανάλυση της Π.Δ. για τις ταξικές διαιρέσεις, υποστηρίζει ότι όλες οι σχέσεις εξουσίας/δύναμης που υπάρχουν στις εξουσιαστικές ταξικές κοινωνίες, δεν ανάγονται (μόνο) έστω και "σε τελική ανάλυση" στις οικονομικές σχέσεις. Επομένως το πρόταγμα της Π.Δ. μιλά για μια νέα πολιτική αντίληψη και πράξη, (αυτή της ατομικής και κοινωνικής αυτονομίας, όπου οι ίδιοι οι πολίτες λαμβάνουν άμεσα τις αποφάσεις) που θα στοχεύει στην κατάρρευση όλων των μορφών ανισοκατανομής εξουσίας/δύναμης μεταξύ των πολιτών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα απ' τη δημιουργία νέων κοινωνικών θεσμών πραγματικά δημοκρατικών, που θα ισοκατανέμουν τη δύναμη μεταξύ των πολιτών σ' όλα τα πεδία της ζωής (πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, οικολογικό). Η αλλαγή λοιπόν πρέπει να στοχεύει ταυτόχρονα σ' όλες τις κοινωνικές σχέσεις κι όχι βασικά ή μόνο στις οικονομικές σχέσεις, η αλλαγή των οποίων υποτίθεται θα έφερνε την ισότητα σ' όλα τ' άλλα πεδία της κοινωνικής ζωής, όπως διατείνονται οι Μαρξιστές. (βλπ σχήμα «Βάση-επικοδόμημα»).

Ελπίζουμε ότι η παραποίηση του νοήματος του εν λόγω κειμένου έγινε άθελα του αρθρογράφου, αν και φέρει ο ίδιος την ευθύνη για την τόσο πρόχειρη ανάγνωση (που βγάζει μάτι!), που συν τοις άλλους δεί-

χνει και παντελή άγνοια του προτάγματος και της ανάλυσης της Περιεκτικής Δημοκρατίας. Κάτι που γενικά δε βοηθά τους όρους ενός σωστού πολιτικού διαλόγου, στον οποίο αναφερθήκαμε στο προηγούμενο άρθρο.

Ενας αναγνώστης

Απάντηση «Κ»: Καταρχάς, να ζητήσουμε συγνώμη για την καθυστέρηση της δημοσίευσης της επιστολής του αναγνώστη μας, όμως το μέγεθος της σε συνδυασμό με το θέμα που άνοιξε (το οποίο χρήζει απάντησης) ήταν απαγορευτικό για ένα «νορμάλ» φύλλο της εφημερίδας μας, ιδιαίτερα σε μια εποχή που δυστυχώς είμαστε αναγκασμένοι να αφήσουμε εκτός ακόμα και σημαντικά θέματα επικαιρότητας.

Έχει δίκιο ο αναγνώστης μας, ότι το κομμάτι που εν συντομία σχολίασε ο Βασιλης δεν ήταν του Φωτόπουλου. Όχι όμως όλο, αλλά μόνο το δεύτερο μέρος. Γιατί το ότι «ο διαλεκτικός υλισμός του Μαρξ είναι εκτός μόδας» και ότι αυτό «δεν είναι αναγκαστικά αθέμιτο επειδή είναι πράγματι αδύνατο να στηριχθούν σήμερα οποιοδήποτε τέτοιες μεγάλες αφηγήσεις», είναι άποψη του Φωτόπουλου. Γι' αυτό και είναι να απορεί κανείς πού διαφωνεί ο Φωτόπουλος με τους «μεταμοντέρνους» τους οποίους κριτικάρει; Ίσως στην ποσότητα της επιστημονικής χυδαιότητας, διότι ποιοτικά δεν διαφέρουν σε τίποτα.

Ο Φωτόπουλος κατασκευάζει μια καρικατούρα Μαρξισμού, προκειμένου να την καταπολεμήσει. Το αποτέλεσμα είναι, οι τάξεις –τις οποίες υποτίθεται ότι επανορίζει– να μην είναι τάξεις, αλλά φαντασιακά πλάσματα. Από την άποψη αυτή, βρίσκεται στο ίδιο στρατόπεδο με τους «μεταμοντέρνους».

Εξι τόμοι του «Κεφαλαίου» (χωρία τα «Γκρουντρίες»), συν τα φιλοσοφικά έργα των Μαρξ και Ενγκελς, δε μπορούν να κλειστούν στα όρια αυτής της αναγκαστικά σύντομης απάντησης. Ενα τόσο ογκώδες επιστημονικό έργο δε μπορεί να πολεμηθεί με φληναφήματα περί «ανισοκατανομής της δύναμης» (η οποία δεν ορίζεται, αλλά ίπταται στους αιθέρες της μεταφυσικής). Όταν, όμως, κάνουμε πολεμικά, ως έχουμε τουλάχιστον κατανοήσει στοιχειωδώς αυτό που πολεμάμε. Η άποψη ότι η αλλαγή στις οικονομικές σχέσεις «υποτίθεται ότι θα έφερνε την ισότητα σ' όλα τ' άλλα πεδία της κοινωνικής ζωής», δεν είναι του Μαρξ. Μια ματιά στο έργο του κανένας ποτέ δεν έβλαψε...

Αυτά και τέλος από εμάς.

Φάγαμε 11 τουλάχιστον τόνους αχλάδια μολυσμένα με φυτοφάρμακο

Σε Δελτίου Τύπου του Συμπουργείου Γεωργίας, της 13ης Νοέμβρη του 2009, διαβάσαμε ότι η υπουργός έδωσε εντολή για τη «διενέργεια εντατικών ελέγχων» σε φορτία αχλαδιών Τουρκίας που εισήχθησαν από την εταιρεία Λιμπαντοής ΑΕ και ότι μετά από εργαστηριακό έλεγχο δειγμάτων, που έγινε στο Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, τα αχλάδια βρέθηκαν φορτωμένα με υπολείμματα του φυτοφαρμάκου Αμιπράζ, που είναι επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Από τη μια βάλουμε τα γέλια και από την άλλη αγανακτήσαμε από το περιεχόμενο αυτού του Δελτίου, με το οποίο η υπουργός Γεωργίας προσπαθεί να κάνει μύστρο. Αντί να σιωπά, η κ. Μπατζελή προσπαθεί να αυτοσερβιριστεί σαν κέρβερος της αγοράς τροφίμων.

Το φορτίο αυτό μπήκε στην Ελλάδα χωρίς να γίνει κανένας εργαστηριακός έλεγχος, ενώ όφειλαν, όπως θα δούμε στη συνέχεια, οι μεν Δημόσιες Υπηρεσίες οι επιφορτισμένες με τους ελέγχους των εισαγόμενων προϊόντων φυτικής παραγωγής από τρίτες χώρες να ελέγχουν όλες τις παρτίδες των αχλαδιών Τουρκίας, η δε πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να ελέγχει τις Δημόσιες Υπηρεσίες κατά πόσον κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

Μόνο από την τελευταία παρτίδα, που οι Υπηρεσίες αναγκάστηκαν να ελέγξουν εκ των υστέρων (θα δούμε γιατί), ο ελληνικός λαός έφαγε 11 τόνους δηλητηριασμένα αχλάδια.

Είναι προκλητική και ταυτόχρονα αλαζονική η στάση της πολιτικής ηγεσίας, που ενώ πιάστηκε στον ύπνο καθώς δεν γίνονταν έλεγχοι στα εισαγόμενα από την Τουρκία αχλάδια, προσπαθεί να κάνει το μαύρο άσπρο και να πιστωθεί στα θετικά της πολιτικής της κάτι που τελικά δεν έκανε.

Από το 2007 μέχρι σήμερα εισήχθησαν πολλές φορές αχλάδια από την Τουρκία, επιμολυσμένα με υπολείμματα του φυτοφαρμάκου Αμιπράζ. Πολλές φορές οι χώρες της ΕΕ ειδοποιήθηκαν μέσω του συστήματος ταχείας ειδοποίησης (RASSF) για μολυσμένα αχλάδια. Αυτό σημαίνει ότι κάθε παρτίδα αχλαδιών από την Τουρκία έπρεπε να θεωρείται εκ προοιμίου ύποπτη και να ελέγχεται εξονυχιστικά. Κανένας από τους υπηρεσιακούς παράγοντες δε μπορεί, όχι μόνο την τελευταία περίοδο, για την οποία υπήρξαν πρόσθετες πληροφορίες, αλλά τουλάχιστον για τα τρία τελευταία χρόνια, να ισχυρίζεται ότι δεν γνώριζε και να δικαιολογήσει

έτσι την απραξία του.

Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το αναφέρει η Κομισιόν στην απόφασή της 835 της 12ης Νοέμβρη του 2009: «Το σύστημα ταχείας ειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές (RASSF) γνωστοποίησε πολλές φορές κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009 ότι στα αχλάδια καταγωγής Τουρκίας είχαν εντοπιστεί επίπεδα της ουσίας amitraz ανώτερα από τη δόση αναφοράς οξείας έκθεσης (ΔΑΟΕ) που έχει καθοριστεί για το εν λόγω φυτοφάρμακο. Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες που έδωσαν οι γερμανικές αρχές στις 21 Οκτωβρίου 2009, η τελευταία χρονικά ανάλυση έδειξε ότι τα επίπεδα της amitraz υπερέβαιναν κατά πολύ τη ΔΑΟΕ!»

Αυτή την πληροφορία πολλοί, κυρίως οι καταναλωτές, μπορεί να τη μαθαίνουν τώρα για πρώτη φορά, όμως οι υπηρεσιακοί παράγοντες τη γνωρίζουν από το 2007. Γιατί είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνονται από το Σύστημα Ταχείας Ειδοποίησης (RASSF) και να ενεργούν αυτόματα για να προστατεύουν τη δημόσια υγεία και τους καταναλωτές.

Επειδή υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του υπουργείου Γεωργίας αμ-

φισβήτησαν ότι είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνονται από το Σύστημα Ταχείας Ειδοποίησης, να ενεργούν αυτόματα και ταυτόχρονα να ενημερώνουν το σύστημα, αναγκάζομαστε να παραθέσουμε απόσπασμα του άρθρου 6 του κανονισμού 178/2002: «Άρθρο 6 – Ανάλυση του κινδύνου – 1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο γενικός στόχος για υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και της ζωής του ανθρώπου, η νομοθεσία για τα τρόφιμα θα βασιστεί στην ανάλυση του κινδύνου». Να από που απορρέει η υποχρέωση των αρμόδιων υπηρεσιών των κρατών μελών να ενημερώνονται και να ενημερώνονται για τις περιπτώσεις δέσμευσης, κατάσχεσης και καταστροφής επικίνδυνων προϊόντων και να προχωρούν άμεσα σε δεσμευτικές δειγματοληψίες προϊόντων από επιχειρήσεις που τα προϊόντα τους κατασχέθηκαν ως επικίνδυνα στην ίδια χώρα ή άλλη χώρα της ΕΕ.

Ας δούμε, όμως, πώς έφτασαν οι ελληνικές υπηρεσίες στα μολυσμένα τούρκικα αχλάδια.

Στις 15 Οκτώβρη βρέθηκαν στην αγορά της Γερμανίας φρέσκα αχλάδια από την Τουρκία φορτωμένα με amitraz. Την επομένη ενημερώθηκαν όλες οι χώρες της ΕΕ. Τη μέρα αυτή, δηλαδή τις 16 Οκτώβρη, οι αρ-

μόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες στην Ελλάδα όφειλαν να γνωρίζουν για τα επικίνδυνα αχλάδια Τουρκίας και να δώσουν εντολή να γίνουν δεσμευτικοί έλεγχοι. Αν οι υπηρεσιακοί παράγοντες είναι λίγο... χαλαροί και δεν ενημερώνονται κάθε μέρα από το Σύστημα Ταχείας Ειδοποίησης, είναι πάντως υποχρεωμένοι να παρακολουθούν το εβδομαδιαίο ALERT. Αν λοιπόν το παρακολουθούσαν, θα γνώριζαν για τα επικίνδυνα αχλάδια από την Τουρκία από τις 19 Οκτώβρη, που κυκλοφόρησε το εβδομαδιαίο ALERT.

Στην περίπτωση που εισάγονται προϊόντα από επιχειρήσεις που έχουν καταχωρηθεί στο ALERT οι υπηρεσιακοί παράγοντες είναι υποχρεωμένοι να κάνουν όλους τους ελέγχους, να πάρουν δείγματα και να δεσμεύσουν τα προϊόντα μέχρι να βγουν τα εργαστηριακά αποτελέσματα. Στην Ελλάδα εισήχθησαν αχλάδια από τον Εβρο, χωρίς να γίνουν δεσμευτικοί έλεγχοι και να σταλούν δείγματα στο Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο.

Σε επικοινωνία που είχαμε με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες ακούσαμε τα πιο ευτράπελα πράγματα. Αναδείχθηκαν και άλλες πλευρές που δείχνουν ότι όλο το σύστημα είναι δομημένο πάνω σε σάπιες βάσεις. Μάθαμε ότι στα σημεία εισόδου δεν γίνονται όλοι οι έλεγχοι. Για παράδειγμα, δεν παίρνονται δείγματα και αφήνονται τα φορτία να πάνε στα τελωνεία όπου παίρνονται τα δείγματα! Για ποιο λόγο συμβαίνει αυτή η καραμπινάτη παρανομία; Σύμφωνα με τους υπηρεσιακούς παράγοντες δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι αποθηκευτικοί χώροι. Όμως, και μ' αυτή την εξήγηση δεν μπόρεσαν να δικαιολογήσουν γιατί δεν ενεργοποιήθηκαν από τις 16 Οκτώβρη του 2009 μετά την ειδοποίηση από την Γερμανία με το Σύστημα της Ταχείας Ειδοποίησης.

Για τα επικίνδυνα τούρκικα αχλάδια, οι ελληνικές αρχές κινητοποιήθηκαν –κατά τα λεγόμενά τους– στις 5 Νοέμβρη. Είχε ήδη έρθει το δεύτερο alert από τη Γερμανία και δε μπορούσαν να κάνουν αλλιώς. Τα αχλάδια, όμως, τότε είχαν διασπαρεί σε όλη την ελληνική αγορά. Το αποτέλεσμα ήταν από τους 19 τόνους μολυσμένων αχλαδιών που εισήχθησαν να βρεθούν μόνο 8. Τους υπόλοιπους 11 τους κατανόησε ο λαουτζίκος! Πόσες άλλες παρτίδες μολυσμένων αχλαδιών (και όχι μόνο) έχουμε καταναλώσει όλ' αυτά τα χρόνια που δεν γίνεται κανένας έλεγχος;

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ασχολούμενοι επί τόσο καιρό με την δημοτική παράδοσή μας και τον ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο, πολύ φοβόμαστε ότι θα λησμονήσουμε και άλλα στοιχεία της παράδοσης, όπως –για παράδειγμα– τα παραμύθια. Μπορεί βέβαια σύσσωμες οι πολιτικές ηγεσίες να επιδιώκονται σ' αυτά, όμως το νόημα και ο κυρίαρχος ρόλος των παραμυθιών δεν καθίστανται εμφανή στοιχεία, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να χαθούν.

Για το λόγο αυτό και σε συνεργασία με το υπουργείο διά βίας εκπολιτισμού και διά βίου πάθησης, πριν τον σημερινό δεκαπεντασύλλαβο παραθέτουμε ένα βαλκανικό λαϊκό παραμύθι, τονίζοντας ότι κάθε ομοιότητα πρώων με υπαρκτά –ή και ανύπαρκτα– πρόσωπα είναι συνπτωματική:

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένας βαλκάνιος –κατά πολλούς βλακάνιος– αρκουδιάρης, που ο θρύλος τον θέλει να γεννήθηκε τάχα «σε μια μοτοσικλέτα του ΕΛΑΣ», κατ' άλλους δε της ΕΛΑΣ που τότε ήταν απλά χωροφυλακή. Κατά διακεκριμένους παραμυθάδες αλλά και σύμφωνα με το αρχείο λήξης (λήξη-αρχείο), η γέννηση αυτή σημειώθηκε την ημέρα που στην Αθήνα ξέσπασαν τα Δεκεμβριανά. Σφραδάζοντας και οδυρόμενος οι μούσες, έσκιζαν τα ρούχα και ξεμαλλιάζονταν για τα δύο αυτά κακά που έπληξαν ταυτόχρονα τη χώρα μας, την αδούλωτη Ελλάδα των γερμανοτσολιάδων και των δωσίλογων, στο πνεύμα των οποίων κινήθηκαν και πολλοί μεταγενέστεροι, ανάμεσά τους και ο γενίτσαρος του εν λόγω παραμυθιού. Πέρασαν καιροί και χρόνοι και ο μαλάκας –κατά δήλωση μελοποιημένη και τραγουδιμένη από τον ίδιο σε μια έξαρση αυτοκριτικής– μεγάλωσε. Η μοτοσικλέτα έγινε φορτηγό (τότε δεν υπήρχαν τζιπ, παρά μόνο στρατιωτικά τοιαύτα. Να έπαιρνε ένα τέτοιο; Τι θα πει ο κόσμος;) κι ο ΕΛΑΣ –κατ' άλλους η ΕΛΑΣ– μετεξελίχθηκε σε κρατικοδίαιτα γεράματα. Η καινούργια κακομοίρα - Καλομοίρα, το καπάκι που βρήκε ο τέντζερης στα εν τη λάσπη κυλίσματά του –σαν τα μούτρα του– είναι «φιλημένη μες στους κινηματογράφους» στη νέα ατραξιόν του σαλιμπάγκου. Τι είναι όμως η εξαχρειωμένη Εξαρχειώπισσα έξω απ' τους κινηματογράφους; Αυτό αναζητείστε το εσείς, έστω και με τη βοήθεια πλείστων όσων σχετικών δημοσιευμάτων. Κι έζησαν αυτοί καλά στο «τρελοκομείο του περιβολάρη», τραγουδώντας «Μαζωνάκια μ', Πλουταρχάκια μ'» κι εμείς καλύτερα. Και στα δικά μας οι ατακτοποιήτες...

Κι αφού πλυθήκαμε (ποια γρίπη ρε;) με αντισηπτικό (κατά της σήψης δηλαδή), παραθέτουμε κι ένα μικρό δείγμα παιδικής ποιήσης, στην οποία θα επανέλθουμε τις επερχόμενες άγ(ρ)ιες μέρες του Δεκέμβρη, όταν θ' ανέβουν και πάλι στη γη οι καλικάντζαροι:

Σαν θέλεις μες στα σκοτεινά έργο να παρουσιάσεις
να μετατρέψεις μαγικά την άγνοια σε δράση
άλλαξε λίγες κεφαλές, άλλαξε καταστάσεις
δέσε μια σούπα κι άσπρη μες στο ζουμί να βράσει.

Πρώτα στρέψε την προσοχή στα νηπιαγωγεία
και δη στα ολοήμερα που υπερλειτούργουν
γιατί εκκολάπτονται εκεί οι νέοι τρομοκράτες
παππούδες τους πλησιάζουν και τους στρατολογούν.

Κι έπειτα μεγαλώνουμε τα νήπια και πάνε
σε γιάφκες του δημοτικού, σε Μύκονο, Εκάλη
πιάνουνε κρητοπήγια, παίρνουνε κατασαρόλες
με ξυπνητήρια και κρασιά δίνουν πάρτι και πάλη.

Ετσι στρατολογήθηκε και ο Τοτός μια μέρα
από ασύλληπτο παππού – μέλος της πρώτης Μάη
που του 'δωσε ενθύμιο αριθμημένη σφαιράρα
και ο Νετσόγιεφ ωχριά μπρος τον Τοτό τον high!...

Αντιγόνη Μεταξά – θεία Λένα

Ξανά μολυσμένο ηλιέλαιο στην ΕΕ

Θυμόσαστε το σκάνδαλο του βαλβολινούχου ηλιέλαιου; Θυμόσαστε τις διαβεβαιώσεις της Κομισιόν, ότι στο εξής δεν θα υπάρχει κανένα πρόβλημα; Θυμόσαστε τη δική μας επιστολή στις αρμόδιες υπηρεσίες της Κομισιόν, για την κατάργηση των Οδηγιών έτσι που να επιτρέπεται σε πλοία-βυτία να μεταφέρουν πότε ορυκτέλαια και πότε βρώσιμα έλαια, στην οποία δεν πήραμε ποτέ απάντηση; Το πρόβλημα επανέρχεται, χωρίς αυτή τη στιγμή να γνωρίζουμε την έκτασή του.

Στις 7 Σεπτεμβρη, βρέθηκε στη Γερμανία ηλιέλαιο μολυσμένο με βενζοπυρενίου. Το ηλιέλαιο ήταν ρωσικής προέλευσης και πήγε στη Γερμανία μέσω των βρετανικών Παρθένων Νήσων. Στις 2 Νοέμβρη βρέθηκε δεύτερη παρτίδα μολυσμένου με βενζοπυρενίου ηλιέλαιου, που εισήχθη στη Γερμανία κατευθείαν από τη Ρωσία. Και οι δυο μολυσμένες παρτίδες βρέθηκαν μετά από ελέγχους στην αγορά, στο κρατίδιο της Βάδης-Βυτεμβέργης. Άρα, στα σύνορα έχουν σταματήσει όλοι οι προληπτικοί έλεγχοι για μολυσμένο ηλιέλαιο, προφανώς για να μη καθυστερεί η λειτουργία της καταπιναστικής αγοράς.

Στη χώρα μας τι γίνεται; Καλά, εσείς τι κάνετε; Κάπως έτσι ήταν η απάντηση της προϊσταμένης της Διεύθυνσης Μεταποίησης του υπουργείου Γεωργίας. Ενοχλημένη από το τηλεφώνημά μας, μας είπε ότι κάνουν ελέγχους γενικά και στα πάντα! Φυσικά, για το μολυσμένο ηλιέλαιο που βρέθηκε στη Γερμανία δεν ήξερε τίποτα. Ποιος ξέρει από πότε έχει να κοιτάξει κάποιο Alert. Ούτε ο ΕΦΕΤ εξέδωσε καμιά σχετική ανακοίνωση. Το μόνο βέβαιο είναι πως έχουν ειδοποιηθεί και στις 8 Σεπτεμβρη και στις 3 Νοέμβρη από τα Alert που εξέδωσαν οι γερμανικές αρχές. Και μόνο αυτό έπρεπε να τους θέσει σε συναγερμό και ν' αρχίσουν να «ξεσκάζουν» στους ελέγχους κάθε εισαγωγή και την αγορά. Και να κάνουν δεσμεύσεις σε ό,τι έρχεται από Ρωσία.

Είναι άσχετος με τον αθλητισμό, άρα ελπίζουμε...

Όπως είχαμε προαναγγείλει από το προηγούμενο φύλλο, η στήλη σήμερα θα ασχοληθεί με οικονομικές πτυχές του ευρωπαϊκού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και δυο τραγικά γεγονότα, την αυτοκτονία του τερματοφύλακα του Άνωβερο Ρόμπερτ Ενκε και το θάνατο του επιθετικού της Λάρισας Αντόνιο ντε Νίγκρις.

Την περασμένη βδομάδα, είδαν το φως της δημοσιότητας δυο έρευνες που αφορούν οικονομικές παραμέτρους του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Η εταιρία αθλητικού marketing Sport Market, ανακοίνωσε τα έσοδα των ομάδων των έξι ισχυρών πρωταθλημάτων της Ευρώπης (Αγγλία, Ισπανία, Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία) από τις βασικές χορηγίες στις φανέλες τους. Παρά την οικονομική κρίση, τα έσοδα της σεζόν 2009-10 αυξήθηκαν, έστω και οριακά, και έφτασαν τα 395.500.000 ευρώ από 393.200.000 ευρώ τη σεζόν 2008-09. Από την έρευνα προέκυψαν τα εξής στοιχεία.

Πρώτον, παρά το γεγονός ότι η Μπουντεσλίγκα και η Μπάγερν Μονάχου βρίσκονται στην κορυφή της λίστας πρωταθλημάτων και συλλόγων, οι αναλυτές θεωρούν ότι η αγγλική Πρέμιερ Λιγκ είναι το πρωτάθλημα που «κάντεξε» στην οικονομική πίεση (με μικρή πτώση περίπου 2.000.000 ευρώ). Οι κορυφαίοι σύλλογοι (Μάντσεστερ, Λίβερπουλ, Τσέλσι κ.ά.), κατάφεραν να βρουν νέους χορηγούς με ισάξια συμβόλαια, αποδεικνύοντας ότι η βρετανική ποδοσφαιρική αγορά έχει μεγάλο ενδιαφέρον (θεωρείται πιθανό του χρόνου να πάρει τα πρωτεία από τη Μπουντεσλίγκα). Η ψαλίδα όμως ανάμεσα στις πρωτοκλασάτες ομάδες της Πρέμιερ Λιγκ και τις μικρότερες ανοίγει συνεχώς, γεγονός που προβληματίζει για την ανταγωνιστικότητα του αγγλικού πρωταθλήματος στο μέλλον.

Δεύτερον, παρατηρήθηκε μια σημαντική ανακατανομή των κλάδων που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο, με τις εταιρίες στοιχημάτων να μπαίνουν δυναμικά στο χώρο. Τη σεζόν 2008-09 υπήρχαν μόνο δυο εταιρίες στοιχημάτων, ενώ την τρέχουσα έχουμε επτά (θα μπορούσαν να είναι περισσότερες, όμως σε Γερμανία και Γαλλία απαγορεύεται η διαφήμιση εταιριών στοιχημάτων). Πλέον, είναι στη δεύτερη θέση των «επενδυτών» με 56.400.000 ευρώ, πίσω από τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εταιρίες (75.600.000 ευρώ). Ακολουθούν οι ενεργειακές (48.300.000), οι ταξιδιωτικές-τουριστικές (43.400.000) και οι τηλεπικοινωνίες (29.000.000).

Τρίτον, εξαιτίας της απαγόρευσης διαφημίσεων ορισμένων κλάδων (στοίχημα, ποτά κ.ά.) στη Γαλλία κυρίως και δευτερευόντως στη Γερμανία, οι σύλλογοι προσπάθησαν να καλύψουν την πτώση των χρημάτων που μπαίνουν στα ταμεία τους με τη σύναψη πολλών χορηγιών στη φανέλα τους.

Η δεύτερη έρευνα, της εταιρίας Ernst & Young, επιβεβαίωσε την οικονομική ανισότητα στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Το διευρυνόμενο χάσμα εσόδων ανάμεσα στις κορυφαίες ομάδες κάθε χώρας με τις υπόλοιπες έχει σαν αποτέλεσμα να μειώνεται η ανταγωνιστικότητα των εθνικών πρωταθλημάτων. Η αγγλική Πρέμιερ Λιγκ θεωρείται η πιο προβλέψιμη (στο σημείο αυτό οι δυο έρευνες συμφωνούν), ενώ το γερμανικό και το γαλλικό πρωτάθλημα θεωρούνται τα πιο ανταγωνιστικά. Η έκθεση θεωρεί αναγκαία τη λήψη πρωτοβουλιών, προκειμένου να υπάρξει καλύτερη κατανομή των εσόδων στις ομάδες που δεν συμμετέχουν στο Champions League και συμφωνεί με την προσπάθεια της ΟΥΕΦΑ για την καθιέρωση του οικονομικού fair play. Προβάλλοντας το παράδειγμα της Ιταλίας και της Ισπανίας, προτείνει την κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων ως έναν από τους τρόπους για την οικονομική «εξομάλυνση» των ομάδων.

Σχολιάζοντας τις δυο έρευνες θα μπορούσαμε να πούμε, ότι αρχίζει η εποχή της «πολυμετοχικότητας» στις χορηγίες, σε αντιδιαστολή με τον έναν και αποκλειστικό χορηγό που ισχύει σήμερα. Το επαγγελματικό ποδόσφαιρο ή -για να είμαστε περισσότερο ακριβείς- οι μεγάλες ομάδες δείχνουν να βγαίνουν αλώβητες από την οικονομική κρίση, ενώ από τη μεριά της ΟΥΕΦΑ και των εθνικών κυβερνήσεων είναι σίγουρο ότι θα παρθούν τα αναγκαία μέτρα στήριξης, αφού ως γνωστόν στις δύσκολες περιόδους οι καπιταλιστές «επενδύουν» στα θεάματα για να μη σκέπτονται οι λαοί τους άρτους.

Πριν μερικά χρόνια, μια έρευνα στις ΗΠΑ έδειξε ότι το 32% των πρωτοκλασάτων αθλητριών/τών, ανεξάρτητα από το άθλημα που είχαν επιλέξει, έκρυβε τα προσωπικά και ψυχολογικά προβλήματα του, γιατί φοβόταν ότι η δημοσιοποίησή τους θα τους έκανε «εύκολη λεία» για τους αντιπάλους τους. Ένα απρόοπτο οικογε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

νειακό γεγονός ή ένας τραυματισμός, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, μπορούσε να αποβεί μοιραίος. Ο αθλητής αισθανόταν, ότι μετά από μια επίπονη προσπάθεια για να φτάσει στην κορυφή, επέστρεψε στην αφετηρία και επειδή ο ανταγωνισμός ήταν πολύ σκληρός, οι πιθανότητες επιστροφής στο προσκήνιο ήταν ελάχιστες. Μην αντέχοντας τη σκιά του παρασκηνίου και το ρόλο του «ταπεινού εργάτη» (η χαρά της συμμετοχής είναι άγνωστο συναίσθημα στον επαγγελματικό αθλητισμό), πολλές φορές έφταναν σε ακραίες αντιδράσεις.

Η αυτοκτονία του Ενκε και ο θάνατος του ντε Νίγκρις «εξηγούνται» με βάση τα αποτελέσματα της παραπάνω έρευνας. Αποτελούν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος και δείχνουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι ο επαγγελματισμός αθλητισμός είναι απάνθρωπος και σ' αυτόν δεν υπάρχει χώρος για συναισθηματισμούς. Ο πρώτος, μετά το θάνατο της κόρης του, ένιωθε «αδύναμος», όμως δίστασε να δημοσιοποιήσει τα συναισθηματά του (γιατί φοβήθηκε ότι θα χάσει την κηδεμονία της θετής του κόρης), δεν άντεξε την ψυχολογική πίεση και έδωσε τέλος στη ζωή του. Ο δεύτερος ήξερε ότι έχει σοβαρό πρόβλημα υγείας, αισθανόταν όμως «δυνατός» και συνέχισε να παίζει ποδόσφαιρο, όμως η καρδιά του δεν άντεξε. Και οι δυο ήξεραν ότι η δημοσιοποίηση του προβλήματός τους πιθανότατα θα σήμαινε το τέλος της καριέρας τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομική και την κοινωνική διάσταση της ζωής τους. Προτίμησαν λοιπόν να το παλέψουν μόνοι τους, χωρίς τη βοήθεια ούτε από τους πιο κοντινούς τους ανθρώπους, και το αποτέλεσμα ήταν οδυνηρό.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι οι αθλητές (ακόμη και αυτοί που αμείβονται με προκλητικά μεγάλες αποδοχές) δεν είναι τίποτα περισσότερο από «ανθρώπινες» μηχανές, που παράγουν κέρδος και γεμίζουν με φράγκα τις τσέπες των καπιταλιστών που επενδύουν στον επαγγελματικό αθλητισμό. Για όσο διάστημα προσφέρουν κέρδη είναι στο προσκήνιο και έχουν πάνω τους τα φώτα της δημοσιότητας, μόλις όμως η «μηχανή» ρετάρει ή πάθει κάποια εμπλοκή, αποσύρεται στην αποθήκη και στο σκοτά-

δι. Μέχρι σήμερα λέγαμε ότι «σκοτώνουν τ' άλογα όταν γεράσουν». Πλέον μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ορισμένα άλογα τα σκοτώνουν νέα, όταν δεν μπορούν να προσφέρουν τα κέρδη που απαιτούν τ' αφευκτικά τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Χιλιάδες οπαδοί όλων των ιταλικών ομάδων διαδήλωσαν στη Ρώμη εναντίον της ιταλικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, που αποφάσισε ότι από την 1η Γενάρη του 2010 όποιος οπαδός θέλει να δει την ομάδα του σε εκτός έδρας αγώνα θα πρέπει να έχει δώσει τα στοιχεία του στην αστυνομία. Στη διαδήλωση, οι οπαδοί είχαν τα λάβαρα των ομάδων τους και φώναζαν συνθήματα κατά της ομοσπονδίας. Από την πλευρά των ομάδων μόνο ο πρόεδρος της Παλέρμιο Μαουρίτσιο Τζαμπάρνι δήλωσε ότι «το μέτρο είναι φασιστικό και ίσως να είχε βάση στην εποχή του Μουσολίνι, όχι όμως σήμερα». Το συγκεκριμένο μέτρο εντάσσεται στις προσπάθειες της ιταλικής ομοσπονδίας για να αντιμετωπιστεί η βία στα γήπεδα, όμως είναι σίγουρο ότι δεν θα έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αφού τα μέτρα καταστολής είναι ο πλέον αναποτελεσματικός τρόπος για την αντιμετώπιση κοινωνικών φαινομένων.

ΥΓ2: Οι ειδήσεις για στημένους αγώνες τη βδομάδα που πέρασε ήταν αρκετές, όμως λόγω έλλειψης χώρου όμα τις σχολιάσαμε στο επόμενο φύλλο.

ΥΓ3: Η πρόβλεψη της στήλης για το ντέρμπι των αιώνων στο Καραϊσκάκη είναι ισοπαλία και το σκορ 1-1.

ΥΓ4: Ο νέος ΓΓ Αθλητισμού, δικηγόρος Παναγιώτης Μπιτσαξής, δεν έχει σχέση με τον Αθλητισμό και για το λόγο αυτό ο χώρος αντιμετώπιζει με σκεπτικισμό την επιλογή του. Αν θυμηθούμε όμως την προσφορά των Παπαγεωργόπουλου, Μείμαρράκη, Λιάνη, Φούρα, Φλωρίδη, Ορφανού, Ιωαννίδη (και όσων ξέχασα), που προέρχονταν από τα σπλάχνα του αθλητισμού, τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι με «άσχετο» στο τιμόνι του θα έρθουν καλύτερες μέρες...

■ ANTPEA APNOANT Fish tank

Πάνε πολλές δεκάδες χρόνια από τότε που η αστική τάξη στις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες θεώρησε συμπεριφορά της να αντιπαρατάξει, μέσω σειράς μικρομεταρρυθμίσεων, ένα νέο πνεύμα «ειρήνης και συνεργασίας» στην προϋπάρχουσα εχθρότητα της εργατικής τάξης. Έτσι, για παράδειγμα, από την αθλιότητα ολόκληρων συνοικιών, τις επιδημίες των ασθενειών, τα καταγώγια και την παρακμή, φτάσαμε σε ανθρωπινότερες καταστάσεις, που τότε με τη δημαγωγία και την εξαπάτηση και τότε με τη φιλανθρωπία κρύφτηκε, λίγο ως πολύ, η δυστυχία της εργατικής τάξης. Στην Αγγλία, ένα από τα μεγαλύτερα βιομηχανικά κέντρα του σύγχρονου κόσμου, αυτά τα στάδια και οι διαδρομές άφησαν πίσω τους την κραυγαλέα αθλιότητα και περιέφραξαν τους εργάτες σε αξιοπρεπέστερα γκέτο, με λιγότερα σκουπίδια, με παρόμοια όμως φυσική και ηθική κατάπτωση. Εκοφαν και μερικά επιδόματα (όπως αυτό των ανύπανδρων μητέρων π.χ.) και κύλησαν στο βάλτο της ανεργίας, της αμορφωσίας και της αποχαύνωσης περιθωριοποιημένους ανθρώπους, εν δυνάμει αντιπάλους τους.

Η κατάσταση των εργατικών στρωμάτων σ' αυτή τη χώρα έχει απεικονιστεί με επάρκεια στο έργο πολλών σύγχρονων κινηματογραφιστών, όπως ο Κεν Λόουτς κ.ά. Η τελευταία ταινία της Αντρέα Αρνολντ συνεισφέρει σ' αυτή την καταγραφή: Ανθρωπιοι παραγκωνισμένοι, υποαπασχολούμενοι, ψευτοζούν με επιδόματα, καταναλώνουν «σκουπίδια», διασκεδάζουν με τηλεόραση, νομίζουν πως ζουν. Η κεντρική ηρωίδα του «Fish tank» είναι μια «προβληματική» έφηβη. Έχει πρωτόγονο ένστικτο, αρνείται να πάει σχολείο, ονειρεύεται καριέρα χορεύτριας στο ex-faktor. Ο νέος φίλος της μητέρας της επηρεάζει αναπάντεχα τη ζωή της. Τουλάχιστον αυτός διαθέτει ένα πιο στρωτό, πιο θετικό, πιο ήρεμο συναισθηματικό κόσμο. Έχει ένα κρυφό σπίτι, μια κρυφή οικογένεια. Κοντά του ανακαλύπτει ψήγματα στοργής, αγάπης αλλά και την προδοσία...

Εξαιρετικός ρεαλισμός, λιτότητα και δύναμη είναι το μεγάλο ατού αυτής της ταινίας. Παράλληλα, όμως, όλα εκτυλίσσονται σ' ένα κενό ταξικών αντιθέσεων. Γιατί συμβαίνουν ό' αυτά; Πού σ' αλήθεια καταλήγουν ό' αυτά; Η Αντρέα Αρνολντ «βλέπει» αλλά δε μπορεί να εμβαθύνει. Κι αυτό είναι το μεγάλο μειονέκτημα αυτής της ταινίας.

■ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΚΑΡΟΝ

Υπόθεση Farewell

(Ο κατάσκοπος που γκρέμισε το τείχος)

Η ταινία δεν έχει φυσικά σχέση με την πτώση του τείχους, όμως επί τη ευκαιρία των φρετινών ξεδιάντροπων πανηγυρισμών, οι Έλληνες διανομείς ελπίζουν να αυξήσουν τα εισιτήριά τους προωθώντας μια ταινία κατασκοπίας της εποχής του λεγόμενου ψυχρού πολέμου, που φιλοδοξεί να τοποθε-

«Αρχισαν οι εκπτώσεις. Τα τσιγάρα των 100 δραχμών προσφέρονται προς 110» (Μποστ, Αντί, 10-2-1989)

ΦΕΥΓΟΥΝ ΤΑ ΚΟΛΕΓΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Τομαράκι επίτροπος

Να μας τη ρίξει θέλει, η κυβέρνηση

♦ Η Μάνια η μπεκρού/ με χρώμα σα νεκρού/ ούτε που αντελήφθη/ ότι Ε-συνελήφθη/. Κάργα μες στην Πανόρμου/ καταμεσής του δρόμου/ υπέστη μία ήττα/ γιατί' ήταν σκέτη... πίτα.

♦ Τι διαφήμιση του κυβερνητικού έργου στην ΑΥΓΗ (φύλλα 24 και 22-11-09): «Γραφείο καταγγελιών αυθαιρεσίας αστυνομικών εις βάρος πολιτών από Χρυσόχοιδη» - «Να επιδείξουν κοινωνική υπευθυνότητα οι γιατροί εν μέσω πανδημίας». (υπουργός Μαριλίζα speaking).

♦ 8.000.000 νέοι άνεργοι στην Ευρώπη (που θεωράκιζεται αβέρτα).

♦ Το διαβάσαμε κι αυτό (και ψάχνουμε γιατί καραφλιάσαμε): «Ο επόμενος Δεκέμβρης ανήκει στο ΚΚΕ» (επισκέπτης Πολιτικού Καφετερίου, 23-11-09).

♦ Τι λέτε, ωρέ λεβέντες; «Η Γη αδυνατεί να αντιμετωπίσει τις οικολογικές επιπτώσεις των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων». Κοινώς, όλοι φταίμε (να μην πούμε τίποτα για τα γένια του ελέφαντα...).

♦ Άλλη μια κοινωνική προσφορά της ΑΥΓΗΣ, 22-11-09: «Η προστασία των δασών απαιτεί σαφείς απαντήσεις». Δεν αντιλήφθηκε, δηλαδή, η εφημερίδα τη φυσιολογική συνέχεια των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΠΑΣΟΚ

επί του θέματος;

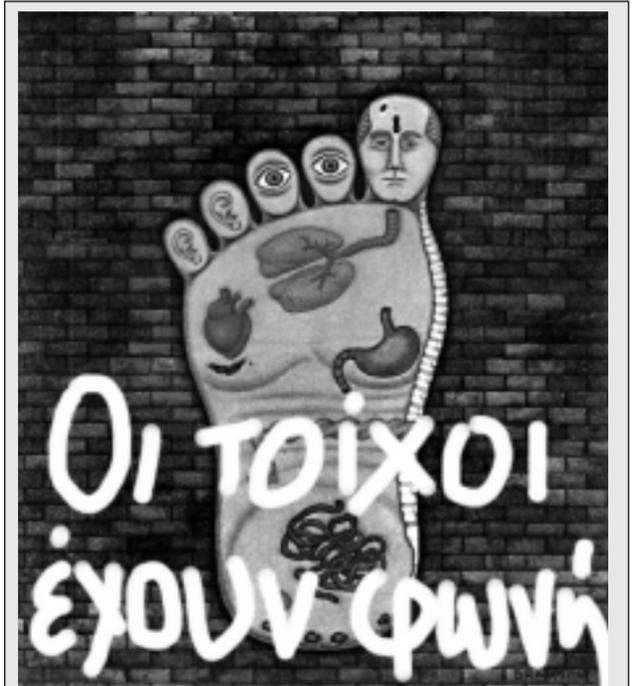
♦ «Γνωρίζουμε ότι "εμείς" δεν μπορούμε να καταστρέψουμε εις βάθος το κράτος, να το διαλύσουμε, να το ανατρέψουμε. Δεν είμαστε τίποτα φλιπαρισμένοι μικροαστοί. Καθένας από μας ξέρει τι θα πει δουλειά στη φράμπρικα, μερικοί δεν έχουμε βγάλει ούτε το γυμνάσιο, άσε το πόσοι έχουν σπουδάσει. Οι εχθροί μας πλασάρουν ένα παραμύθι, ότι δεν πάει άλλο πλέον αυτή η κατάσταση, ότι "όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε", "δεν αργεί η ώρα που θα απαγάγουν και το μανάβη της γειτονιάς" και "φροβόμαστε να βγούμε στο δρόμο". Ξαφνικά γίναμε όλοι ίσοι. Ξαφνικά δε μένει ο ένας στο άθλιο σπίτι με το ακριβό ενοίκιο στο Κρόιτσμπεργκ ή στο Βέντιγκ και ο άλλος στη βίλα του στο Τσελεντορφ. Ξαφνικά δεν κερδίζει ο ένας βαριά-βαριά 1000 μάρκα το μήνα που ο άλλος τα ξεδεύει σε μια μέρα. Ξαφνικά κάνει την εμφάνισή της η ισότητα που επαγγέλλεται ο νόμος, αν και εξακολουθούν να υπάρχουν μόνο 10% εργατόπαιδα στα πανεπιστήμια (και όχι επειδή είμαστε πιο βλάκες από τους άλλους), αν και οι πλούσιοι με τα φράγκα τους και τις διασυνδέσεις τους εξακολουθούν να πηγαίνουν στο εξωτερικό για να κάνουν την έκτρωσή

τους και να ζουν μια υπέροχη ζωή, και η CDU συνεχίζει να αντιπθετα στην έκτρωση και να στηρίζει τους επιχειρηματίες και αυτός που τρώει πάλι την παραμύθα είναι ο ανθρωπάκος. Οποιοσ αμύνεται, είναι εγκληματίας, τρομοκράτης, λες και δεν είναι οι μπάτσοι τα γουρούνια που καταστρέφουν νεανικά στέκια, οι επιχειρηματίες αυτοί που στέλνουν με τη μία εκατοντάδες εργάτες στο δρόμο, άμα το θελήσουν, οι δικαστές και οι αστυνομικοί αυτοί που από τη μια καλύπτουν τους μαφιόζους επιχειρηματίες και από την άλλη σκοτώνουν τα κλεφτρόνια. Εχουμε τη γνώμη ότι τα λόγια και τα λεκτικά αιτήματα δεν ωφελούν σε τίποτα αν είναι να αλλάξουμε αυτά που πάνε στραβά σ' αυτήν τη χώρα. Πολλά γράφτηκαν, πολλοί άνθρωποι τα ζουν καθημερινά στο πετσί τους. Σε αυτήν την κοινωνία καλά περνάνε μόνο λίγα και μεμονωμένα άτομα, ενώ η πλειοψηφία ασφυκτιά. Γιατί τι ζωή είναι αυτή, να σκοτώνεσαι όλη μέρα στη δουλειά και το βράδυ να γυρνάς πτώμα στο σπίτι και να μη μπορείς να κάνεις τίποτα άλλο από το να στρωθείς στην τηλεόραση; Από τι γεννιούνται οι κακοποιήσεις παιδιών, οι ξυλοδαρμοί, οι αυτοκτονίες; Γιατί δε συμβαίνουν αυ-

τά στις βίλες στο Τσελεντορφ και το Ντάλεμ, αλλά στο Μόαμπιτ, στο Βέντιγκ και στο Κρόιτσμπεργκ; Μήπως γιατί στο Τσελεντορφ και το Ντάλεμ μένουν "πιο ευγενικοί, καλοί κι αξιοπρεπείς" άνθρωποι; Δεν είναι τυχαίο ότι στις περισσότερες εργάτριες αναγνωρίζεις αμέσως την ηλικία, ενώ η κυρία Κρέσμαν-Τσαχ είναι περιποιημένη και μοιάζει 20 χρόνια νεότερη σαν καλή επιχειρηματίας που είναι και μπορεί και συνεχίζει τις παλιοδουλειές της. Κοίτα πόσο πολύ πάσχιζε η κυρία Μπους για να καταφέρει να ζητήσει ακρόαση για τη μίζερη κατάσταση της! Από τα γράμματά της προκύπτει εντελώς ξεκάθαρα, ότι η CDU και το SPD είναι ένα και το αυτό. Ο λαός έχει κατά την ψηφοφορία να επιλέξει μεταξύ σκύλλας και χάρυβδης. Αυτό λοιπόν είναι το πολυθρύλητο φιλελεύθερο πολίτευμα!». (Από το βιβλίο «Το κίνημα 2 Ιούνι – Die Bewegung der Zweite Juni», εκδόσεις ΔΙΑΔΟΣΗ).

♦ Και μια σπάκα: «Αν δε μας είχαν συλλάβει, δε θα πηγαίναμε» (εννοούν στο δικαστήριο) – από το ως άνω βιβλίο.

♦ Σε κάτι αριστερούτσικους «αντι-τρομοκράτες»: ρίχτε (λέμε τώρα) μια ματιά στον «Ανταρτοπόλεμο» του Βλαντιμίρ Ιλίτς. Βασίλης

♦ Διάφορες συλλογικότητες δράσαμε στην Αθήνα και αντι-καταστήσαμε 120 διαφημιστικές αφίσες, στις στάσεις λεωφορείων με αυτή την αφίσα. Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος.

Το παραπάνω λακωνικό κείμενο συνόδευε μια σειρά φωτογραφίες που δημοσιεύτηκαν στο Indymedia. Μια εξαιρετική ακτιβιστική πράξη. Χωρίς να κάνουν θόρυβο, οι συλλογικότητες που εμπνεύστηκαν και διεκπεραίωσαν αυτή την ενέργεια, άνοιξαν τα γυάλινα πλαίσια που υπάρχουν στις στάσεις των λεωφορείων και στη θέση των διαφημιστικών αφισών έβαλαν μια ιδιαίτερα καλαίσθητη αφίσα ενάντια στον αντιμεταναστευτικό ρατσισμό. Ήταν τόσο επιτυχημένη η κίνηση, που ακόμα και τα «σκυλιά» των διαφημιστικών εταιριών δεν την πήραν χαμπάρι. Γι' αυτό και οι αφίσες έμειναν στη θέση τους για πολλές μέρες. Πάντα τέτοια, παιδιά.

♦ Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας – Συνάδελφοι Οικοδόμοι, Εργαζόμενοι στα Συναφή Επαγγέλματα, Έλληνες και Μετανάστες ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ Πέμπτη 26 Νοέμβρη – Παίρνουμε στα χέρια μας την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, την υπεράσπιση της ζωής μας. Απαιτούμε τώρα, άμεσα μέτρα για την ανακούφιση των ανέργων, για ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς (αφίσα)

Τεράστια η λίστα με τα αιτήματα στην αφίσα. Αντιστράφως ανάλογη προς τον αριθμό των αιτημάτων η παρουσία των οικοδόμων στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία. Καμιά τρακοσαριά νοματαίοι, βαριά-βαριά. Εμφανής η παρουσία κοιμητάρια με τα χέρια τους. Κλήθηκαν ενισχύσεις από την φοιτητική νεολαία, για να μην επιβεβαιωθεί το παλιό σύνθημα «αράια-αράια, να φαινόμεστε καμιά σαρανταρέα». Στις εκλογές, όμως, χιλιάδες οι ψηφίζοντες. Και ατελειωτα τα πανηγύρια για την ταξική νίκη...

τηθεί στον αντίποδα του Τζέιμς Μποντ.

Η αστική προπαγάνδα έχει πολλά πρόσωπα και αυτού του είδους το σινεμά είναι ένα απ' αυτά. Γιατί το να παρουσιάζονται ο γάλλος διανοούμενος-κατάσκοπος (Γκιγιόμ Κανέ), που συλλέγει απόρρητα στοιχεία στις αρχές της δεκαετίας του '80 από ένα πράκτορα της Κα-Γκε-Μπε (Εμίρ Κουσουρίτσα) σαν καθημερινοί απλοί άνθρωποι που ανιδιοτελώς θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο, είναι και ανόητο και εξοργιστικό. Ας αφήσουμε που οι όποιες ιστορίες κατασκοπίας ουδέποτε καθόρισαν τις μεγάλες πολιτικές ανατροπές, όπως ανιστόρητα διατείνεται για τη συγκεκριμένη περίπτωση ο Κ. Καρόν. Επιπλέον, ο σκηνοθέτης κάνει άλλη μια μεγαλοφυή (!) διαπίστωση: «Η κοινή γνώμη είναι πολύ περισσότερο μεροληπτική απέναντι στον πολιτικό κόσμο απ' όσο νομίζουμε. Ηθελα να δείξω πως κάποια έγγραφα που αποσπώνται από τη Μόσχα είναι ικανά να φέρουν κοντά δυο πολιτικούς που θεωρητικά δεν είχαν κανένα σημείο επαφής: τον Ρόναλντ Ρήγκαν και τον Φρανσουά Μιτεράν».

Κανείς δεν έχει όρεξη να υπερασπιστεί τη ρώσικη υπερδύναμη, όμως και οι ανοησίες που ο Καρόν φαντασιώθηκε, ποιητική αδεία, έχουν τα όριά τους. Δίκαια, πάντως, η συντηρητική «Φι-

γκαρό» βαθμολόγησε με άριστα την ταινία του.

■ ΤΕΡΙ ΓΚΙΛΙΑΜ

Ο φανταστικός κόσμος του Δρ Παρνάσου

Ένα φαντεζί παραμύθι με ήρωες ένα περιπλανώμενο θίασο και υπόθεση την αιώνια πάλη ανάμεσα στο καλό και το κακό. Φυσικά, τα πράγματα ποτέ δεν είναι απλά στις ταινίες του Γκιλιαν. Αντίθετα, είναι δαιδαλώδη και πολύπλοκα. Μέχρι σημείου που γίνονται κουραστικά. Το ίδιο συμβαίνει και δω. Αν εξαιρέσει κανείς μερικά έξυπνα ευρήματα και διαλόγους, κατά τα άλλα πασχίζει ν' ανακαλύψει κάποιο βαθύτερο νόημα στα όσα συμβαίνουν επί σκηνής, αλλά τελικά το μόνο που απομένει είναι η αναπαράσταση μιας οργιώδους φαντασίας και η παρελαση σπώνων, εντυπωσιακών εικόνων.

Ελένη Σταματιού

ΥΓ: Συνεχίζεται μέχρι και την Τετάρτη 2/12 το κινηματογραφικό αφιέρωμα «Τα τρομερά παιδιά του πρώτου κύματος της ελληνικής κινηματογραφοφιλίας», που διοργανώνει η Ταινιοθήκη της Ελλάδος στους νέους της χώρους στον Κεραμεικό (κινηματογράφος «Λαίψ», Ιεράς Οδού και Μεγ. Αλεξάνδρου), με αφορμή την έκθεση φωτογραφιών από το κινηματογραφικό και θεατρικό έργο του Νίκου Κούνδουρου με τίτλο «Stop Carré», που εγκαινιάζεται την Τρίτη 1/12. Στο πλαίσιο του αφιερώματος θα προβληθούν σε κόπιες αρχείου σημαντικές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου, μεταξύ των οποίων σπάνια προβεβλημένες ταινίες όπως «Οι Βοσκοί» του Παπατάκη, «Ο Φόβος» του Μανουσάκη, η «Φαίδρα» και η «Κραυγή Γυναίκων» του Ντασέν, το «Πικρό Ψωμί» του Γρηγορίου, το «Ποτάμι» του Κούνδουρου στο μοντάζ του σκηνοθέτη. Τη λήξη των προβολών θα σηματοδοτήσει η προβολή της αποκατεστημένης κόπιας της βωβής ταινίας, πρώιμο δείγμα του ελληνικού νεορεαλισμού, «Κοινωνική Σαπίλα» του Στέλιου Τατασόπουλου με ζωντανή συνοδεία στο πιάνο από τον Γιώργο Κυριακάκη.

Να σπάσει το αυγό του φιδιού

Σε λίγες ώρες θα μπορούσαν οι μπάτσοι να βρουν κάποια έστω από τα φασιστοειδή που οργάνωσαν την επιδρομή στο Νέο Κόσμο, σπάζοντας μαγαζιά μεταναστών (Αράβων) και στέλνοντας στο νοσοκομείο όσους βρήκαν μπροστά τους. Ξέρουν τα στέκια τους, έχουν τους ρουφιάνους τους, μπορούσαν να τους βρουν. Αυτοί, όμως, πήγαν εκεί και έπασσαν έξι μετανάστες μαζί με δυο Έλληνες τους οποίους οι πρώτοι είχαν αποκλείσει σε μια πολυκατοικία, για να τους αφήσουν όλους αργότερα, με το επιχείρημα ότι «τα παιδιά έπαιζαν μπάσκετ». Κι όχι μόνο αυτό, αλλά έβαλαν τα παπαγαλάκια τους στα ραδιό-

φωνα να μεταδίδουν ότι υπήρξε συμπλοκή μεταξύ Αράβων.

Δεν είναι η πρώτη φορά

που φασιστική συμμορία χτυπάει στο Νέο Κόσμο. Οπως δεν είναι η πρώτη φορά που χτυπιέται με εκρηκτικό μη-

χανισμό στέκι του αντικαπιταλιστικού χώρου στη Θεσσαλονίκη. Το καλοκαίρι χτυπήθηκε το στέκι «Σφεντόνα», τώρα χτυπήθηκε το στέκι «Buena Ventura», με ακόμη πιο ισχυρό εκρηκτικό μηχανισμό. Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τη χειροβομβίδα στα γραφεία του Δικτύου στην Αθήνα.

Τα φασισταριά αποθρασύνονται και προσπαθούν να επιβάλουν το δικό τους νόμο. Από το κράτος δε μπορούμε και δεν πρέπει να περιμένουμε τίποτα. Έλληνες και μετανάστες, με κοινή δράση, με κοινές μαχητικές ενέργειες, πρέπει να τσακίσουμε το αυγό του φιδιού. Μην τους δώσουμε αέρα.

Αδιέξοδα και λύσεις

Ας μιλήσουμε για το Ασφαλιστικό. Πιέζει ή όχι η μακροβιότητα την οικονομική ισορροπία του συστήματος; Ασφαλώς και την πιέζει. Όταν οι συνταξιούχοι ζουν περισσότερο χρόνια, λογικό είναι να καταναλώσουν μεγαλύτερο μέρος του ασφαλιστικού κεφάλαιου (συντάξεις και δαπάνες υγείας).

Εξίσου, όμως, αν όχι περισσότερο πιέζουν την ισορροπία του συστήματος η υψηλή ανεργία και οι λεγόμενες ελαστικές εργασιακές σχέσεις, αφού δουλεύουν λιγότεροι και αναγκαστικά λιγότερα. Αυτά είναι απότοκα της ανόδου της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας (και της απαραίτητης συνοδού της, που είναι η αύξηση της εντατικότητας της εργασίας), που έχει ως αποτέλεσμα ένας μικρότερος αριθμός εργαζόμενων να κινεί μια μεγαλύτερη μάζα μέσω παραγωγής και μη παραγωγικού κεφαλαίου.

Σ' αυτό το διπλό πρόβλημα (μακροβιότητα από τη μια, λιγότεροι εργάτες στη δουλειά από την άλλη) δε μπορεί να δοθεί λύση τεχνοκρατική, ταξικά ουδέτερη. Υποχρεωτικά θα υπάρξει ταξικό πρόσημο.

Μας μιλούν, για παράδειγμα, για τη χειροτέρευση της αναλογιστικής σχέσης ανάμεσα σε εργαζόμενους και συνταξιούχους. Αν μειωνόταν το ωράριο εργασίας (χωρίς μείωση μισθού), αν απαγορευόταν η μερική απασχόληση, αν τηρούνταν οι ειδικότητες (αντί ο εργάτης να γίνεται λάστιχο για να μη χάνεται ούτε δευτερόλεπτο του ημερήσιου χρόνου εργασίας), τότε η αναλογιστική σχέση θα βελτιωνόταν και σε κάθε συνταξιούχο θα αντιστοιχούσαν περισσότεροι εργαζόμενοι. Αυτό, όμως, αντίκειται στον βασικό οικονομικό νόμο του σύγχρονου καπιταλισμού, που είναι το κυνήγι του μέγιστου κέρδους (όχι του μέσου ποσοστού του κέρδους).

Επομένως, μιλώντας καθαρά τεχνοκρατικά, η βελτίωση της οικονομικής ισορροπίας του ασφαλιστικού συστήματος προσκρούει στη λειτουργία του βασικού οικονομικού νόμου του σύγχρονου καπιταλισμού. Η κυρίαρχη ιδεολογία, όμως, έχει προσδώσει σ' αυτόν τον οικονομικό νόμο χαρακτηριστικά ιερής αγελάδας. Απαγορεύεται και να σκεφτεί κανείς ότι μπορεί να τον αγίξει.

Όταν μιλάμε για το Ασφαλιστικό, όμως, δεν μιλάμε για ξερούς αριθμούς, για έσοδα και δαπάνες. Μιλάμε γι' ανθρώπους. Και μάλιστα γι' ανθρώπους που είναι οι μόνοι που παράγουν, που είναι αυτοί που δημιουργούν τον κοινωνικό πλούτο. Και μόνο η έκρηξη της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας (λόγω επιστημονικής και τεχνικής προόδου) αρκεί για να οραματιζόμαστε ένα μέλλον με λιγότερη ημερήσια δουλειά και λιγότερα χρόνια στη δουλειά. Γιατί, όμως, η συζήτηση γίνεται μόνο για το αντίθετο; Γιατί η κοινωνία προσκρούει στη στενή βάση του καπιταλισμού. Λιγότερες ώρες στη δουλειά σημαίνει χαμηλότερο ποσοστό υπεραξίας για το κεφάλαιο. Λιγότερα χρόνια στη δουλειά σημαίνει ότι ένα μεγαλύτερο κοινωνικό απόθεμα πρέπει να διατεθεί για τους συνταξιούχους, που με τη σειρά του σημαίνει ότι οι εύποροι πρέπει να πληρώσουν περισσότερους φόρους.

Απ' όπου και να πιάσεις το Ασφαλιστικό, λοιπόν, οδηγείσαι στο συμπέρασμα ότι δε μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος ανάμεσα στις κοινωνικές ανάγκες και τη λειτουργία των οικονομικών νόμων του καπιταλισμού. Επειδή τα πράγματα έχουν ζορίσει, ο αγώνας πρέπει να είναι σκληρός. Αλλιώς θα χαθεί κι ό,τι έχει απομείνει. Ας μπει, λοιπόν, στο κέντρο των διεκδικήσεων το σύνολο των κοινωνικών αναγκών. Μόνο έτσι ο αγώνας θα αποκτήσει σημασία και προοπτική. Αν γίνει αυτό, τότε είναι βέβαιο ότι στο βάθος θα αναβροσθήσει το παλιό σινάλο: κομμουνισμός ή βαρβαρότητα;

Π.Γ.

Προγραμμαμένη η Κοινωνική Ασφάλιση

«Ο διάλογος είναι ανοιχτός. Στο διάλογο εκφράζονται όλες οι απόψεις και οι προτάσεις. Την τελική απόφαση την παίρνει η υπεύθυνη κυβέρνηση».

Γ. Πεταλωτής (24.11.09)

Στα λόγια του όχι και τόσο εμπειρικού στην αερολογία κυβερνητικού εκπροσώπου αποτυπώνεται όλη η ουσία του νέου «διαλόγου» για το Ασφαλιστικό, που ξεκινά σε λίγες μέρες, μετά τη συμφωνία του Λοβέρδου με τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Η επιτροπή που θα δημιουργηθεί θα είναι ένα ακόμη όργανο για να βρεθεί η εργατική τάξη προ τελετεμένων.

Για να χρυσώσει το χάπι, ο Λοβέρδος έκανε τη σκόπιμα ασαφή δήλωση «ότι ως κυβέρνηση εκφράζουμε την πολιτική μας βούληση για τη διατήρηση του σημερινού πλαισίου παροχών του ασφαλιστικού μας συστήματος». Αυτή τη δήλωση η ΓΣΕΕ, ξεπερνώντας σε δουλικότητα ακόμα και τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, τη μετέτρεψε σε «σύμπτωση απόψεων και δέσμευση του Υπουργείου ότι δεν είναι θέμα συζήτησης τα όρια ηλικίας και τα ποσοστά σύνταξης».

Φυσικά, σ' αυτή τη φάση καμιά δήλωση δεν θα είχε καμιά σημασία. Όμως, ο Λοβέρδος, όπως κάνει συνέχεια από τότε που «ξανόειξε» το Ασφαλιστικό (το ίδιο κάνει και ο Παπακωνσταντίνου), αρνείται να διατυπώσει οποιαδήποτε σαφή δέσμευση, για να μην του την κουνάνε σαν σημαία μετά.

Η δημιουργία μιας ακόμη «επιστημονικής επιτροπής», η οποία θα προτείνει συνολική λύση για το Ασφαλιστικό, που θα στηρίζεται σε αναλογιστική μελέτη, είναι εγγύηση για την κυβέρνηση. Γιατί σε ένα σύστημα υπονομιμμένο, κυριολεκτικά διαλυμένο, χωρίς αποθεματικά, σε μια περίοδο χαμηλής ανάπτυξης και υψηλής ανεργίας, οι τεχνοκρατικές λύσεις θα αναζητηθούν κυρίως στη μείωση των δαπανών. Κι όταν μιλάμε για κλάδο σύνταξης, μείωση των δαπανών σημαίνει αυξήσεις στα όρια ηλικίας και μείωση των συντάξεων. Μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν.

Πρέπει, μάλιστα, να σημειωθεί ότι πριν την ψήφιση του νόμου Ρέππα, η ΓΣΕΕ σύναψε συμφωνία με την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με την οποία το κράτος ξόφλησε όλες τις οφειλές του προς το ΙΚΑ. Δηλαδή, ξό-

φλησε και τις οφειλές του για τα κλεμμένα αποθεματικά! Πώς, λοιπόν, θα βγει τώρα η ΓΣΕΕ να μιλήσει για τα κλεμμένα, τα οποία υποτίθεται ότι ρυθμίστηκαν;

Το 2002, κυβέρνηση και ΓΣΕΕ συμφώνησαν ότι έλυσαν το Ασφαλιστικό για τα επόμενα τριάντα χρόνια, με τη θέσπιση ετήσιας κρατικής επιχορήγησης ίσης με το 1% του ΑΕΠ. Όταν ανέβηκε στην κυβέρνηση η ΝΔ, η ΓΣΕΕ έκανε νέα «αναλογιστική μελέτη» και «διαπίστωσε» ότι το 1% δεν φτάνει, αλλά πρέπει να γίνει 2,5%. Αυτές τις μέρες, μολοντί εκδίδει σχεδόν σε καθημερινή βάση μια ανακοίνωση για το Ασφαλιστικό, δεν έχει πει λέξη για το αίτημα που είχε κάνει σημαία επί ΝΔ. Γιατί άραγε; Γιατί απλούςτα, δεν υπάρχει περίπτωση η κυβέρνηση να δώσει 2,5% στο ΙΚΑ, έστω κι αν το ΑΕΠ είναι μειωμένο λόγω κρίσης. Και βέβαια, οι πράσινοι εργατοπατέρες δεν θέλουν να δημιουργήσουν πρόβλημα στην κυβέρνηση διατυπώνοντας αιτήματα. Αυτό το έκαναν μόνο επί ΝΔ.

Αλλά κι αν δινόταν το 2,5% του ΑΕΠ στο ΙΚΑ, πάλι θα υπήρχε πρόβλημα. Γιατί η ανεργία καλπάζει. Η «μαύρη» εργασία οργιάζει. Οι «ελαστι-

κές» εργασιακές σχέσεις κάνουν θραύση. Η εισφοροκλοπή εξακολουθεί ν' αποτελεί το αγαπημένο σπορ των καπιταλιστών, που περιμένουν την επόμενη ρύθμιση. Επομένως, τα λεφτά που μπαίνουν στο ΙΚΑ είναι πολύ λιγότερα σε σχέση με το παρελθόν. Και οι συνταξιούχοι έχουν την κακή συνήθεια... να ζουν περισσότερο σε σχέση με το παρελθόν. Τα αποθεματικά τα εξαφάνισαν δίνοντας τα ως δανεικά κι αγύριστα στους καπιταλιστές και αυτούς ουδείς τολμά να τους αγίξει, διότι αποτελούν... το θεμέλιο της κοινωνίας μας.

Αναγκαστικά, λοιπόν, θα καταφύγουν στις κλασικές συνταγές, που περιλαμβάνουν αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων. Αλλωστε, αν η κυβέρνηση είχε κατά νου να προωθήσει μέτρα υπέρ των εργαζόμενων, δεν θα χρειαζόταν να φτιάξει καμιά επιτροπή. Οι υπηρεσίες του υπουργείου ξέρουν τις λύσεις, ο Κουτρομάνης είναι ειδικός στα ασφαλιστικά, αν είχαν σκοπό να δώσουν λύσεις υπέρ των εργαζόμενων θα ανακοίνωναν νομοσχέδιο μέσα σε χρόνο-ρεκόρ. Εκείνο που κάνουν τώρα είναι να προετοιμάζουν το κλίμα για ένα νέο «σοκ».

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΡΑΚΙΣΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

